

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور - پژوهشکده آبی پروری جنوب کشور

عنوان :

**مطالعه و بررسی ادوات صید در آبهای
شمال خلیج فارس (استان خوزستان)**

مجری :

هوشنگ انصاری

شماره ثبت

۴۴۰۲۲

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور- پژوهشکده آبیاری پروری جنوب کشور

عنوان پروژه : مطالعه و بررسی ادوات صید در آبهای شمال خلیج فارس (استان خوزستان)
شماره مصوب پروژه : ۸۸۰۷۳-۱۲-۷۴-۴
نام و نام خانوادگی نگارنده/ نگارندگان : هوشنگ انصاری
نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرحهای ملی و مشترک دارد) : -
نام و نام خانوادگی مجری / مجریان : هوشنگ انصاری
نام و نام خانوادگی همکار(ان) : احمدرضا هاشمی - غلامحسین محمدی - صادق مقامسی - سید علی علوی
- مهدی عوفی پور
نام و نام خانوادگی مشاور(ان) : -
نام و نام خانوادگی ناظر(ان) : -
محل اجرا : استان خوزستان
تاریخ شروع : ۸۸/۱۰/۱
مدت اجرا : ۵ سال و ۵ ماه
ناشر : موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور
تاریخ انتشار : سال ۱۳۹۴
حق چاپ برای مؤلف محفوظ است . نقل مطالب ، تصاویر ، جداول ، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ
بلامانع است .

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسئول / مجری»

پروژه : مطالعه و بررسی ادوات صید در آبهای شمال خلیج فارس (استان

خوزستان)

کد مصوب : ۴-۷۴-۱۲-۸۸۰۷۳

شماره ثبت (فروست) : ۴۴۰۲۲ تاریخ : ۹۲/۹/۱۱

با مسئولیت اجرایی جناب آقای هوشنگ انصاری دارای مدرک تحصیلی
کارشناسی در رشته ناپری می باشد.

پروژه توسط داوران منتخب بخش بیولوژی و ارزیابی ذخایر آبزیان در

تاریخ ۹۱/۱۱/۱۶ مورد ارزیابی و با رتبه خوب تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در :

ستاد □ پژوهشکده ■ مرکز □ ایستگاه □

با سمت سرپرست بیولوژی و ارزیابی ذخایر آبزیان در پژوهشکده آبی

پروری جنوب کشور مشغول بوده است.

صفحه	عنوان
۱	چکیده.....
۲	۱- مقدمه
۲	۱-۱- ادوات صیادی در خلیج فارس
۷	۱-۲- تور گوشگیر
۱۱	۱-۳- گرگور (قفس کفی صیادی).....
۱۴	۱-۴- تور ترال
۱۶	۱-۵- تور پرساین
۱۷	۱-۶- صید ضمنی
۲۰	۱-۷- پیشینه تحقیق
۲۲	۲- مواد و روشها.....
۲۲	۲-۱- منطقه مورد مطالعه
۲۳	۲-۲- نحوه تعیین ایستگاه و زمان نمونه برداری از آنها
۲۵	۲-۳- زمان نمونه برداری.....
۲۵	۲-۴- ابزار نمونه گیری
۲۶	۲-۵- محاسبات
۲۸	۳- نتایج
۲۸	۳-۱- تور ترال
۳۵	۳-۲- تور پرساین
۳۷	۳-۳- تور گوشگیر
۴۴	۳-۴- گرگور
۵۱	۴- بحث و نتیجه گیری
۵۱	۴-۱- تور ترال
۵۵	۴-۲- تور پرساین
۵۷	۴-۳- تور گوشگیر
۵۹	۴-۴- گرگور

صفحه	عنوان
۶۱	۵- نتیجه گیری نهایی.....
۶۲	پیشنهادها.....
۶۳	منابع.....
۶۷	چکیده انگلیسی.....

چکیده

پروژه‌ی بررسی ادوات صید در آبهای شمال خلیج فارس به مدت یک سال از فروردین تا اسفند ۱۳۸۸ در سواحل استان خوزستان انجام گرفت. نمونه‌برداری به وسیله تور ترال در فصول تابستان و پاییز، تور پرسیان در پاییز، تور گوشگیر و گرگور در کلیه فصول انجام پذیرفت.

میانگین وزن کل صید بدست آمده با استفاده از تور ترال $۴۸/۴ \pm ۱۶۷/۹$ ، پرسیان $۲۷۰/۱۷ \pm ۱۷۹۵/۶$ ، گوشگیر $۲۰۷/۸۹ \pm ۲۷۵/۸۶$ و گرگور $۱/۰۶ \pm ۱/۶۶$ کیلوگرم بود. میزان صید ضمنی تور ترال کفروب ۸۷ درصد، تور پرسیان ۳۰/۴۹ درصد، تور گوشگیر ۷۰ درصد و تور گرگور ۶/۱۹ درصد محاسبه شد. در تور ترال نتایج آنالیز واریانس بین صید ضمنی و زمان اختلاف معنی‌داری را نشان نداد ($f=۰/۳$ ، $p>۰/۰۵$) و بین صید ضمنی و مکان نیز تفاوت معنی‌داری دیده نشد ($f=۰/۹$ ، $p>۰/۰۵$). در تور گوشگیر تست آنالیز واریانس بین صید ضمنی و زمان معنی‌دار ($f=۱۴/۷$ ، $p<۰/۰۵$) و بین صید ضمنی و مکان تفاوت معنی‌داری ($f=۱/۸$ ، $p>۰/۰۵$) را نشان نداد. در گرگور تست آنالیز واریانس بین صید ضمنی و زمان ($f=۰/۵$ ، $p>۰/۰۵$) و همچنین صید ضمنی و مکان، تفاوت معنی‌داری نشان نداد. بر اساس نتایج به دست آمده میزان صید ضمنی تور ترال بیشتر از سایر ابزار بوده بنابراین کنترل و مدیریت آن اهمیت بیشتری دارد.

کلمات کلیدی: صید ضمنی، ادوات صید، تور، گوشگیر، ترال، پرسیان، گرگور، CPUE، خلیج فارس.

۱- مقدمه

۱-۱- ادوات صیادی در خلیج فارس

بررسی سوابق و مدارک مربوط به تاریخ دریانوردی در آبهای جهان نشان می‌دهد که خلیج فارس از زمانهای قدیم مورد توجه اقوام و ملل مختلف بوده و همواره یکی از مهمترین آبراهه‌های تجارتي جهان محسوب می‌شده است. محققان و مورخان ایرانی و خارجی، تاریخچه دریانوردی را در ایران چه از جنبه نظامی و چه از لحاظ تجارتي به نحو کافی مورد تفحص و تعمق قرار داده‌اند، ولی در مورد تاریخ شروع صید و صیادی در این منطقه کمتر اشاره شده است و بالطبع پاسخی مسلم و قطعی به این پرسش که آغاز فعالیت صیادی در خلیج فارس به چه دوره‌ای می‌رسد، خالی از ابهام نمی‌باشد. با این وجود سوابق نشان می‌دهد اولین گام برای بهره برداری از منابع زنده خلیج فارس بر صید و تجارت مروارید و مرجان استوار بوده است.

صید میگو و ماهی نیز در خلیج فارس از زمان‌های کهن به روش ابتدایی و سنتی رایج بوده است و این دو محصول دریایی، علاوه بر مصرف مردم ساحل نشین و دریانوردان به صورت خشک و نمک سود به نقاطی دور از خلیج فارس حمل می‌گردیده است.

صید ماهی در گذشته با وسایل ابتدایی مثل چنگک، خوربند و... با قایق همراه بوده است، با پیشرفت صنعت ماهیگیری و مکانیزه شدن صید، وضعیت صید در جنوب چهره دیگری به خود گرفت. یکی از مهمترین مشکلاتی که منابع آبی را در سواحل جنوب تهدید می‌کند، افزایش بی‌رویه ابزارهای صیادی استاندارد و غیر استاندارد به ازای هر شناور است که برای صیادان سرمایه‌گذارهای زیادی را به همراه داشته است (حسینی، ۱۳۸۴).

گسترده‌گی صیدگاههای خلیج فارس و دریای عمان، با تعداد واحدهای بهره بردار، تنوع و فراوانی ادوات صید رایج در آن، شرایطی را بوجود آورده است که برای دستیابی مطلوب به اهداف مدیریت ماهیگیری، مشارکت صیادان اهمیت ویژه‌ای یافته است و توفیق همه برنامه‌های مدیریتی مرهون اطلاع رسانی و همکاری صیادان است (حسینی، ۱۳۸۴).

ابزار و وسایل صیادی یکی از قدیمی‌ترین و متغیرترین وسایل جهت درآمد نوع بشر بوده است. تعداد زیادی از انواع ادوات صید اخیراً در سراسر جهان مورد استفاده قرار می‌گیرند. گونه‌های آبریان بسیاری با ارزش متوسط تا گونه‌های هدف، گونه‌های با ارزش تجاری و دیگر گونه‌ها با ارزش‌های متفاوت دیگر، همگی صید می‌شوند. ادوات صیادی را می‌توان به صورت هدفمند بر اساس نحوه عمل آنها طبقه‌بندی نمود. بر این اساس این تقسیم‌بندی بر پایه قابلیت ورود ماهی به منطقه عمل نگهدارندگی (منطقه صید) و نحوه صید ماهی در آنها می‌باشد. با توجه به شواهد موجود، ادوات صیادی رایج را می‌توان به طور کلی به ۵ گروه تقسیم‌بندی کرد که ۳ گروه اول ادوات صید توری هستند.

گروه اول ادوات صید توری در حالت گوشگیری هستند. نحوه عمل در این ابزارها بر اساس گیر کردن ماهی در شبکه‌های توری (چشمه‌های تور) و یا تور پیچ شدن آنها در دیواره توری می‌باشد. با توجه به قابلیت‌های عملیاتی و شکل ساختمانی، ادوات صید گوشگیری خود به ۴ دسته تقسیم می‌شوند.

۱- تورهای گوشگیر ثابت شامل همه تورهای گوشگیری هستند که به وسیله انواع ابزارهای نگهدارنده مثل پایه‌های چوبی، میخ چوبی، لنگر، بلوک سیمانی و ... به صورت ثابت در یک نقطه مشخص مستقر می‌شوند.

۲- تورهای گوشگیر شناور رودخانه‌ای گروهی از تورهای گوشگیر هستند که به صورت شناور و با جریان آب رودخانه حرکت کرده و در نتیجه برخورد با ماهیان مهاجر در مسیر رودخانه آنها را از طریق گیر کردن در شبکه‌های تور صید می‌نمایند.

۳- تورهای گوشگیر شناور دریایی نیز تورهایی هستند با ابعاد بسیار بزرگتر که به آرامی در دریا حرکت کرده و ماهیانی که در مسیر تور ریزی حرکت می‌کنند بر اثر برخورد با بدنه توری در چشمه‌های آن گیر کرده و صید می‌شوند.

۴- تورهای گوشگیر محاصره‌ای تورهایی هستند که گله ماهیان را به صورت کامل و یا بخشی از آن را محاصره نموده و ماهیان در این محیط محصور بر اثر برخورد با دیواره توری در چشمه‌ای تور گیر کرده و صید می‌شوند. در گروه دوم تله‌های صیادی قرار دارند. ادوات صیدی که در آنها ساختمان دريچه ورودی به نحوی طراحی و ساخته شده است که ماهی و سایر آبزیان بتوانند به راحتی وارد آن شده ولی خروج از آن مشکل می‌باشد. تله‌ها خود به دو دسته تقسیم می‌شوند. دسته اول شامل تله‌های ثابت ماهیگیری بزرگ بوده که معمولاً از قسمت بالا باز می‌باشند و دسته دوم شامل انواع تله‌ها و قفس‌های صیادی کوچک هستند که از بالا و پایین بسته یا نیمه بسته هستند. این تله‌های کوچک معمولاً برای استفاده در آبهای داخلی یا به صورت تله‌های کفی دریایی کاربرد دارند. در گروه سوم ادوات صید غیر گوشگیری قرار دارند که در آنها ماهیان به وسیله یک دیواره توری غیر گوشگیر احاطه شده یا به یک کیسه توری غیر گوشگیر هدایت می‌شوند. این گروه را می‌توان به ۵ دسته تقسیم کرد (Melnikove, 1983).

۱- ترال‌ها: ابزارهای صید کیسه‌مانندی هستند که در اعماق مختلف به وسیله کشتی‌های صیادی کشیده شده و ماهیانی که در جلوی دهانه آنها قرار می‌گیرند را وارد کیسه نموده و صید می‌نمایند.

۲- تورهای پره ساحلی: ابزارهای صیدی هستند که تمامی عمق آب از سطح تا بستر را به وسیله یک دیواره توری غیر گوشگیر اشغال می‌کنند. در این ادوات صیادی، گله ماهی توسط این دیواره توری کاملاً محاصره شده و ماهیان بر اثر هل دادن به سمت ساحل یا کشیدن به داخل کشتی صیادی توسط کیسه تور صید می‌شوند.

۳- تورهای کیسه‌ای کفی: این ادوات صیادی به صورت کیسه‌های توری بخشی از عمق آب بستر را اشغال نموده و ماهیان از طریق فیلتر شدن و ورود به کیسه صید می‌شوند.

۴- تورهای پیاله‌ای: ادوات صیادی هستند که از سطح آب بخشی از عمق آب را با یک دیواره توری و دایره‌وار محصور کرده و ماهی‌ها پس از هدایت به سمت کیسه تور از طریق انتقال کیسه به عرشه یا تخلیه ماهی‌ها از کیسه به صورت‌های مختلف در کشتی صیادی صید می‌شوند.

۵- تورهای بالارونده: در این گروه از ادوات صیادی ماهیان به وسیله تورهای کیسه‌ای غیر گوشگیر از اعماق فیلتر شده و به سطح آب و سپس به داخل کشتی منتقل و صید می‌شوند. در این دسته دو روش صید ماهیان پلاژیک با تور فانوسی و تور بالارونده ملاقه‌ای قرار دارند.

گروه چهارم شامل انواع ادوات صید مکنده ماهی است. در این روش ماهیان را از طریق مکیدن از بخش جانبی کشتی از اعماق روی عرشه منتقل و صید می‌نمایند. ادوات صید مکنده ماهی فقط شامل یک دسته و آن هم صید ماهیان ریز پلاژیک با پمپ‌های مکش هوایی می‌باشد.

گروه پنجم شامل صید ماهی با انواع قلاب‌هاست. روش صیدی که در آن ماهیان را با استفاده از قلاب‌های واجد طعمه یا شبه طعمه به شیوه‌های مختلف جذب و صید می‌نمایند. این بخش از ادوات صیادی به طور کلی به دو دسته قلاب‌های طعمه دار و قلاب‌های بدون طعمه (شبه طعمه) تقسیم می‌شوند.

در دسته اول، صید با قلاب دستی، چوب و قلاب و رشته قلاب‌های طویل و در دسته دوم، قلاب‌های کششی برای صید ماهیان درشت مثل کوسه و نیزه ماهی و قلاب‌های خورشیدی برای صید ماهی اسکوئید قرار دارند. ادوات صیادی نه تنها بر اساس نوع عملکرد آنها بلکه بر اساس خصوصیات دیگر نظیر درجه تحرک پذیری آنها، نحوه جابجایی آنها، قابلیت تغییرات در شکل کار و اندازه آنها، قابلیت هدایت گله ماهی به منطقه عمل ادوات صید، قابلیت‌های استفاده از ابزارهای فیزیکی افزایش دهنده راندمان صید، نحوه سازمان دهی صید و غیره نیز تقسیم بندی می‌شوند (Melnikove, 1983).

اساس اجزای اصلی در ساختمان ادوات صیادی از نیازمندی‌های خود به وسیله صید سرچشمه می‌گیرد. برای جداسازی ماهی از آب و پیش بینی تغییرات در مراحل صید، شکل کار و اندازه ادوات صید بایستی به صورت اختصاصی و انتخابی برای هر گونه یا گروهی از ماهیان طراحی و ساخته شود. در مراحل صید، ادوات صیادی عملاً بیشتر در آب‌های جریان دار مورد استفاده قرار گرفته، بنابراین آنها بایستی استحکام و مقاومت لازم در مقابل جریان آب را از خود نشان دهند.

شرایط بهره‌برداری از ادوات صیادی ایجاب می‌کند که آنها فضای زیادی را روی عرشه کشتی اشغال نکرده، کاربرد آنها حتی المقدور آسان بوده و در نهایت بایستی گونه و اندازه‌های استاندارد ماهی را صید نمایند. تمام نیازمندی‌های فوق در خصوص ادوات صیادی معمولاً از طریق انتخاب صحیح ساختمان و نوع بدنه توری مورد استفاده تأمین می‌گردد. صرف نظر از تفاوت‌های موجود در توده‌های مختلف ماهی و شرایط متفاوت صیادی، تقریباً تمامی ادوات صید توری رایج به صورت ثابت یا متحرک دارای کیسه توری، دیواره‌های ثابت توری یا دیواره‌های توری ترکیبی برای صید هستند.

برای صید به وسیله ابزارهای صیادی، درجه شفافیت آب، فرم مشخص تور و اندازه چشمه در اجزای مختلف ساختمان تور بسیار مهم است. در ساختمان آن‌ها انواع نخ‌ها، قیطان‌ها و طناب‌ها کاربرد داشته که طناب‌ها ممکن است طناب شناوری (فوقانی) یا غوطه وری (تحتانی) باشد.

صید ماهی به روش دلخواه را می‌توان به چند مرحله تقسیم نمود. هر یک از این مراحل به کارکرد مناسب و میزان رضایتمندی کاری اجزای مختلف ساختمان ادوات صیادی در منطقه صید بستگی داشته و این مراحل از سایر مسائل مربوط به محیط زیست ماهی مثل راه‌های خروج ماهی از منطقه صید و قابلیت هدایت گله‌های ماهی تفکیک می‌گردد. برای مثال، کارکرد یا مراحل اساسی صید در تله‌های ثابت ماهیگیری را می‌توان به چند مرحله تقسیم کرد. مرحله اول حرکت و جابجایی ماهی در کنار دیواره هدایت ماهی، مرحله دوم حرکت و جابجایی ماهی در کنار دریچه‌های ورودی به سمت گردشگاه (حیاط)، مرحله سوم رفتارهای ماهی در ورود به کیسه و نهایتاً در خود کیسه تله می‌باشد. همچنین مراحل صید به وسیله تور ترال نیز به حدود ۱۰ مرحله تقسیم می‌شود (Melnikove, 1983).

صید ضمنی گونه‌های ناخواسته ادوات صیادی به عنوان یک مشکل نه فقط به خاطر جانداران کشته شده یا آسیب دیده، بلکه همچنین به خاطر درآمد صیادان مطرح می‌باشد. تلاش در جهت کاهش صید ضمنی توسط اکثر دانشمندان سازمان‌های حفاظتی، آژانس‌های مدیریت صیادی و صیادان صورت گرفته که دربرگیرنده اصلاحاتی در ابزار صید و یا اجرای پایلوت‌های آزمایشی می‌باشد (Hyrenbach et al., 2007).

در بین سالهای ۹۳ - ۱۹۸۸ در مناطق دریای عرب، دریای عمان و خلیج فارس ۲۴۰۰۰۰ - ۱۹۸۰۰۰۰ تن از ذخایر ماهیان کفزی صید شده‌اند که به میزان ۴۰٪ کل صید ماهیان دریایی در این منطقه می‌باشند. در ایران سهم صید ماهیان کفزی از کل صید کشور ۴۱٪ بود (Siddeek et al., 1991).

طول ساحل ۲۲۰ کیلومتری استان خوزستان در خلیج فارس و وجود رودخانه‌های اروند، بهمینشیر و زهره و خورهای متعدد، شرایط مستعد و ویژه‌ای جهت بهره‌برداری از منابع متنوع آبی فراهم نموده است. امروزه شناورها به دستگاههای اکوساندر مجهز بوده و از تورهای نایلونی استفاده می‌کنند. عایق کاری انبار شناورها و یخ خرد کن جهت ماندگاری و دوام بیشتر صید در دریا به شناورها قدرتی بخشیده که می‌توانند مدت زیادی در دریا باقی بمانند.

وضعیت فعلی خلیج فارس، نشان دهنده آسیب جدی است که بر اکوسیستم آبزیان و همچنین ذخایر وارد آمده است. افزایش برداشت و تنوع ابزار و گرایش ماهیگیران به صید آبزیان ریز و غیر استاندارد، موجب کاهش ذخایر این حوزه آبی می‌باشد (Tchernia, 1980).

نتایج مطالعات انجام شده بر روی ماهیان کفزی ناحیه شمال غرب اقیانوس هند نشان از برداشت بیش از حد ذخایر این ماهیان است، بخصوص در خلیج فارس که تلاش صیادی بیش از حد معمول می‌باشد (Siddeek *et al.*, 1991).

خلیج فارس از نظر موقعیت جغرافیایی در منطقه نیمه گرمسیری قرار گرفته و از نظر اکولوژیک، گونه‌های عدیده‌ای از آبزیان را در خود جای می‌دهد. یکی از مهمترین ذخایر با ارزش شیلاتی موجود در این محیط آبی، ذخایر ماهیان وابسته به کف هستند. از سوی دیگر با توجه به حضور در عرض‌های جغرافیایی پایین، تنوع گونه‌ای بالایی از این آبزیان در این حوزه آبی زیست می‌کنند (Kuronuma and Abe, 1986).

طی گشتهای انجام شده در شمال غربی خلیج فارس ۵۵ گروه از آبزیان صید و شناسایی شد که شامل یک راسته، ۱۴ خانواده و ۴۵ گونه بود (Hashemi and Valinassab, 2011).

ماهیان موجود در خلیج فارس به عنوان گونه‌های فلات قاره شناخته شده‌اند که شامل گونه‌های کفزی و پلاژیک هستند. این مسئله با توجه به عمق آب خلیج فارس با محدوده ۱۰۰-۰ متر و میانگین ۳۵-۳۱ متر قابل پذیرش است (Lagler *et al.*, 1962).

ماهیان موجود در خلیج فارس با گونه‌های دریای عرب و ساحل شرقی آفریقا نسبت به سایر مناطق در اقیانوس هند شباهت بیشتری دارند. اعتقاد دانشمندان بیشتر بر این است که فون جانوری خلیج فارس به طور عمده از Indo-Pacific Western نشات گرفته و میزان کمی از اقیانوس هند است (Kuronuma and Abe, 1986).

چهار گروه عمده ماهی در کل صید جنوب ایران شامل گونه‌های زیر هستند (FAO, 2009):

۱) گونه‌های سطح زی بزرگ ۴۶٪

۲) گونه‌های کفزی ۳۲٪

۳) گونه‌های سطح زی ریز ۴٪

۴) سایر گونه‌ها ۱۸٪

با توجه به وضعیت خاص استان خوزستان به دلیل وجود خورهای متعدد در طول ساحلی که محل مناسبی جهت تولید مثل گونه‌های مختلف آبزیان می‌باشد، بررسی اوضاع صیادی این استان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. استان خوزستان با حدود ۱۱۰ مایل مرز آبی در شمال غربی خلیج فارس واقع شده است (صفی خانی، ۱۳۷۷).

سواحل این استان با توجه به فعالیت صیادی به ۴ منطقه تقسیم می‌شود:

۱. سواحل شرقی: این منطقه شامل منطقه مصبی رودخانه زهره، رأس بحرکان، مناطق عمیق و سکوه‌های نفتی در بحرکان است.

۲. سواحل غربی: شامل منطقه غرب کانال خورموسی، لیفه و بوسیف و مناطق مصبی بهمشیر است.

۳. خورموسی: این منطقه شامل کانال خور موسی و مناطق ساحلی عمیق تر وابسته به این کانال است.

۴. خوریات: اصلی ترین آنها ماهشهر و بندر امام است و دیگر مناطق این گروه خورگبان، خورمویلح، خورکویرین و... است.

چندین اسکله صیادی در این استان وجود دارد که صیادان صید خود را در آنها تخلیه می کنند مانند بندرامام، چوئنده آبادان، سجافی، بحرکان، اسکله فجر، خرمشهر، خورسمایلی و اسکله شماره ۱۲ آبادان (صفی خانی، ۱۳۷۷).

بر اساس اطلاعات معاونت صید و بنادر صیادی ایران سال ۱۳۸۸ در استان خوزستان ۱۶۱۲ قایق صیادی، ۴۸۳۶ نفر صیاد قایقران، ۶۰۸ دستگاه موتور لنج به همراه ۶۰۸۰ نفر صیاد موتور لنج دار به فعالیت صیادی مشغول بودند (آبادی، ۱۳۸۹).

۲-۱- تور گوشگیر

توری بزرگ با چشمه های لوزی شکل بوده که به دو شکل در کف دریا و یا معلق در ستون آب بسته به نوع گونه های هدف قرار می گیرد. تورهای ثابت بوسیله وزنه هایی که در کف تور قرار دارند به کف دریا ثابت می شوند و معمولاً در ساحل نگه داشته می شوند. تورهای گوشگیر شناور، در اعماق بالاتر آب با استفاده از بویه ها (جسم های شناور) شناور می شوند. اندازه و شکل چشمه ها، طبق اندازه ماهیان هدف و خواسته شده متغیر می باشد. ماهی ها به سمت تور شنا کرده و توسط آبخش هایشان در تور صید می شوند. از این رو به این تورها گوشگیر گفته می شود. اندازه چشمه به قدری بزرگ است که ماهی در آن گیر کرده و فرار نمی کند. پس از آنکه تور مدت زمانی در آب نگه داشته شد (که به آن مدت زمان غوطه وری گفته می شود)، تور به خارج از آب برگردانده شده و صید جمع آوری می شود که فقط شامل گونه های هدف نبوده بلکه دیگر گونه های ناخواسته یا ضمنی را شامل می شود (Hyrenbach *et al.*, 2007).

۱-۲-۱- صید با تورهای گوشگیر ثابت

تورهای گوشگیر ثابت ماهیگیری جزء گروه ادوات صید گیر کننده ماهی در چشمه تور می باشند. این ابزار صید را می توان در مسیر مهاجرت ماهی ها مستقر نموده و ماهیان مهاجر را بر اثر برخورد با بدنه توری و گیر کردن در چشمه تور یا از طریق تور پیچی گرفتار و صید نمود. صید با تورهای گوشگیر ثابت به طور طبیعی برای صید انواع ماهیان مثل سیم، سوف، کپور و سایر ماهیان در منابع آب های داخلی، رودخانه ها، دریاچه ها و مخازن آبی پشت سدها مورد استفاده قرار می گیرند. تورهای گوشگیر ثابت را همچنین در مناطق ساحلی دریاها در دریای خزر، دریای سیاه، دریای آزوف، دریای بالتیک و سایر دریاها به کار می برند. در این مناطق مهمترین ماهیان صید شده با این تورها عبارت از ماهی سفید، شگک ماهیان، روغن ماهی، ماهیان خاویاری، کوسه و غیره می باشند. به وسیله تورهای گوشگیر ماهیان مهاجر و غیر مهاجر، ماهیان گله ای و انفرادی، در مناطق کم عمق و

عمیق تا عمق ۳۰۰-۳۵۰ متری، در زیر یخ ها و در مناطق با بسترهای مختلف را صید می کنند. تورهای گوشگیر همانند خیلی دیگر از روش های صید دارای صید انتخابی بوده و در آن ها ماهیان مورد نظر بر اساس اندازه استاندارد از طریق تنظیم اندازه چشمه صید می شوند. از معایب این شیوه صید می توان به غیر فعال بودن آن ها، سختی کار با آن، صدمه دیدن ماهی در حالت گوشگیری و هنگام جداسازی از تور و احتمال زیاد از دست دادن تورها در مواقع طوفانی دریا اشاره کرد (Melnikove, 1983).

۲-۲-۱- ساختمان تورهای گوشگیر ثابت

ساختمان تورهای گوشگیر از یک یا چند دیواره توری مستطیل شکل تشکیل شده که این دیواره روی طناب فوقانی (طناب بویه) و طناب تحتانی (طناب وزنه) و گاهی اوقات طناب های کناری آویخته شده اند. طناب های وزنه و بویه در دو طرف تور دارای گوشه هایی هستند که از اتصال آن ها به همدیگر رشته تورهای متوالی ایجاد می گردد.

طول تور از ۱۸ الی ۱۵۰ متر متغیر است. تورهای با طول زیاد را در مناطق عمیق و با جریان های ضعیف (غیر طوفانی) مستقر می کنند. میزان صید تورهای گوشگیر طویل از رشته تورهای گوشگیر به هم متصل شده بیشتر بوده و علت آن این است که ماهی نمی تواند از فواصل بین تورهای به هم متصل شده فرار کند ولی در صورت بروز کولاک و در جریان های طوفانی خسارت وارده به تورهای گوشگیر طویل بیشتر است.

تورهای گوشگیر بر اساس قاعده بایستی حد ارتفاع تردد ماهی در ستون آب را اشغال نمایند. اغلب ارتفاع تورها برابر ۲۰ الی ۱۰۰ چشمه بوده ولی ارتفاع تورهای صید ماهیان کفزی گاهی اوقات به چند صد چشمه نیز می رسد. تورهای گوشگیر را از الیاف مصنوعی تهیه می کنند. الیاف دارای حالت ارتجاعی زیاد برای این شیوه صید نتیجه بهتری می دهند. نخ های توری با نرمی (عدم زبری) بالاتر و ضریب اصطکاک (گیرش) بیشتر با بدن ماهی، صید بهتری خواهند داشت. البته به تناسب اندازه چشمه و استحکام مورد نیاز نخ بدنه توری هر چه نازک تر باشد میزان گیرش آن هم بیشتر خواهد بود. مهم ترین الیاف مصنوعی مورد استفاده برای ساخت بدنه توری ادوات صید گوشگیری نایلون و کاپرون هستند. علاوه بر استفاده از نخ های چند لایی (مولتی فلامنت) در ساخت بدنه توری ادوات صید گوشگیری از نخ های تک لایی (مونوفلامنت) نیز استفاده می شود. اینچنین تورهایی در آب دارای استقرار بهتری بوده و به دلیل رویت کمتر آن توسط ماهی، میزان صید را نیز افزایش می دهد. در واقع هر چه نخ صیادی شفاف تر باشد به همان اندازه کمتر توسط ماهی درک شده و میزان صید افزایش می یابد. قابلیت رویت کم تورهای تهیه شده از نخ های تک لایی نواقصی همچون زبری، صافی سطح نخ ها تا حدودی کمی حالت ارتجاعی آن ها را جبران می کند. تورهای با نخ تک لایی در مقایسه با تورهای با نخ چند لایی به دلیل رویت کمتر به طور متوسط دارای صید ۲-۱/۵ برابر بیشتر هستند. همچنین تورهای گوشگیر با نخ تک لایی در صیدهای روزانه و با درجه روشنایی بالا و همچنین در آب های خیلی شفاف مؤثرترند. برای کاهش قابلیت درک

و دید تورها همچنین آن‌ها را از نخ‌های ترکیبی غیر شفاف با سری رنگ‌های مختلف و ضرایب انعکاس نوری مختلف می‌سازند. میزان این ضریب مناسب بستگی به شفافیت آب دارد. در آب‌های شفاف دریایی و همچنین آب‌های تیره منابع آب‌های داخلی با امکان نفوذ نور زیاد تورهای با رنگ خاکستری روشن کمترین قابلیت دید را دارند. میزان صید تورهای گوشگیر ثابت را می‌توان از طریق رنگ آمیزی تورها به رنگ خاکستری برای کاهش قابلیت دید ماهی در ارتباط با ضریب انعکاس نوری افزایش داد. استفاده از نخ‌های تک لایه در بدنه تور برای افزایش شفافیت نخ تور و ضریب شکست نور نزدیک به ضریب انکسار نور در آب نیز باعث افزایش راندمان صید می‌شود. افزایش راندمان صید تورهای گوشگیر ثابت در آینده به طور قابل توجهی به تکامل و تجهیز کشتی‌های صیادی با تجهیزات صید و کمک صیادی بستگی دارد. استفاده از کشتی‌های قابل استفاده در تمامی مناطق صیادی، نوع و قابلیت بالای جرثقیل‌های کشنده، ماشین‌های تورکش و درام‌های تور جمع‌کن، سبب کاهش زحمات صیادی و افزایش راندمان صید، افزایش میزان صید و درآمد هر یک از صیادان، افزایش تحرک و سیله صید و فعال تر شدن آن می‌شوند (Hameed and Boopendranath, 2005).

۳-۲-۱- تورهای گوشگیر شناور دریایی

تورهای گوشگیر شناور دریایی همانند تورهای گوشگیر شناور رودخانه‌ای از سری تورهای حرکت کننده با جریان آب هستند که به تورهای گوشگیر شناور دریایی معروفند. تفاوت آن‌ها از نظر سیستم کاری با تورهای گوشگیر شناور رودخانه‌ای در این است که سرعت شناوری (حرکتی) آن‌ها در آب به مراتب کمتر بوده و اغلب برای صید ماهیان مهاجر با قابلیت جابجایی بالا استفاده می‌شوند. در این روش ماهیان مهاجر به سمت تور حرکت کرده و بر اثر برخورد با بدنه تور در چشمه‌های آن گیر می‌کنند. در عملیات صیادی با تورهای دریفتی تعداد قابل ملاحظه‌ای از این تورها (۱۰۰ الی ۱۲۰ رشته) به هم متصل شده و گاهی طول آن‌ها به ۳-۴ کیلومتر می‌رسد. طول رشته تورهای دریفتی برای صید اسکوئید گاهی به ۳۵-۴۰ کیلومتر هم می‌رسد. تورهای گوشگیر دریفتی به صورت اساسی برای صید شگ ماهیان، روغن ماهی، اسکوئید در آتلانتیک شمالی و دریای بارانتسف و آزاد ماهیان در شرق دور به کار برده می‌شود. این روش صید همچنین کاربرد وسیعی در سیستم‌های صیادی کشورهای ژاپن، آمریکا، کانادا و نروژ برای صید آزاد ماهیان، تون ماهیان، شگ ماهیان و اسکوئید دارد. رشته تورهای گوشگیر دریفتی به دلیل وسعت زیاد خود بخش اعظمی از آب را اشغال نموده و نه تنها ماهیان گله‌ای بلکه ماهیان انفرادی مهاجر را تا اعماق ۱۰۰-۱۲۰ متری صید می‌نمایند. از معایب رشته تورهای دریفتی می‌توان به غیر فعال بودن، فصلی بودن کار، زحمات زیاد به کارگیری، هزینه بالای ساخت و خرید و صدمات وارده به ماهی بر اثر درگیری با چشمه تور و حتی در مواقعی خفگی آن‌ها را نام برد (Hameed and Boopendranath, 2005).

۴-۲-۱- ساختمان تورهای گوشگیر شناور دریایی

عبارت از یک دیواره از بافته توری گوشگیر بوده که روی طناب‌های فوقانی و تحتانی آویخته شده و مجهز به بویه در طناب فوقانی و وزنه در طناب تحتانی می‌باشند. تورهای تک لایه را برای تثبیت گره‌ها و جلوگیری از ایجاد تغییر در اندازه چشمه‌ها در حالت کار تور و در نتیجه فشار وارده به تورهای گوشگیر دریایی، دو گره یا حتی سه گره و با گره‌های حرارت دیده (ذوب شده) می‌بافند. گاهی اوقات این تورها را از الیاف طبیعی پنبه‌ای نیز می‌سازند. اندازه چشمه تورهای دریفتی بستگی به اندازه ماهی مورد نظر برای صید دارد. این اندازه در تورهای با الیاف سنتتیک تک لایه مقداری کوچکتر از الیاف طبیعی بوده که این به دلیل خاصیت ارتجاعی و کش آمدگی الیاف مصنوعی است. ضخامت نخ در بدنه این تورها را معمولاً برابر $0/01$ تا $0/02$ اندازه چشمه تور در نظر می‌گیرند ($d/a = 0/01 - 0/02$). برای جلوگیری از صدمه دیدن ماهی‌ها در تورهای گوشگیر شناور دریایی که به وسیله تجهیزات ماشینی کشیده می‌شوند یا در صید ماهیان پر تحرک، ضخامت نخ را کمی بیشتر در نظر می‌گیرند.

تعداد بویه‌های مور نیاز بستگی به اندازه تور، میزان صید مورد انتظار، میزان مصالح مصرف شده در ساختمان تور، میزان وزنه مورد استفاده، عمق استفاده و نوع طناب مورد استفاده دارد که این میزان با محاسبه نیروی غرق شوندگی آن‌ها قابل برآورد می‌باشد. بویه‌ها در این تور نه تنها باعث جلوگیری از غرق شدن تور و قرار گرفتن آن‌ها در عمق مورد نظر می‌شوند، بلکه باعث فرم‌گیری تور برای صید در آب می‌گردند. همچنین در رشته تورهای دریفتی از بویه‌های کمکی برای ایجاد ذخیره شناوری استفاده می‌شود. تحت عنوان بویه‌های کمکی از انواع بویه‌های پلاستیکی تو خالی بهره‌برداری می‌کنند. البته استفاده از بویه‌های پلاستیکی تو خالی در شرایط عملیاتی به دلیل اشغال بخش زیادی از فضای کار، مشکلات حمل و نقل و همچنین از نظر حفاظت آن‌ها باعث مشکلاتی می‌گردد (Hameed and Boopendranath, 2005).

۵-۲-۱- قابلیت‌گزینش در تور گوشگیر

روشهایی که ماهیان بوسیله تور گوشگیر صید می‌شوند به صورت زیر تقسیم‌بندی می‌شوند: (Baranov, 1914)

(a) حالت بدن گیر (wedged) در این حالت ماهی توسط یک چشمه که در دور بدن آن قرار گرفته است ماهی را به طور محکم نگه می‌دارد.

(b) حالت گوش‌گیری (gilled) در این حالت سرپوش آبششی هنگام برگشت ماهی به عقب در تور گیر می‌کند.

(c) تهِ پیچ tangled در این حالت بدون اینکه چشمه تأثیر چندانی داشته باشد، دندانها، باله‌ها، فکها و دیگر زاویه بدن با تور درگیر می‌شود.

۶-۲-۱- فاکتورهای مؤثر در قابلیت گزینش تور گوشگیر

تورهای گوشگیر از لحاظ اندازه صید، انتخاب پذیر هستند، قابلیت گزینش تورهای گوشگیر عمدتاً به اندازه ماهی و شکل آن و همچنین به اندازه چشمه تور بستگی دارد ولی فاکتورهایی مانند ضخامت، جنس و رنگ نخ تور، ضریب آویختگی و روش صید نیز در قدرت قابلیت گزینش تور گوشگیر تأثیر دارد (Hameed and Boopendranath, 2005).

۷-۲-۱- تهدیدهای صید ضمنی تور گوشگیر

تور گوشگیر یکی از بزرگترین تهدیدها برای بقای پستانداران دریایی، لاک‌پشت‌های دریایی و بعضی از انواع پرندگان دریایی مانند پنگوئن‌های غواص می‌باشد. پستانداران و لاک‌پشت‌های دریایی در این نوع وسیله صید گیر می‌افتند. به دلیل اینکه این موجودات به طور اختیاری از هوا تنفس می‌کنند قادر به آمدن به سطح آب برای تنفس نبوده و در نتیجه می‌میرند. لاک‌پشت‌ها به علت گیر کردن در تورهای گوشگیر و برخورد با وسایل صید متروکه که دچار آسیب می‌شوند به دلیل وجود پوست زمخت و زبر روی سر لاک‌پشت‌ها و باله‌های آنها به سادگی و آسانی در چشمه این تورها گیر می‌کنند (Hyrenbach et al., 2007).

پرندگان دریایی نیز به همان شیوه مشابه برای غذا در آب غوطه ور می‌شوند. این مشکل با مدت زمانی که تور در آب معلق می‌ماند تشدید می‌شود و میزان بازماندگی موجودات درگیر را کاهش می‌دهد. گوشگیرها یکی از موارد اصلی کاهنده جمعیت پروپوینزها (یا نهنگ‌های دندان‌دار) بومی شمال خلیج مکزیک می‌باشند (Hyrenbach, 2007).

۸-۲-۱- گونه‌های صید ضمنی یا غیر هدف

سفره ماهی، گربه ماهی، ژله ماهی، عقرب ماهی و سپر ماهی manta (نوعی سپر ماهی از خانواده mobulide) را به طور مثال می‌توان نام برد.

۳-۱- گرگور (قفس کفی صیادی)

گرگور نوعی قفس بوده که جزء ابزارهای صید تله‌ای به شمار می‌رود، دارای ساختمانی ساده می‌باشد و استفاده از آن مستلزم داشتن تکنولوژی پیشرفته‌ای نیست و با داشتن اندک تجربه‌ای می‌توان از آن استفاده کرد. از این ابزار صید می‌توان برای به دام انداختن گروه زیادی از ماهیان کفزی، سخت پوستان و نیز برخی از نرم‌تنان استفاده نمود.

۱-۳-۱- مکانیسم صید با گرگور

دریچه ورودی گرگور در اصطلاح به نام راه بی بازگشت معروف است. انتخاب این نام به آن علت است که ورودی ماهی به داخل گرگور در ابتدا به سهولت انجام می‌گردد که علت آن شکل خاص ساختمان بدن ماهی و نحوه استقرار باله‌های پشتی و مخرجی در سطح بدن است. چنانچه ماهی در نیمه راه مدخل قصد بازگشت از آن را داشته باشد، وجود خارهای باله پشتی مانع از خروج ماهی گشته و هیچ راهی جز حرکت به سمت جلو و ورود به محوطه داخلی قفس را برای آن نمی‌گذارد. با ورود ماهی به داخل محوطه قفس و احساس اسارت، تلاش او جهت خلاص شدن آغاز می‌شود اما با توجه به شکل خاص دریچه ورودی هیچگونه امکانی برای رهایی وجود ندارد. به همین علت ماهی تا زمان مرگ یا هنگام تخلیه قفس توسط صیادان، محکوم به اسارت در آن خواهد بود.

۱-۳-۲- اجزاء گرگور

۱- بدنه (گنبدی شکل) ۲- دماغه یا مدخل (مخروط ناقص) ۳- رگانه یا کف (دایره شکل) ۴- میل گرد (Rod) ۵- طناب ۶- دو عدد بویه (در زبان محلی چیل و چی بال)

جنس این بویه‌ها از پلی اتیلن و پلی پروپیلن ۱۰-۸ سانتیمتر است. این اجزا به وسیله سیم یا طناب‌های نایلونی و پلی پروپیلن به هم متصل می‌شوند.

انواع سیم‌های گرگور عبارتند از ۱۷، ۱۸، ۱۹ که از سیم ۱۹ به علت دید کمتر ماهی نسبت به آن، در دماغه گرگور استفاده می‌شود. از سیم ۱۸ برای بدنه و از سیم ۱۷ برای ته (کف) گرگور استفاده می‌شود. شایان ذکر است که در حال حاضر بیشتر از سیم ۱۸ برای کل ساختمان گرگور استفاده می‌شود. پیش از این در کف گرگور از چوب گز استفاده می‌شد چون چوب درخت گز وقتی خیس می‌شود، تولید بو می‌کند و سبب جذب ماهی می‌گردد اما اکنون بیشتر از میل گرد یا برای تسریع و نصب صحیح گرگور در بستر صیدگاه معمولاً چند تکه لوله گالوانیزه به کار می‌رود. طنابی که به گرگور و بویه موجود در سطح آب متصل می‌شود، مقداری بیشتر از عمق صیدگاه در نظر گرفته می‌شود که این مقدار هر ۴۰ متر افزایش عمق ۲۰-۱۶ متر می‌باشد که علت این افزایش، وجود جزر و مد می‌باشد.

۱-۳-۳- انواع گرگور

گرگورها را می‌توان به ۴ نوع تقسیم کرد:

۱- گرگور باطنه‌ای (دو بغلی): ارتفاع آن از کف تا سطح گرگور حدود ۱/۵ متر است و هم‌اکنون در تمامی مناطق مورد بررسی استفاده می‌گردد و متداول است، در مناطق شنی و صخره‌ای کاربرد دارد و هر ۱۰-۷ روز یک بار به آن سرکشی می‌گردد.

۲- گرگور طعمه‌ای: ارتفاع آن کمتر از گرگور باطنه‌ای است. دارای دریچه فرار نمی‌باشد. در مناطق صخره‌ای و حداکثر در عمق ۲۰ متری کاربرد دارد و بیشتر برای صید بالول (هامور کوچک) استفاده می‌گردد و به همین علت گرگور طعمه‌ای نامیده می‌شود که از گواف و ماهیان ریز به عنوان طعمه‌ای جهت جلب ماهی استفاده می‌گردد. شایان ذکر است که ماهیان صید شده از سوی همان راه بی بازگشت تخلیه می‌گردند.

۳- گرگور عمانی: (بزرگ) ارتفاع آن حدود ۳ متر است و به دلیل گرفتن جای بیشتر در شناور و بازدهی کمتر، از آن بندرت استفاده می‌گردد.

۴- گرگور دو کیسه‌ای: دارای ارتفاع کمتر از گرگور باطنه‌ای و نیز درازتر از آن می‌باشد و به علت صید بی‌رویه همه نوع ماهی، در حال حاضر ممنوع شده است. در این نوع گرگور که دراز می‌باشد، ماهی را از یک سر وارد و از سوی دیگر گرگور خارج می‌کنند.

۴-۳-۱- صیدگاه‌های مناسب برای استفاده از گرگور

گرگور معمولاً در محل تجمع آبریان انزوا طلب یا در مسیر حرکت بعضی از ماهیان کفزی مانند سنگسر ماهیان و ماهی مرکب به آب انداخته می‌شود. در خلیج فارس بهترین مکان‌ها برای صید با گرگور عبارتند از: ۱- اطراف جزایر مرجانی، ۲- بسترهای صخره‌ای ۳- اطراف کشتی‌های غرق شده ۴- اطراف سکوهای نفت و خطوط لوله انتقال نفت در زیر آب که از مطاف تا خور موسی را شامل می‌شود.

۵-۳-۱- فصل صید ماهی به وسیله گرگور

از گرگور در تمام فصول می‌توان استفاده کرد ولی در فصل‌های مختلف نمونه‌های متفاوتی وجود دارد. برای مثال، از اوایل خرداد ماه تا ۱۵ مرداد در عمق ۴۰-۲۰ متری ماهیانی همچون: شانک، سنگسر و غیره را می‌توان صید نمود. فصل صید ماهی مرکب از اواخر اسفند ماه شروع می‌شود و تا اواخر اردیبهشت ماه ادامه می‌یابد. در ضمن، همراه ماهی مرکب ماهیانی مانند سنگسر، صیبتی، شانک، صافی و هامور و ... نیز به دام می‌افتند. این ماهیان را در عمق ۱۴ متری می‌توان صید نمود. علت آمدن ماهی مرکب در این فصل به عمق ۱۴ متری، این است که چون ماهی مرکب در این زمان شروع به تخم‌ریزی می‌کند (تخم‌هایی شبیه خوشه انگور) و به دنبال جای امن برای تخم‌های خود می‌گردد، به همین علت وارد گرگور شده و به دام می‌افتد.

۶-۳-۱- مزایای استفاده از گرگور

- ۱- حمل و نقل آسان است و نیاز به جا به جا به جایی مداوم ندارد.
- ۲- در شرایط جوی نامساعد (باد و باران) احتیاجی به بیرون کشیدن آن از آب نیست.

۳- مدت زمانی که ماهی در گرگور زنده می ماند، بیشتر از مدت زمانی است که ماهی در تور انتظاری و غیره زنده می ماند.

۴- برای صید با آن نیاز به آموزش خاصی نیست.

۵- ارزان بودن آن نسبت به سایر ادوات صیادی دیگر.

۶- وارد آمدن آسیب کمتر هنگام صید ماهی.

همچنین از مزایای صید با قفس های کفی دریایی می توان به مصرف کم انرژی ، امکان صید در مناطق کم تراکم ماهی و در مناطق صیادی با بستر ناهموار یا دارای عوارض طبیعی و مصنوعی در بستر ، بالا بودن درجه صید انتخابی آنها ، زنده گیری ماهی و امکان استفاده از مکانیزاسیون صیادی را می توان نام برد (خانی پور ۱۳۸۸).

۷-۳-۱- معایب استفاده از گرگور

۱- ممکن است طناب و بویه آن در مسیر پروانه شناورها قرار گیرد و از بین برود.

۲- احتمال اینکه مورد دستبرد قرار گیرد یا از بین برود بیش از سایر ادوات صیادی است.

۳- طناب و بویه آن ممکن است با تورهای گوشگیر به خصوص در ساعات شب تحت تأثیر جریان آب درگیر شود. در این حالت، معمولاً صیادانی که از تورهای گوشگیر استفاده می کنند با قطع طناب بویه، سعی در رها کردن تور خود دارند که این عمل موجب مخفی ماندن گرگور از دید صاحب آن می گردد.

۴- در پاره ای از موارد صاحبان گرگورها که دارای تجربه زیادی در مورد دریا و صیدگاه های آن هستند از بویه برای مشخص کردن محل گرگور استفاده نمی کنند بلکه گرگورها را به یکدیگر بسته و موقع تخلیه آن بوسیله چنگکهای مخصوصی (سخته) محل گرگورها را پیدا می کنند. ولی گاهی اتفاق می افتد که این گرگورها در سر راه صید شناورهای ترالر قرار می گیرند و به وسیله تور به داخل این شناورها منتقل می گردند (بیشتر در مواقع فصل صید میگو)، در این صورت ممکن است شناور آن را در مسافتی دورتر از محل قبلی آن در آب رها سازد و موجب ضربه زدن به گرگور و نیز مالک آن گردد.

۴-۱- تور ترال

ترالها انواعی از ادوات صید متحرک در حجم بزرگ و با تورهای کیسه ای قیفی بوده که به صورت افقی در بین لایه های آب کشیده می شوند. این تورها به طور فعال پشت سر قایقها و شناورها در اعماق مختلف کشیده می شوند. ترالهای کفروب اغلب روی کف دریا و یا نزدیکی آن برای صید ماهیان کفزی مانند گونه های (کاد، کفشک ماهی، عقرب ماهی) و میگو کشیده می شود. تورهای ترال کفروب بزرگ تا حد ۴۰ پا طول و ۲۰۰ پا عرض دارند. ترالهای میانی ادوات صید مشابهی هستند ولی به عنوان تورهایی در ستون آب و یا حتی در سطح آب مورد استفاده قرار می گیرند. گونه های هدف تور ترال میان آبی شامل نرم تن مرکب، مکرل

و دیگر گونه‌های ماهیانی است که در ستون آب یافت می‌شوند. ترال‌های میان آبی، تورهای مخروطی شکل هستند که معمولاً از ترال کفروب بزرگتر می‌باشند.

۱-۴-۱- صید با تور ترال

تورهای ترال ابزارهای صید کیسه مانندی هستند که در عقب کشتی در اعماق مختلف آب یا روی بستر کشیده شده و ماهیان قرار گرفته در جلوی دهانه تور را صید می‌کنند. تورهای ترال ماهیان انفرادی و گله‌ای را در کلیه سطوح آب تا عمق ۲۵۰۰-۲۰۰۰ متری و همچنین در آب‌های داخلی در دریاچه‌ها و آبگیرهای بزرگ صید می‌کنند. ماهیان مورد صید به وسیله تور ترال عبارت از سوف دریایی، سیم دریایی، ماکرل، روغن ماهی، ساردین ماهیان، گیش ماهیان، شگ ماهیان، حلوا ماهیان و بسیاری از ماهیان میان زی، کفزی و بسترزی می‌باشند. علاوه بر این، ترال‌ها انواع آبزیان غیر ماهی نظیر میگو، خرچنگ و لابستر را نیز به خوبی صید می‌کنند. تورهای ترال به طور گسترده در تمامی مناطق صیادی دنیا و در صید صنعتی کاربرد داشته و کشورهای روسیه، ژاپن، آمریکا، نروژ، دانمارک و کره جنوبی به طور اساسی از این وسیله صید استفاده می‌کنند. صید با انواع مختلف تورهای ترال تقریباً $\frac{2}{3}$ صید جهانی و $\frac{3}{4}$ صید کشور روسیه را به خود اختصاص داده است. توسعه و رواج بسیار تورهای ترال به خاطر امکان به کارگیری از آن‌ها در تمام سطوح آب، بالا بودن ثمر بخشی صید و مؤثر و اقتصادی بودن شیوه صید بوده و بر همین اساس طراحی‌های متنوع و بسیار زیادی از تور ترال صورت گرفته است. بر اساس سیستم باز شونده دهانه تور ترال آن‌ها به انواع ترال‌های دارای تخته ترال، ترال‌های بدون تخته و ترال شاهین دار (قاب دار) تقسیم می‌شوند. در ترال‌های دارای تخته، عامل باز شدن افقی دهانه تور ترال، نیروی رانش تخته‌ها از یکدیگر است. در ترال‌های بدون تخته ترال که معمولاً با دو کشتی صیادی کشیده می‌شوند، عامل باز شدن افقی دهانه تور فاصله دو کشتی از یکدیگر و در ترال‌های شاهین دار وجود یک قاب فلزی در دهانه تور ترال می‌باشد. بر اساس تعداد طناب‌های کششی تور ترال به انواع ترال‌های یک، دو و چهار طنابه تقسیم شده است. ترال‌ها همچنین از نظر سیستم تور ریزی از کشتی به دو دسته پاشنه ریز و بغل ریز تقسیم می‌شوند. از نظر استفاده از ابزارهای فیزیکی افزایش راندمان صید ترال‌ها ممکن است واجد یا فاقد این ابزارها باشند. اغلب کشتی‌های ترال کش با یک تور ترال یا با تورهای ترال دارای تخته ترال کار می‌کنند. ولی ترال‌های با دو کشتی صیادی بدون نیاز به تخته نیز رایج بوده و حتی در برخی مواقع با یک کشتی صیادی دو تا سه تور ترال هم در آب ریخته می‌شود. در بررسی رفتارهای ماهی هنگام صید با تور ترال بیشترین توجه به عمق زیست، اندازه و تراکم گله و درجه تحرک آن‌ها معطوف می‌گردد. با در نظر گرفتن تکنولوژی ویژه صید با تور ترال ماهیان صنعتی برای صید بر اساس عمق محل زیست، ارتفاع گله و شکل گله با یکدیگر تفاوت داشته که موارد فوق میزان باز شونده عمودی دهانه تور ترال را تعیین می‌کند.

در روش صید ترال و به ویژه ترال میگو، چون اندازه چشمه کیسه تور متناسب با اندازه گونه هدف (میگو) انتخاب می شود بنابراین مقدار زیادی از گونه های غیر هدف نیز در کیسه تور گرفتار می شوند. این مشکل در مناطق گرمسیر که تنوع گونه ای در آن ها بیشتر است، حادث تر می باشد. به طور کلی صید بی رویه زمانی رخ می دهد که تعداد بی شماری از ماهیان نا بالغ صید شوند (Matsushita and Ali, 1997).

۲-۴-۱- تهدیدهای صید ضمنی

ترال های میان آبی تهدید جدی برای بقای پستانداران دریایی می باشند. ترال های کفی به طور مشابه یکی از بزرگترین تهدیدها برای لاک پشت های دریایی می باشند.

۳-۴-۱- گونه های هدف

بستگی به عمق استفاده تور ترال دارد. گونه های هدف ترال کفی شامل ماهیان کفزی مانند ماهی زمین کن، کفشک ماهی، شوریده، شانک و میگو می باشد. گونه های هدف ترال میانی شامل نرم تن مرکب، آنچوی ماهی تون، ماکرل و دیگر گونه های پلاژیک می باشد.

۵-۱- تور پرساین

یکی از پیشرفته ترین و مفیدترین روش ها در صید تجاری گونه های سطحی زی که به صورت گله ای زندگی می کنند صید با تور پرساین می باشد. از این وسیله برای صید آن دسته ماهیانی که جهت کاربردهای تجاری مصرف می شوند مانند آنچوی ها، شگک ماهیان، اسکادها، پولاک و نیز آن دسته ماهیانی که دارای ارزش اقتصادی هستند مانند تون ماهیان استفاده می شود. احتمالاً پرساین بالاترین درصد صید را در بین روشهای صید انفرادی دارا می باشد.

پرساین از تکامل تورهای گردان ساحلی (پره) در دهه ۱۹۲۰ بوجود آمد. بدین صورت که ترکیب آرایشی آن طوری تغییر پیدا کرد تا تور پس از محاصره گله ماهی از کف بسته می شود که این امر موجب می شود که پرساین ها نسبت به پره ها، در آبهای عمیق تر عمل کنند (حسینی، ۱۳۸۴).

به طور معمول یک پرساین شامل قسمت های زیر است:

کیسه تور (Bunt): قسمتی از تور که صید قبل از حمل و تخلیه در شناور در آن قرار می گیرد و آخرین قسمت تور است که کشیده می شود.

بدنه اصلی (main body): بزرگترین قسمت تور که از کیسه تور به بعد گسترده شده و محاصره گله ماهیان در

حین اعمال صید را میسر می سازد

حاشیه تور (selvedge): متشکل از چند ردیف چشمه با اندازه بزرگ بوده که از نخ های ضخیم تری تشکیل شده است. این وضعیت در لبه های بالایی و پایینی و لبه های کناری تور برقرار می باشد. حاشیه فوقانی به طناب شناور (طناب فوقانی) head rope و حاشیه تحتانی به طناب سرب دار یا طناب وزنه (foot rope) متصل شده است. طناب زیر تور که به طناب کیسه ای هم معروف است پس از محاصره گله ماهی جهت بستن تور در نزدیکی کف مورد استفاده قرار می گیرد. طناب زیر تور از حلقه های زیر تور که متصل به طناب سربی هستند بوسیله یکسری طناب های کوتاه عبور می کند.

۱-۵-۱- گونه های هدف

پرساین ها بر اساس خصوصیات تمایل ماهیان سطحی زی در جهت ایجاد گله هایی با تراکم ۰.۵ تا ۵ کیلوگرم در هر متر مکعب (kg/m^3) سازگار شده اند. تمایل ماهیان سطحی زی به شنا کردن در جهت پایین در هنگام محاصره شدن بوسیله عمل پرساین خنثی می شود.

۱-۵-۲- صید ضمنی پرساین

در پرساین تون ماهیان، دلفین ها و نهنگ های دندان دار که گله های تون ماهیان را تعقیب می کنند به دام می افتند که این اعمال منجر به مرگ و میر ضمنی دلفین ها می شود.

۱-۶- صید ضمنی Bycatch:

در مفهوم کلی، صید ضمنی در برگیرنده تمام جانداران و مواد و اشیاء غیر جاندار (خرده آشغال) است که از طریق فعالیت های صیادی بدست می آید (Eayrs, 2005).

در گذشته تعریفی که برای صید ضمنی در نظر گرفته می شد شامل تعریف زیر بود:

صید غیر انتخابی که در برگیرنده گونه های غیر هدف در صید باشد.

با توجه به اینکه گونه های هدف و غیر هدف دامنه وسیعی از آبریان را در بر می گیرد برای رفع این موضوع نیاز به یک تعریف ثابت برای صید ضمنی به خوبی احساس می شد.

در تعریف جدید، صید ضمنی صیدی است که قابلیت استفاده و مدیریت نداشته باشد. صید غیر قابل استفاده صیدی است که برای استفاده انسانی مورد مصرف قرار نگیرد، قابل فروش برای هر هدفی، و یا مورد استفاده به عنوان طعمه صیادان نباشد. این تعریف شامل صید دورریز می شود (قسمتی از صید که از عرشه کشتی به دریا پرتاب شود) (FAO, 2005). دورریز همچنین شامل تمام جانداران و اشیاء بی جانی است که به تور صیادی گیر می کند اما روی عرشه شناور تخلیه نمی شود. صید دورریز، ممکن است حاوی گونه های فاقد ارزش تجاری، ماهیهای ریز و نابالغ که به اندازه تجاری نرسیده اند و زباله های بستر دریا باشد (Eayrs, 2005). این بخش به

ماهی‌ها و سایر آبزیان ریزی اطلاق می‌شود که به دلیل استفاده در تولید آرد ماهی و غذای مورد نیاز برای پرورش ماهی و میگو، به منبع درآمد مهمی برای بسیاری صیادان خرد تبدیل شده است (Eayrs, 2005). در مطالعاتی که توسط FAO در سال ۱۹۹۴ صورت گرفته، Alverson میزان صید ضمنی جهانی را بین ۱۷.۹ و ۳۹.۵ میلیون تن تخمین زد (که به طور میانگین ۲۷ میلیون تن در نظر گرفته شد).

۱۰ سال بعد دومین برآورد توسط فائو انجام گرفت و با توجه به اینکه روش متفاوتی در برآورد درصد میانگین وزنی صید دورریز در نظر گرفته شد، میزان ثابت صید دورریز در صیادی تجاری کمتر از ۷/۳ میلیون تن در نظر گرفته شد. بنابراین این آمارها نشان می‌دهد که روش‌های متفاوت مدیریتی منجر به آمارهای مختلفی از صید ضمنی جهانی خواهد شد (FAO, 2005).

روش‌های مدیریتی با توجه به ابزار مورد استفاده، منطقه مورد بررسی و روش محاسبات متفاوت خواهد بود. به عنوان مثال ترال میگو شیوه‌ای غیر انتخابی در صیادی محسوب می‌شود، زیرا حجم زیادی از صید ضمنی شامل صدها گونه مختلف در بخش انتهایی تور (کیسه تور) گیر می‌افتند. در صیادی صنعتی، این حجم از صید ضمنی معمولاً دور ریخته می‌شود اما در صیادی خرد این بخش از صید دارای ارزش تجاری است و برای مصارف انسانی و خوراک دام به کار برده می‌شود.

در جنوب شرق آسیا و آفریقا، به این بخش از صید آشغال ماهی یا ماهی دورریختنی گفته می‌شود. در استرالیا به هر بخشی از صید که برای فروش نگه داشته می‌شود محصول جانبی یا صید جانبی گفته می‌شود (Eayrs, 2005). نظریه‌ای که در روش‌های تخمین صید دورریز بسیار استفاده می‌شود این است که صید دورریز متناسب است با میزان تلاش بر حسب مدت زمان صید. این فرضیه مبنی بر این عقیده است که (۱) صید کل متناسب با تلاش است و (۲) صید دورریز متناسب است با کل صید.

اینکه صید کل با میزان تلاش متناسب است ممکن است همیشه درست نباشد، زیرا میزان یا مدت زمان بیشتر تورکشی در نتیجه‌ی عکس‌العمل رفتاری ماهی و ماهیگیر است (Gillis 1999; Somerton *et al.*, 2002) تناسب صید دورریز و تلاش صید توسط تمام نویسندگانی که صید دورریز را به ازای واحد تلاش تخمین می‌زنند و تلاش را در مدت زمان صید اندازه‌گیری می‌کنند، مورد تایید است (Hilborn and Walters, 1992).

مقررات شکل ابزار صید و اندازه چشمه ممکن است ابزار توانمندی برای محدود کردن صید دورریز باشد (Kulka, 1996). اگرچه در یک مطالعه انجام شده در محل صید میگو که برای بررسی تأثیر اندازه چشمه بر صید دورریز طراحی شده، تفاوتی در مقادیر و نسبت‌های صید دورریز در اندازه‌های ۴۰، ۵۰، و ۶۰ چشمه تور مشخص نشده است.

بازار اگرچه غالباً به عنوان فاکتور اصلی برای صید دورریز در نظر گرفته می‌شود، اما به ندرت در مطالعات نمونه‌گیری صید دورریز مد نظر قرار می‌گیرد. مطالعه‌ای یافت نشد که در آن برای تخمین صید دورریز از متغیرهای اقتصادی مثل طبقات اقتصادی یا اطلاعات فرعی استفاده شده باشد. معمولاً کل صید گونه‌های غیر

قابل فروش دورریز می شود و کل صید گونه های با قیمت بالا، نگهداری می شود در حالی که گونه های کم ارزش اندکی دورریز می شوند (Perez et al. 1995; Rochet et al. 2002).

احتمال دیگر آن است که اگر میزان صید از حدی که کارکنان کشتی بتوانند آن را طبقه بندی کنند، خارج شود، کلاً دورریز می شود. این اتفاق در دریای مدیترانه برای ماهیان کوچک سطح زی اتفاق افتاده است (Anonymous, 2001).

اگر اندازه قانونی چشمه تور برای حداقل سایز تخلیه اصلاح نشود، یا از مقررات اندازه چشمه تور پیروی نشود، منجر به افزایش مقدار صید دورریز می شود (Charuau, 1985).

در برخی مواقع جانوران بزرگتر از حداقل اندازه دورریز می شوند که در این مناطق، قانون حداقل سایز تخلیه مؤثر نیست و مکانیسم های دیگری روش طبقه بندی را تعیین می کند. در مناطق دیگری قانون حداقل سایز تخلیه اجرا نمی شود که باعث می شود جانوران کوچکتر از حداقل سایز ابقا شوند (Machias et al., 2004).

۱-۶-۱- روش های کاهش صید ضمنی در ادوات صید

یکی از بدیهی ترین روش های کاهش صید ضمنی کاهش تلاش صیادی می باشد. این کار را مستقیماً از طریق وضع قوانین داخلی یا بین المللی می توان انجام داد و یا به صورت غیر مستقیم از طریق ممنوعیت تجاری، فعالیت ها و آشنایی مشتریان با این مسئله، تحریم محصولات و وضع مالیات های سنگین با تعرفه های بالا در طی عملیات صید میگو یا گونه های دیگر که از وسایل کاهش صید ضمنی مانند TED (ابزار خروج لاک پشت) و BRD (ابزار کاهنده صید ضمنی) استفاده نشده وضع نمود (Joseph, 1994). به هر حال قوی ترین سلاح، بالارفتن سطح اطلاعات عمومی مردم در این زمینه و تغییر رأی آنها می باشد که می تواند در کاهش صید ضمنی موثرترین باشد. بهبود طراحی فنی وسایل صید نیز در زمینه کاهش صید ضمنی بسیار مؤثر خواهد بود. وسایل کاهش صید ضمنی شامل شبکه ها یا صفحاتی است که دارای سوراخهایی برای خروج موجودات از تور و یا آنها را تشویق به خروج از تور می کنند می باشد. تغییر شیوه های صید و عملیات صید نیز به کاهش میزان تلفات گونه های مختلف صید ضمنی کمک می کند (Francis, 1992).

۱-۶-۲- کاهش صید ضمنی در تور گوشگیر

کاهش صید ضمنی در تور گوشگیر موضوع پیچیده ای است که نیازمند اصلاحات مدیریتی در سطح وسیع می باشد. ابداعات جدیدی در مورد ساخت تورهای مرئی با قابلیت ایجاد صوت که قابل رویت توسط پستانداران دریایی باشد در دست اقدام می باشد. برای کاهش تداخل تور گوشگیر با وال ها، تورها با استفاده از بویه هایی (شناورسازها) بر سطح آب مشخص می شوند، قبل از اینکه والها در آن گرفتار شوند (Hyrenbach, 2007).

۳-۶-۱- کاهش صید ضمنی در تور ترال

ابزارهای کاهنده صید ضمنی در تور ترال به دو دسته اصلی تقسیم می‌شوند. دسته اول ابزارهایی هستند که صید را بر اساس اندازه آن جداسازی می‌کنند. در این ابزارها از دریچه‌هایی که به طور مایل قرار گرفته‌اند و یا صفحات توری برای جلوگیری از ورود صید ضمنی به کیسه تور و هدایت آنها به سمت دریچه فرار استفاده می‌شود. بسته به نوع طراحی این ابزار صید ضمنی خواه بزرگتر و یا کوچکتر از میگو از ترال خارج می‌شود. JTED و کیسه تور با چشمه‌های مربعی شکل، نمونه‌های ابزار کاهنده‌ای هستند که آبزیان را از تور ترال خارج می‌کنند. ابزارهای خروج لاک پشت از تور ترال را نیز می‌توان در این گروه گنجانند زیرا آنها نیز آبزیان بزرگ را از تور خارج می‌کنند.

دسته دوم ابزارهای کاهنده آنهايي هستند که براساس اختلاف‌های رفتاری بین میگو و صید ضمنی عمل می‌کنند. بیشتر ماهی‌ها قادرند همراه با تور و در جهت کشیده شدن آن شنا کنند و از دریچه خروج فرار کنند. این رفتار اصولاً، نتیجه واکنش به محرک‌های بصری و جریانهای آبی است که در نتیجه حرکت تور ترال ایجاد می‌شود. از طرف دیگر، میگوها توان شناکردن کمتری داشته و در حالی که خسته شده‌اند به کیسه تور وارد می‌شوند. میگوها در بدو ورود به کیسه تور، به محرک تماس پاسخ می‌دهند توانایی آنها برای شنا همراه تور و فرار از دریچه خروج محدود می‌باشد. ابزار کاهنده جونز-دیویس و RES و پانل چشمه مربعی نمونه‌های این گروه از ابزارهای کاهنده صید ضمنی هستند (Eayrs, 2005).

۷-۱- پیشینه تحقیق

صید تصادفی لاک پشت‌ها به خصوص در تورهای ترال میگوگیر منجر به نتایج با اهمیتی شد (Cox, 1976). Pauly and Christensen (۱۹۹۵)، ۷۵٪ صیادی‌های جهانی را در منطقه فلات قاره گزارش کردند. Probert و همکاران (۱۹۹۷) در مورد بی مهرگان کفزی صید ضمنی ترالهای آبهای عمیق در منطقه Chatham Rise نیوزیلند کار کرده است و از ۳۷ بار تورکشی تور ترال درصد موجودات بنتوز یا کفزی را ۸۲٪ از صید کل برداشت کرده است.

Gislason (۲۰۰۱) میزان اثرات صیادی را بر گونه‌های هدف و ساختار اکوسیستم و اجتماعات آن مورد بررسی قرار داده است.

Rochet and Trenkel (۲۰۰۴) عوامل نوسان ساز صید دور ریختنی و پیشنهادات و راهکارهای عملی کاهش آن را مورد بررسی قرار داده‌اند.

Steve Eayrs (۲۰۰۵) راهنمای کاهش صید ضمنی در ترال میگوی نواحی گرمسیری را ارائه داد و ابزارهای کاهنده صید ضمنی را مورد بررسی و به نتایج جالبی در مورد ابزارهای کاهنده دست پیدا کرد. او بیان کرده است که با کاهش گستردگی بالهای ترال و زمانهای تورکشی اثرات منفی تور ترال را می‌توان کاهش داد.

Biju kumar and Deepthi (۲۰۰۶) در مورد تور ترال و صید ضمنی و تأثیرات آنها بر محیط زیست دریا در آبهای هندوستان تحقیقاتی انجام داده است و اثرات فیزیکی، بیولوژیکی و شیمیایی ترال بر محیط زیست دریا را مورد بررسی قرار داده است.

Uhlman و Broad hurst (۲۰۰۷) میزان آسیب و تلفات ماهیان استخوانی صید دورریز ادوات صیادی میگوهای پنائیده در استرالیا را مورد بررسی قرار داده است.

آذر (۱۳۶۰) سهم گونه‌های کوچک دورریز شده را از کل صید ۵۰ درصد در استان بوشهر اعلام نموده است. نیامیمندی (۱۳۶۷) وضعیت صید و فاکتورهای زیستی ماهیان بوشهر تا رأس مطاف را بررسی کرده است. کل صید در این پروژه ۸/۳ تن بوده که ۴۱۲/۸۵ kg آن ماهیان تجاری، ۳۳/۲۵ kg ماهیان ضمنی بوده‌اند و ۹۰٪ ماهیان شناسایی شده جوان بودند.

اسدی (۱۳۶۹) در بررسی ترکیب صید ضمنی میگو به روش ترال، سهم گونه‌های کوچک دورریز شده را از کل صید ۵۹/۲ درصد گزارش کرده است.

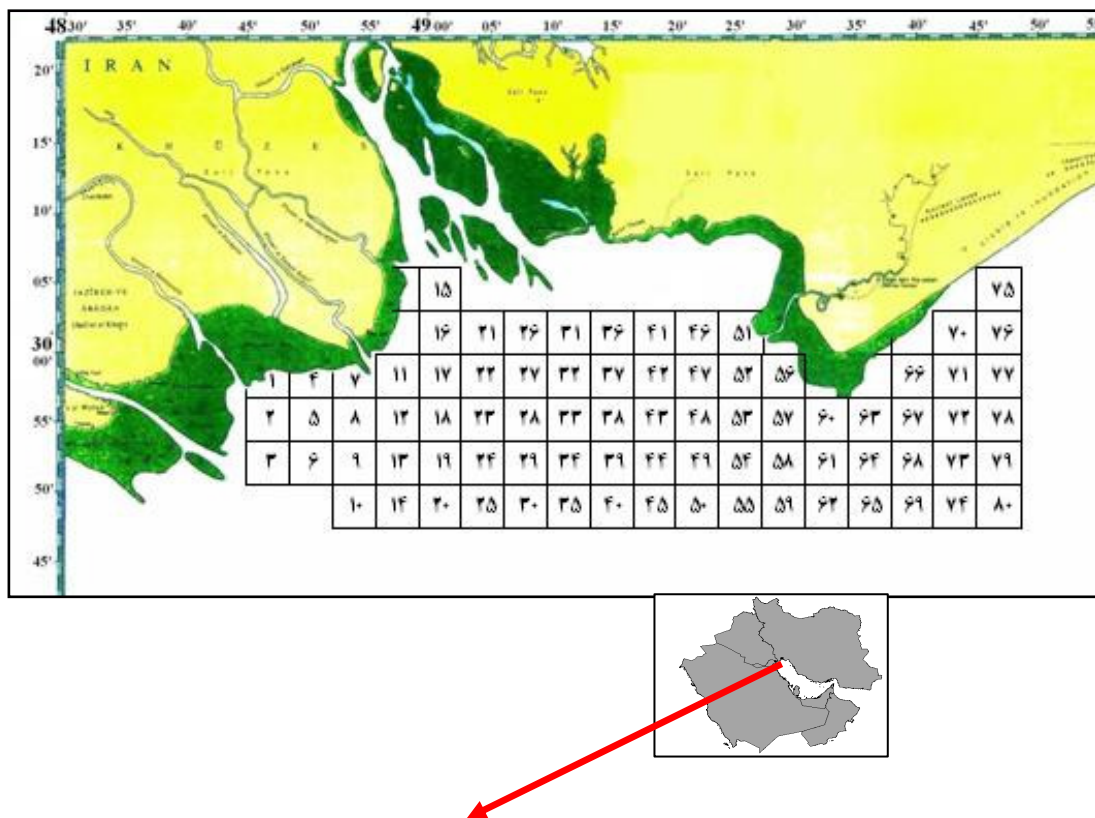
پیغمبری و تقوی (۱۳۸۲) ترکیب صید تورهای ترال کشتیهای صنعتی میگوگیر در استان هرمزگان را بررسی کرده که حدود ۱۵ درصد میگو، ۶۵ تا ۷۰ درصد ماهیان ریز و ماهیان گونه‌های مهم تجاری و ۱۵ تا ۲۰ درصد را آبزبان درشت و نسبتاً درشت تشکیل می‌دادند.

شعبانی (۱۳۸۹) در مقایسه کارآیی تورهای ترال میگوی عنوان می‌نماید که تور پلی‌اتیلن کشتی به‌ازای یک کیلوگرم میگو ۱۵ کیلوگرم صید ضمنی بیشتر صید کرده است.

۲- مواد و روشها

۲-۱- منطقه مورد مطالعه

تحقیق حاضر در منطقه شمال غرب خلیج فارس و در آبهای ساحلی استان خوزستان صورت گرفته است. منطقه مورد مطالعه در خوزستان بین طول جغرافیایی حدود ۴۵° ۴۸' و ۴۹° ۵۰' شرقی و عرض جغرافیایی ۴۸° ۲۹' تا ۰۶° ۳۰' شمالی قرار گرفته است. این منطقه به ۸۰ ایستگاه با مساحت مساوی ۹ مایل مربع دریایی (۳×۳ مایل دریایی) تقسیم شده است که ۳۰ ایستگاه آن در سواحل غربی (لیفه و بوسیف)، ۱۵ ایستگاه آن در منطقه خور موسی و ۳۵ ایستگاه دیگر در سواحل شرقی (بحرکان) قرار گرفته است (شکل ۱).

۲-۲- نحوه تعیین ایستگاه و زمان نمونه برداری از آنها

منطقه مورد بررسی در آبهای محدوده استان خوزستان در برگیرنده منطقه‌ای با اعماق کمتر از ۳۰ متر می‌باشد. آبهای این منطقه به منظور دقت بیشتر و سهولت در انجام گشتها و مهمتر از همه وجود تفاوت‌های آشکار بین سه صیدگاه غربی (لیفه- بوسیف)، میانی (خور موسی) و شرقی (بحرکان) به سه بخش تقسیم شد و هر بخش جداگانه مورد بررسی قرار گرفت. از طریق رقومی کردن مساحت منطقه غربی (لیفه- بوسیف)، میانی (خور موسی) و منطقه شرقی (بحرکان) به ترتیب ۲۹۲/۸، ۱۳۵/۰ و ۳۱۱/۱ مایل مربع دریایی بدست آمد (به ترتیب ۱۰۰۴/۳، ۴۶۳/۰ و ۱۰۶۷/۰ کیلومتر مربع).

نمونه برداری در یک دوره یک ساله از فروردین ۱۳۸۸ تا اسفند ۱۳۸۸ صورت گرفت در این مدت ۲۵۵ بار توراندازی با تور گوشگیر و ۱۷۴ بار تورکشی بوسیله ترال کفی یا میگو گیر توسط شناورهای صیادی به صورت مساحت جاروب شده در سه محدوده ماهیگیری بحرکان، خور موسی و لیفه بوسیف انجام شد. در هر منطقه برای هر گشت (هر ماه) ایستگاهها به صورت تصادفی انتخاب و در آنها عملیات توراندازی صورت گرفت. در هر یک از ایستگاهها پس از ثبت طول و عرض جغرافیایی و عمق، تورکشی برای تور ترال به مدت یک ساعت و برای تور گوشگیر بسته به نوع تور در مدت زمان مشخص انجام می‌شد. اطلاعات ناوبری از قبیل طول و عرض جغرافیایی نقاط ابتدا و انتهای مسیر تورکشی شده و سرعت شناور در حال تورکشی با استفاده از دستگاه GPS ثبت می‌شد. عمق ابتدا و انتهای هر ایستگاه نیز با استفاده از دستگاه عمق یاب (اکوساندر) ثبت می‌شد. مختصات ایستگاهها در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱- مختصات ایستگاههای تعیین شده جهت نمونه برداری ماهیانه

عرض جغرافیایی		طول جغرافیایی		شماره ایستگاه	عرض جغرافیایی		طول جغرافیایی		شماره ایستگاه
دقیقه	درجه	دقیقه	درجه		دقیقه	درجه	دقیقه	درجه	
۰۱	۳۰	۱۸	۴۹	۴۱	۵۸	۲۹	۴۷	۴۸	۱
۵۸	۲۹	۱۸	۴۹	۴۲	۵۵	۲۹	۴۷	۴۸	۲
۵۵	۲۹	۱۸	۴۹	۴۳	۵۲	۲۹	۴۷	۴۸	۳
۵۲	۲۹	۱۸	۴۹	۴۴	۵۸	۲۹	۵۰	۴۸	۴
۴۹	۲۹	۱۸	۴۹	۴۵	۵۵	۲۹	۵۰	۴۸	۵
۰۱	۳۰	۲۲	۴۹	۴۶	۵۲	۲۹	۵۰	۴۸	۶
۵۸	۲۹	۲۲	۴۹	۴۷	۵۸	۲۹	۵۳	۴۸	۷
۵۵	۲۹	۲۲	۴۹	۴۸	۵۵	۲۹	۵۳	۴۸	۸
۵۲	۲۹	۲۲	۴۹	۴۹	۵۲	۲۹	۵۳	۴۸	۹
۴۹	۲۹	۲۲	۴۹	۵۰	۴۹	۲۹	۵۳	۴۸	۱۰
۰۱	۳۰	۲۵	۴۹	۵۱	۵۸	۲۹	۵۷	۴۸	۱۱
۵۸	۲۹	۲۵	۴۹	۵۲	۵۵	۲۹	۵۷	۴۸	۱۲
۵۵	۲۹	۲۵	۴۹	۵۳	۵۲	۲۹	۵۷	۴۸	۱۳
۵۲	۲۹	۲۵	۴۹	۵۴	۴۹	۲۹	۵۷	۴۸	۱۴
۴۹	۲۹	۲۵	۴۹	۵۵	۰۴	۳۰	۰۰	۴۹	۱۵
۵۸	۲۹	۲۹	۴۹	۵۶	۰۱	۳۰	۰۰	۴۹	۱۶
۵۵	۲۹	۲۹	۴۹	۵۷	۵۸	۲۹	۰۰	۴۹	۱۷
۵۲	۲۹	۲۹	۴۹	۵۸	۵۵	۲۹	۰۰	۴۹	۱۸
۴۹	۲۹	۲۹	۴۹	۵۹	۵۲	۲۹	۰۰	۴۹	۱۹
۵۵	۲۹	۳۲	۴۹	۶۰	۴۹	۲۹	۰۰	۴۹	۲۰
۵۲	۲۹	۳۲	۴۹	۶۱	۰۱	۳۰	۰۴	۴۹	۲۱
۴۹	۲۹	۳۲	۴۹	۶۲	۵۸	۲۹	۰۴	۴۹	۲۲
۵۵	۲۹	۳۶	۴۹	۶۳	۵۵	۲۹	۰۴	۴۹	۲۳
۵۲	۲۹	۳۶	۴۹	۶۴	۵۲	۲۹	۰۴	۴۹	۲۴
۴۹	۲۹	۳۶	۴۹	۶۵	۴۹	۲۹	۰۴	۴۹	۲۵
۵۸	۲۹	۳۹	۴۹	۶۶	۰۱	۳۰	۰۷	۴۹	۲۶
۵۵	۲۹	۳۹	۴۹	۶۷	۵۸	۲۹	۰۷	۴۹	۲۷
۵۲	۲۹	۳۹	۴۹	۶۸	۵۵	۲۹	۰۷	۴۹	۲۸
۴۹	۲۹	۳۹	۴۹	۶۹	۵۲	۲۹	۰۷	۴۹	۲۹
۰۱	۳۰	۴۳	۴۹	۷۰	۴۹	۲۹	۰۷	۴۹	۳۰
۵۸	۲۹	۴۳	۴۹	۷۱	۰۱	۳۰	۱۱	۴۹	۳۱
۵۵	۲۹	۴۳	۴۹	۷۲	۵۸	۲۹	۱۱	۴۹	۳۲
۵۲	۲۹	۴۳	۴۹	۷۳	۵۵	۲۹	۱۱	۴۹	۳۳
۴۹	۲۹	۴۳	۴۹	۷۴	۵۲	۲۹	۱۱	۴۹	۳۴
۰۴	۳۰	۴۶	۴۹	۷۵	۴۹	۲۹	۱۱	۴۹	۳۵
۰۱	۳۰	۴۶	۴۹	۷۶	۰۱	۳۰	۱۵	۴۹	۳۶
۵۸	۲۹	۴۶	۴۹	۷۷	۵۸	۲۹	۱۵	۴۹	۳۷
۵۵	۲۹	۴۶	۴۹	۷۸	۵۵	۲۹	۱۵	۴۹	۳۸
۵۲	۲۹	۴۶	۴۹	۷۹	۵۲	۲۹	۱۵	۴۹	۳۹
۴۹	۲۹	۴۶	۴۹	۸۰	۴۹	۲۹	۱۵	۴۹	۴۰

۳-۲- زمان نمونه برداری

نمونه برداری در یک دوره یک ساله، از فروردین ۱۳۸۸ تا اسفند ۱۳۸۸ صورت گرفت. در این مدت ۲۵۵ بار توراندازی با تور گوشگیر، ۱۷۴ بار تورکشی بوسیله ترال کفی یا میگوگیر، ۷ بار تورکشی به وسیله تور پورساین توسط همکاران صیاد در سه محدوده صیادی شرق (بحرکان)، میانی (خورموسی) و غربی (لیفه - بوسیف) صورت گرفت. به علت عدم آماده شدن شناور به دلیل بدی آب و هوا، گشت دریایی با تور گوشگیر در شهریور ماه انجام نشد.

۴-۲- ابزار نمونه گیری

در این تحقیق از ۵ موتور لنج مجهز به تور ترال کفی یا میگوگیر جهت صید میگوی سفید یا *Metapenaeus affinis* و ببری سبز یا *Penaeus semisulcatus* استفاده شد که محدود به دو فصل تابستان و پاییز (ماههای مرداد، آبان ماه و آذر) بود.

مشخصات تور ترال

بدنه ترال :	طول : ۲۷ - ۷/۲ متر	تعداد چشمه : ۲۷۰ - ۳۶۰	اندازه چشمه : ۴۰ * ۴۰
ساک ترال :	طول : ۲/۵ - ۶ متر	تعداد چشمه : ۳۰۰	اندازه چشمه : ۲۰ * ۲۰
دستک ترال :	طول : ۱ - ۱/۸ متر	تعداد چشمه : ۵۰	اندازه چشمه : ۴۰ * ۴۰
پوشش ساک :	طول : ۳/۵ - ۲/۵ متر	تعداد چشمه : ۲۰۰ - ۲۵۰	اندازه چشمه : ۴۰ * ۴۰
حلقه ساک :	تعداد : ۵ - ۷	فاصله : ۴۰ - ۵۰ cm	قطر : ۲ cm جنس : آهن

دو عدد تخته به وزن تقریبی ۹۰ کیلوگرم برای هر یک.

در روش صید گوشگیر، صید نمونه برداری شده از ۱۹ موتور لنج چوبی مجهز به تورهای گوشگیر سطحی و کفی تک رشته یا مونو فیلامنت استفاده گردید.

جمعاً ۲۵۵ مرتبه توراندازی صورت گرفته و مدت زمان غوطه وری از ۲ - ۲۶ ساعت به طول انجامید. در مواردی نیز از تورهای گوشگیر چند رشته‌ای یا مولتی فیلامنت نیز استفاده شد. صیادان با بستن آجر یا وزنه‌های بیشتر به زیر تور گوشگیر میزان غوطه وری آن را در اعماق مختلف تنظیم می‌کنند تا صید خود را با توجه به عمق شنای گونه هدف همسو کرده و از تمامی سطوح آب بهره‌برداری کنند که تور گوشگیر کفی نامیده می‌شود.

مشخصات هر تور گوشگیر علاوه بر موارد گفته شده به قرار زیر بود:

طول تور:	۳۶۰۰ - ۹۰۰ متر	ارتفاع تور:	۱۰ - ۸ متر	رنگ تور:	سفید-سبز
تعداد طاقه:	۱۲۰ - ۶۵	تعداد چشمه در ارتفاع:	۱۰۰ - ۸۰	اندازه چشمه برای هر یک از ماهیان بر اساس اندازه های ذیل:	

شوریده، راشگو و قباد با سایز چشمه ۴ اینچ، صبور ۳ و ۳/۴ اینچ، سنگسر، شیر و خارو ۶-۷ اینچ، حلواسفید ۵ اینچ، میش ماهی با سایز چشمه ۱۰-۸ اینچ. از تورهای گوشگیر چند منظوره (multi species) با اتصال چند تور به هم) نیز استفاده گردید.

برای روش صید پرسیان با استفاده از قایق های با تناژ یک تن ۷ مرتبه تورکشی در منطقه صیادی بحرکان انجام شد. در حال حاضر در استان خوزستان برای صید ماهی مید (بیاح) از این شیوه استفاده می شود.

نوع تور: مولتی فیلامنت باگره طول تور: ۲۱۵ متر اندازه چشمه: ۱۵*۱۵ میلی متر شماره نخ: ۹
تعداد بویه: ۱۷۰ عدد قدرت موتور: ۵۵ اسب بخار

در این تحقیق از گرگور نیز استفاده گردید. صید انجام شده با این وسیله توسط ۶ شناور (چوبی) که در محدوده تناژهای ۲۰-۳ و ۵۰-۲۱ تن بوده و در ماههای فروردین، خرداد، تیر، مرداد، آبان، آذر، دی، بهمن و اسفند در سه محدوده صیادی اشاره شده به عملیات صیادی می پردازند مورد بررسی قرار گرفت. جمعاً ۱۱۰۰۰ گرگور در مدت ماههای مذکور و در کمترین مدت رهاسازی ۳ ساعت تا حداکثر ۵ شبانه روز، بصورت مجموعه های ۲۰، ۳۰، ۴۰ و ۶۰ تایی به هم متصل شده و بوسیله یک طناب نایلونی با طول متغیر (توجه به تعداد مجموعه گرگوها) به هم محکم شده اند. به ازای هر گرگور یک بویه کائوچویی و به ازای هر مجموعه یک تا دو لنگر آهنی وجود دارد. خصوصیات شاخص هر گرگور به صورت زیر می باشد:

شکل گرگور: نیم کره قطر بالایی: ۲ - ۰/۹ متر قطر پایین: ۴ - ۱/۵ متر
جنس گرگور: آهن گالوانیزه ارتفاع: ۱/۲ - ۱ متر ابعاد چشمه: ۴*۳ سانتی متر
وزن هر گرگور: ۱۵-۲۰ kg تعداد دهانه: یک عدد قطر بزرگ دهانه ورودی: ۰/۸ متر
قطر کوچک دهانه ورودی: ۰/۴ متر درجه شیب دهانه: ۶۰-۴۵ درجه

۲-۵- محاسبات

در این مرحله به دلیل حجم بالای داده ها و وجود شناورهایی با تناژهای مختلف ابتدا در مورد کلیه ادوات گوشگیر، ترال، پرسیان و گرگور تقسیم بندی شناورها براساس تناژهای مختلف ۳-۱ تن، ۲۰-۳ تن، ۲۱-۵۰ تن انجام گرفت. سپس سه محدوده جغرافیایی صیدگاه بحرکان با طول شرقی ' ۲۰° ۴۹ و بیشتر از آن، خور موسی در محدوده طول شرقی بین ' ۴۸° ۵۵ و ' ۴۹° ۲۰ و لیفه بوسیف با طول شرقی ' ۴۸° ۵۵ و کمتر در نظر گرفته شد. بعد از این مرحله کلیه مدت زمانهای توراندازی (تور گوشگیر) و تورکشی ترال و پرسیان بر حسب واحد ساعت و غوطه وری گرگور بر حسب یک شبانه روز یکسان سازی شد و پس از آن میزان تلاش صیادی بر اساس وزن صید شده بر حسب کیلوگرم در واحد زمان (یک ساعت) برای ترال، وزن صید شده بر حسب کیلوگرم در واحد زمان (یک ساعت) در هر ۱۰۰۰ متر طول تور برای گوشگیر، وزن صید شده بر حسب کیلوگرم در واحد زمان (یک ساعت) در هر ۱۰۰۰ متر طول تور، و وزن صید شده بر حسب کیلوگرم در واحد زمان (یک ساعت) به ازای هر

قایق برای پرسیان اندازه گیری شد. CPUE برای کل صید هر تور به تفکیک محدوده صید گاه و ماه صید و نوع تور بر اساس گونه هدف محاسبه شد و CPUE برای صید ضمنی و صید هدف و صید دورریز بطوریکه گفته شد، محاسبه گردید. برای تعیین میزان CPUE هر آبی میزان کل صید آن بر کل ساعت تورکشی تقسیم می شود با

$$CPUA = \frac{C}{S_1}$$

توجه به میزان صید آبی در ساعت (CPUE) و مساحت تورکشی شده در مدت زمان یک ساعت، میزان صید در واحد سطح (CPUA) محاسبه می شود.

همچنین میزان صید کل، صید ضمنی، صید هدف و درصد هر کدام از آنها به صید کل و نسبت به یکدیگر محاسبه شد.

در مورد تور ترال به دلیل انبوه گونه های کفزی در خلیج فارس و نوع ترال که کفروب می باشد، میزان تلاش به ازای مساحت جاروب شده (CPUA) به صورت زیر محاسبه گردید (Sparre & Venema, 1992)

$$D=V.t$$

$$a=D.h. x_2$$

$$D = \text{مسافت طی شده (مایل دریایی)} \quad V = \text{سرعت متوسط شناور (مایل دریایی بر ساعت)}$$

$$t = \text{زمان تورکشی (ساعت)} \quad a = \text{مساحت جاروب شده (مایل مربع دریایی)}$$

$$h = \text{طول طناب بالایی (مایل دریایی)} \quad x_2 = \text{ضریب گستردگی تور که ۰/۶۵ در نظر گرفته شد.}$$

$$CPUA = Cw/a$$

$$CPUA = \text{صید بر واحد سطح (کیلوگرم بر مایل مربع دریایی)}$$

$$Cw = \text{وزن هر گونه در ایستگاه (کیلوگرم)} \quad a = \text{مساحت جاروب شده در ایستگاه (مایل مربع دریایی)}$$

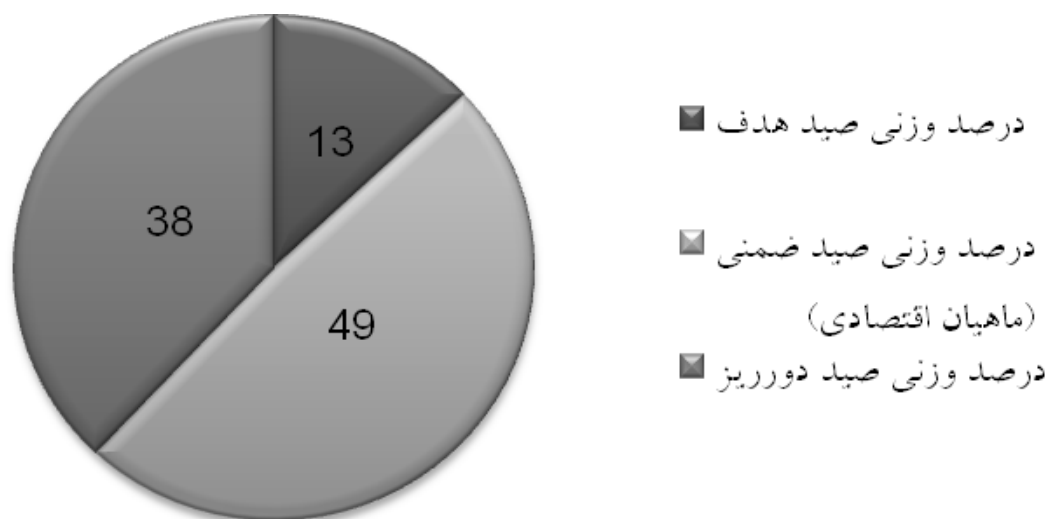
جهت آنالیز آماری اطلاعات بدست آمده از تست ANOVA دوطرفه بدون تکرار و ANOVA یک طرفه استفاده گردید.

۳- نتایج

۱- ۳- تور ترال

۱- ۳-۱- ترکیب وزن صید

میانگین وزن کل صید بدست آمده طی گشتهای تحقیقاتی انجام شده با استفاده از تور ترال کفروب میگوگیر در این پروژه $۱۶۷/۹ \pm ۴۸/۴$ کیلوگرم بود که ۱۳ درصد از وزن کل صید شامل آبزبان هدف (کلیه گونه‌های میگو) و ۸۷ درصد آبزبان ضمنی (غیر هدف و دورریز) بود. از ماهیان اقتصادی، ۴۹ درصد اقتصادی و ۳۸ درصد آبزبان دورریز بودند. از ۱۰۰٪ صید ضمنی مقدار صید دورریز ۴۳ درصد را شامل می‌شود (شکل ۲). میانگین وزن کل صید هدف $۲۴/۶۱ \pm ۱۶/۱۷$ کیلوگرم و میانگین وزن کل صید ضمنی در طول این دوره $۱۴۳/۲۹ \pm ۴۱/۷$ کیلوگرم بود. و میانگین وزن کل صید دورریز $۶۴/۱ \pm ۱۷/۶۲$ کیلوگرم بود.

شکل ۲- درصد وزنی کل صید هدف، ضمنی (ماهیان اقتصادی) و دورریز تور ترال

نتایج تست آنالیز واریانس دوطرفه بدون تکرار نشان از عدم وجود اختلاف معنی دار بین صید ضمنی تور ترال در دو فصل تابستان و پاییز داشت ($p > 0.05$, $f = 0.3$, $df = 1$). از طرف دیگر بین صید ضمنی مناطق مختلف مورد بررسی اختلاف معنی داری وجود نداشت ($p > 0.05$, $f = 0.9$, $df = 2$) (جدول ۲).

جدول ۲- نتایج آنالیز واریانس دوطرفه بدون تکرار بین صید ضمنی در فصول تابستان و پاییز و مناطق مورد بررسی با استفاده از تور ترال

ANOVA

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Season	۷۶/۸۲۶۸۲	۱	۷۶/۸۲۶۸۲	۰/۳۲۲۵۷۵	۰/۶۲۷۳۲۵	۱۸/۵۱۲۸۲
Station	۴۶۷/۸۴۶۶	۲	۲۳۳/۹۲۳۳	۰/۹۸۲۱۸۱	۰/۵۰۴۴۹۵	۱۹
Error	۴۷۶/۳۳۴۶	۲	۲۳۸/۱۶۷۳			
Total	۱۰۲۱/۰۰۸	۵				

۲-۱-۳- توزیع زمانی وزن صید گونه‌ها

جدول ۳ تغییرات فصلی وزن صید گونه‌ها را نشان می‌دهد. بیشترین درصد وزن صید کل گونه‌ها در پاییز ۵۲ درصد و کمترین آن در تابستان ۴۸ درصد بود.

در مقیاس فصلی بیشترین درصد وزن صید ماهیان هدف در تابستان ۲۳/۴ درصد و کمترین آن در پاییز ۱۱/۴ درصد می‌باشد. (جدول ۳). در مقیاس فصلی بیشترین درصد وزن صید ماهیان ضمنی در پاییز، ۸۸/۶ و کمترین آن در تابستان ۷۶/۶ درصد می‌باشد (جدول ۳). در مقیاس فصلی بیشترین درصد وزن صید ماهیان دورریز در پاییز، ۴۰ درصد و کمترین آن در تابستان ۳۳ درصد می‌باشد (جدول ۳).

جدول ۳- درصد وزن کل صید، هدف، ضمنی، دورریز تور ترال در فصول مورد بررسی در سواحل خوزستان

فصل	درصد صید	درصد صید هدف	درصد صید ضمنی	درصد صید دورریز
تابستان	۴۸	۲۳/۴	۷۶/۶	۳۳
پاییز	۵۲	۱۱/۴	۸۸/۶	۴۰

جدول ۴ مقایسه بین درصد وزنی کل آبزیان، آبزیان هدف، ضمنی و دورریز صید شده با استفاده از ترال کفروب در ماههای مرداد، آبان و آذر نشان می‌دهد بیشترین درصد وزنی کل آبزیان صید شده در مرداد ماه بوده که معادل ۴۸/۰ درصد و کمترین در آذر ماه که ۱۵/۱ درصد از کل صید آبزیان در سه ماه نمونه برداری را نشان می‌دهد.

جدول ۴- درصد وزن کل صید، هدف، ضمنی، دورریز تور ترال در ماه‌های مورد بررسی
در سواحل استان خوزستان

ماه	درصد صید	درصد صید هدف	درصد کل صید ضمنی	درصد صید ضمنی دورریز
مرداد	۴۸/۰۰	۲۳/۳۹	۷۶/۵۹	۳۳/۰۰
آبان	۳۶/۸۰	۱۰/۶۰	۸۹/۴۲	۴۱/۷۰
آذر	۱۵/۱۴	۱۲/۸۵	۸۷/۱۵	۳۷/۰۰

در بررسی ماهیانه بیشترین درصد وزن صید آبزبان هدف در مرداد ماه برابر ۲۳/۳۹ درصد، در آذرماه ۱۲/۸۵ درصد و کمترین آن در آبان ماه ۱۰/۶۰ درصد بود (جدول ۴). در بررسی ماهیانه بیشترین درصد وزن صید آبزبان ضمنی در آبان ماه برابر ۸۹/۴۲ درصد، بعد از آن آذر ماه ۸۷/۱۵ درصد سپس مردادماه (۷۶/۵۹ درصد) می‌باشد (جدول ۴). در مقیاس ماهیانه بیشترین درصد وزن صید آبزبان دورریز در آبان ماه ۴۱/۷۰ درصد، بعد از آن آذر ماه ۳۷ درصد سپس مرداد ماه (۳۳ درصد) می‌باشد (جدول ۴).

۳-۱-۳ - توزیع مکانی وزن صید گونه‌ها

درصد وزن کل صید، صید هدف، ضمنی، دورریز با استفاده از ترال کفروب در سه منطقه بحرکان، خورموسی و لیفه بوسیف در جدول ۵ آورده شده است. در این جدول مشاهده می‌شود بیشترین درصد وزن صید کل گونه‌ها در منطقه خورموسی (۳۸/۵ درصد وزن صید کل) می‌باشد پس از آن منطقه بحرکان با داشتن (۳۷/۵ درصد وزن صید کل گونه‌ها) و کمترین وزن صید کل گونه‌های شناسایی شده در منطقه لیفه بوسیف (با ۲۴ درصد) می‌باشد (جدول ۵). بررسی کلی وزن صید هدف در سه منطقه مورد مطالعه نشان می‌دهد که بحرکان بیشترین مقدار، (۱۶ درصد) و لیفه بوسیف (۹/۷ درصد) کمترین مقدار را دارد (جدول ۵). در مورد صید ضمنی لیفه بوسیف با دارا بودن (۹۰/۳ درصد) بیشترین مقدار و منطقه بحرکان با (۸۴ درصد) کمترین مقدار را به خود اختصاص داده‌اند (جدول ۵). در زمینه صید دورریز بیشترین مقدار دورریز در منطقه لیفه بوسیف (۴۵/۵ درصد) و کمترین مقدار در بحرکان (۳۵/۰ درصد) می‌باشد (جدول ۵).

جدول ۵- درصد وزن کل صید، هدف، ضمنی، دورریز تور ترال به تفکیک منطقه در سواحل استان خوزستان

نام منطقه	درصد صید	درصد صید هدف	درصد کل صید ضمنی	درصد صید ضمنی دورریز
بحرکان	۳۷/۵	۱۶	۸۴	۳۵
خورموسی	۳۸/۵	۱۳	۸۷	۳۷
لیفه بوسیف	۲۴	۹/۷	۹۰/۳	۴۵/۵

۴-۱-۳- CPUE (kg/h) تور ترال

در بررسی منطقه‌ای بیشترین CPUE صید کل در لیفه بوسیف ۷۴/۹۰ کیلوگرم در ساعت و کمترین CPUE صید کل در خورموسی ۶۷/۰۲ کیلوگرم در ساعت بود. کمترین CPUE صید هدف در لیفه بوسیف ۷/۰۵ کیلوگرم در ساعت و بیشترین CPUE صید هدف در بحرکان ۱۳/۰۵ کیلوگرم در ساعت بود. کمترین CPUE صید ضمنی در خورموسی ۵۸/۲۴ کیلوگرم در ساعت و بیشترین CPUE صید ضمنی در لیفه بوسیف ۶۷/۸۵ کیلوگرم در ساعت بدست آمد. بیشترین CPUE صید دورریز در لیفه بوسیف ۳۲/۱۳ کیلوگرم در ساعت بوده و کمترین آن در خورموسی ۲۵/۲۶ کیلوگرم در ساعت محاسبه شد (جدول ۶).

جدول ۶- CPUE صید کل، هدف، ضمنی و دورریز در سواحل استان خوزستان

نام منطقه	CPUE صید کل (kg/h)	CPUE صید هدف (kg/h)	CPUE صید ضمنی (kg/h)	CPUE صید دورریز (kg/h)
بحرکان	۷۴/۵۹	۱۳/۰۵	۶۱/۵۴	۲۶/۵۲
خورموسی	۶۷/۰۲	۸/۷۸	۵۸/۲۴	۲۵/۲۶
لیفه بوسیف	۷۴/۹۰	۷/۰۵	۶۷/۸۵	۳۲/۱۳

نتایج بررسی ماهیانه CPUE به ازای صید کل نشان می‌دهد بیشترین میزان در آذر ماه ۸۰/۶۲ کیلوگرم در ساعت و کمترین مقدار آن در مرداد ماه ۶۴/۹۱ کیلوگرم در ساعت می‌باشد. بیشترین CPUE به ازای صید هدف در مرداد ماه ۱۳/۸۶ کیلوگرم در ساعت و کمترین مقدار آن در آبان ماه ۸/۵۳ کیلوگرم در ساعت بود همچنین بیشترین مقدار CPUE صید ضمنی و صید دورریز در آذرماه (۷۱/۰۳ و ۳۰/۷۴) کیلوگرم در ساعت و کمترین مقدار CPUE صید ضمنی دورریز در مرداد ماه (۵۱/۰۵ و ۲۲/۸) می‌باشد (جدول ۷).

جدول ۷- CPUE صید کل، هدف، ضمنی و دورریز در ماههای مورد مطالعه در سواحل استان خوزستان

ماه	CPUE صید کل (kg/h)	CPUE صیدهدف (kg/h)	CPUE صید ضمنی (kg/h)	CPUE صید دورریز (kg/h)
مرداد	۶۴/۹۱	۱۳/۸۶	۵۱/۰۵	۲۲/۸
آبان	۷۱/۵۲	۸/۵۳	۶۲/۹۹	۲۸/۲۴
آذر	۸۰/۶۲	۹/۵۹	۷۱/۰۳	۳۰/۷۴

در بررسی فصلی CPUE به ازای صید کل بیشترین مقدار در پاییز ۷۴/۵۵ کیلوگرم در ساعت و کمترین مقدار در تابستان ۶۴/۹۱ کیلوگرم در ساعت بود. بیشترین CPUE صید هدف در تابستان ۱۳/۸۶ کیلوگرم در ساعت و کمترین مقدار در پاییز ۸/۸۸ کیلوگرم در ساعت بدست آمد (جدول ۸).

جدول ۸- CPUE صید کل، هدف، ضمنی و دورریز در فصول مورد مطالعه در سواحل استان خوزستان

فصل	CPUE صید کل (kg/h)	CPUE صیدهدف (kg/h)	CPUE صید ضمنی (kg/h)	CPUE صید دورریز (kg/h)
تابستان	۶۴/۹۱	۱۳/۸۶	۵۱/۰۵	۲۲/۸۰
پاییز	۷۴/۵۵	۸/۸۸	۶۵/۶۷	۲۹/۰۷

بیشترین مقدار CPUE صید ضمنی و صید دورریز در پاییز به ترتیب (۶۵/۶۷ و ۲۹/۰۷) کیلوگرم در ساعت و کمترین مقدار آن‌ها در تابستان و به ترتیب (۵۱/۰۵ و ۲۲/۸) کیلوگرم در ساعت بدست آمد (جدول ۸).

۳-۱-۵ - CPUA (kg/nm²)

در بررسی منطقه‌ای، بیشترین CPUA صید کل در لیفه بوسیف ۵۴۶۶/۹۸ kg/nm² و کمترین CPUA صید کل در خورموسی ۳۳۴۲/۹۹ kg/nm² بود. کمترین CPUA صید هدف در خورموسی ۴۵۸/۴۷ kg/nm² و بیشترین CPUA صید هدف در بحرکان ۸۹۸/۱۳ kg/nm² محاسبه گردید. کمترین CPUA صید ضمنی در خورموسی ۲۸۸۴/۵۲ kg/nm² و بیشترین CPUA صید ضمنی در لیفه بوسیف ۴۸۶۰/۲۸ kg/nm² بود. بیشترین CPUA صید دورریز در لیفه بوسیف ۲۱۷۶/۹۹ kg/nm² بوده و کمترین آن در خورموسی ۱۴۰۸/۹۲ kg/nm² بود (جدول ۹).

جدول ۹ - CPUA (kg/nm²) صید کل، هدف، ضمنی و دورریز در مناطق مورد مطالعه در سواحل استان خوزستان

نام منطقه	CPUA صید کل	CPUA صید هدف	CPUA صید ضمنی	CPUA صید دورریز
بحرکان	۴۹۲۷/۵۵	۸۹۸/۱۳	۴۰۲۹/۴۲	۱۵۸۲/۶۱
خورموسی	۳۳۴۲/۹۹	۴۵۸/۴۷	۲۸۸۴/۵۲	۱۴۰۸/۹۲
لیفه بوسیف	۵۴۶۶/۹۸	۶۰۶/۷۰	۴۸۶۰/۲۸	۲۱۷۶/۹۹

نتایج بررسی ماهیانه CPUA صید کل نشان می‌دهد بیشترین آن در آذر ماه ۵۴۰۲/۳۱ kg/nm² و کمترین مقدار در مرداد ماه ۴۰۲۶/۴۶ kg/nm² می‌باشد. بیشترین CPUA صید هدف در مرداد ماه ۹۳۱/۹۳ kg/nm² و کمترین آن در آبان ماه ۵۰۱/۴۹ kg/nm² بود. همچنین بیشترین مقدار CPUA صید ضمنی در آذر ماه ۴۸۵۲/۵۳ kg/nm² و کمترین مقدار CPUA صید ضمنی در مرداد ماه ۳۰۹۴/۵۳ kg/nm² بود. بیشترین مقدار CPUA صید دورریز در آذر ماه ۲۱۲۷/۳۵ و کمترین مقدار در مرداد ماه ۱۲۴۵/۷۹ kg/nm² بود (جدول ۱۰).

جدول ۱۰ - CPUA صید کل، هدف، ضمنی و دورریز در ماههای مورد مطالعه در سواحل استان خوزستان

ماه	CPUA صید کل	CPUA صید هدف	CPUA صید ضمنی	CPUA صید دورریز
مرداد	۴۰۲۶/۴۶	۹۳۱/۹۳	۳۰۹۴/۵۳	۱۲۴۵/۷۹
آبان	۴۶۵۸/۵۶	۵۰۱/۴۹	۴۱۵۷/۰۷	۱۸۹۷/۰۹
آذر	۵۴۰۲/۳۱	۵۴۹/۷۸	۴۸۵۲/۵۳	۲۱۲۷/۳۵

در بررسی فصلی CPUA به ازای صید کل بیشترین مقدار در پاییز ۴۹۶۱/۲۲ kg/nm² و کمترین مقدار در تابستان ۹۲۲/۵۳ kg/nm² بود. بیشترین CPUA صید هدف در تابستان ۹۳۱/۹۳ kg/nm² و کمترین مقدار در پاییز ۵۳/۹۲۲ kg/nm² بود. بیشترین CPUA صید ضمنی در پاییز ۴۴۳۸/۶۸ kg/nm² و کمترین مقدار آن در تابستان ۳۰۹۴/۵۳ kg/nm² بود. بیشترین CPUA صید دورریز در پاییز ۱۹۹۹/۱۳ kg/nm² و کمترین مقدار آن در تابستان ۱۲۴۵/۷۹ kg/nm² بود (جدول ۱۱).

جدول ۱۱- CPUA (kg/nm²) صید کل، هدف، ضمنی و دورریز در فصول مورد مطالعه در سواحل استان

خوزستان

فصل	CPUA صید کل	CPUA صید هدف	CPUA صید ضمنی	CPUA صید دورریز
تابستان	۴۰۲۶/۴۶	۹۳۱/۹۳	۳۰۹۴/۵۳	۱۲۴۵/۷۹
پاییز	۴۹۶۱/۲۲	۵۲۲/۵۳	۴۴۳۸/۶۸	۱۹۹۹/۱۳

در جدول ۱۲ گونه‌های شناسایی شده در مناطق مورد بررسی که با استفاده از تور ترال صید شده‌اند و درصد وزنی آنها در آن مناطق و ارزش صید از لحاظ گونه هدف، ضمنی و یا دورریز بودن آورده شده است. به طور کلی در کل مناطق ۴۱ گونه شناسایی شد که ۳۸ گونه جزو گونه‌های ضمنی به شمار می‌آیند. گونه کفشک زبان گاوی (*Cynoglossus arel*) بیشترین درصد صید (۱۴/۷۴ درصد) را در کل سه منطقه دارا بود و پس از آن شبه شوریده *Johnius* sp. در رتبه بعدی قرار داشت. اسامی برخی گونه‌های صید شده با استفاده از تور ترال در جدول ۱۲ آورده شده است.

جدول ۱۲- برخی گونه‌های صید شده با استفاده از تور ترال در مناطق مختلف در سواحل استان خوزستان

نام علمی گونه	نام فارسی	درصد وزنی در بحرکان	درصد وزنی در خورموسی	درصد وزنی در بوسیف	میانگین درصد وزنی	ارزش صید گونه
<i>Penaeus semisulcatus</i>	میگو ببری سبز	۷/۷۹	۸/۵۰	۸/۲۰	۸/۱۶	هدف اقتصادی
<i>Metapenaeus affinis</i>	میگو سفید	۶/۸۸	۱۲/۹۶	۶/۷۱	۸/۸۵	هدف اقتصادی
<i>Parapenaeopsis stylifera</i>	میگو خنجری	۱۰/۰۵	۷/۰۴	۳/۴۱	۶/۸۰	هدف اقتصادی
<i>Euryglossa orientalis</i>	کفشک گرد	۲/۱۴	۱/۷۴	۱/۵۰	۱/۷۹	ضمنی اقتصادی
<i>Acanthopagrus latus</i>	شانک باله زرد	۵/۵۰	۴/۹۵	۴/۸۰	۵/۰۸	ضمنی اقتصادی
<i>Parastromatcus niger</i>	حلواسیاه	۲/۱۵	-	۲/۲۰	۲/۱۷	ضمنی اقتصادی
<i>Johnius sp.</i>	شبه شوریده	۱۳/۷۰	۱۰/۷۴	۱۰/۷۴	۱۱/۷۵	ضمنی اقتصادی
<i>Pomadasystridens</i>	سنگسر چهارخط	۷/۸۲	۷/۳۱	۷/۲۱	۷/۴۰	دورریز غیر اقتصادی
<i>Grammoplites suppositus</i>	زمین کن معمولی	۱/۷۱	۱/۹۳	۱/۲۰	۱/۶۱	ضمنی اقتصادی
<i>Nematalosa nasus</i>	گواف رشته دار	۲/۳۵	۲/۱۰	۱/۵۰	۱/۹۰	ضمنی اقتصادی
<i>Cynoglossus arel</i>	کفشک زبان گاوی	۱۲/۰۱	۱۸/۸۱	۱۳/۴۰	۱۴/۷۴	ضمنی اقتصادی
<i>Otolithes ruber</i>	شوریده	۴/۲۷	۳/۲۰	۳/۱۰	۳/۵۰	ضمنی اقتصادی
<i>Platycephalus indicus</i>	زمین کن هندی	۱/۴۰	۲/۷۰	۰/۵۰	۱/۵۳	ضمنی اقتصادی
<i>Carcharhinus dussumieri</i>	کوسه سفید	۱۱/۵۵	۸/۵۰	۹/۵۰	۹/۸۰	ضمنی اقتصادی
<i>Arius sp.</i>	گره ماهی	۸/۰۰	۱۱/۸۵	۷/۲۱	۹/۰۲	دورریز غیر اقتصادی
<i>Catostilus tagi</i>	ژله ماهی	۵/۰۰	۴/۰۰	۴/۵۰	۴/۵۰	دورریز غیر اقتصادی
<i>Portunus pelagicus</i>	خرچنگ آبی	۴/۳۵	-	۳/۵۰	۳/۹۲	ضمنی اقتصادی
<i>Pumpus argenteus</i>	حلواسفید	۳/۱۴	۳/۲۰	۳/۰۰	۳/۱۱	ضمنی اقتصادی
<i>Chirocentridus spp</i>	خارو	۲/۸۰	۱/۵۰	۰/۸۰	۱/۷۰	ضمنی اقتصادی
<i>Leiognathus fasciatus</i>	پنجزاری	۵/۰۹	۱۲/۴۹	۱۱/۳۰	۹/۶۲	دورریز غیر اقتصادی

۳-۲ - تور پرساین

۳-۲-۱ - ترکیب وزن صید

میانگین وزن کل صید بدست آمده با استفاده از تور پرساین $1795/6 \pm 270/17$ کیلوگرم و میانگین وزن کل صید هدف که شامل گونه مید با نام علمی *Liza klunzingeri* می‌باشد $1242/8 \pm 183/91$ کیلوگرم (۶۹/۵ درصد) و میانگین وزن کل صید ضمنی $552/8 \pm 152/72$ کیلوگرم (۳۰/۴۹ درصد) و میانگین وزن کل صید ضمنی

اقتصادی $۵۰/۶۱ \pm ۸۵/۷$ کیلوگرم (۵ درصد) و میانگین وزن دورریزها $۱۴۷/۸۴ \pm ۴۶۷/۱$ کیلوگرم (۲۵/۵ درصد) از کل صید را شامل می‌شد. کل نتایج مربوط به صید با استفاده از تور پرساین محدود به مهرماه ۱۳۸۸ و در محدوده جغرافیایی بحرکان بدست آمده است بنابراین در مورد این وسیله صید مقایسه زمانی و مکانی صورت نگرفته است. کل مدت زمان تورکشی ۱۳ ساعت و میانگین مدت تورکشی برای هر قایق ۱/۵ ساعت بود.

۲-۲-۳ CPUE (kg/h/ boat)

محاسبه صید در واحد تلاش به صورت کیلوگرم در هر ساعت به ازای هر قایق در نظر گرفته شد (جدول ۱۳).

جدول ۱۳ - CPUE (kg/h/ boat) صید کل، هدف، ضمنی و دورریز تور پرساین در منطقه بحرکان استان

خوزستان

CPUE صید کل	CPUE صید هدف	CPUE صید ضمنی	CPUE صید دورریز
۹۸۹/۶۵	۶۸۸/۹۹	۳۰۰/۶۶	۲۵۴/۴۷

نسبت صید دورریز به صید ضمنی که به صورت درصدی محاسبه شد برابر $۸۴/۶$ درصد می‌باشد و گویای این مطلب است که درصد زیادی از صید ضمنی تور پرساین دورریز می‌باشد (جدول ۱۳).

نسبت صید ضمنی به صید هدف برابر $۰/۴۴$ بود که نشان می‌دهد در صید پرساین در محدوده در نظر گرفته شده صید هدف تقریباً دو برابر صید ضمنی بوده است.

در جدول ۱۴ گونه‌های شناسایی شده صید شده با استفاده از تور پرساین در محدوده بحرکان نشان داده شده است. از بین ۵ گونه شناسایی شده ۴ گونه صید ضمنی را تشکیل می‌دادند. بیشترین درصد صید مربوط به گونه مید (*Liza klunzingeri*) $۶۹/۵$ درصد می‌باشد و کمترین درصد صید مربوط به شبه شوریده (*Johnius sp.*) $۴/۸$ درصد می‌باشد.

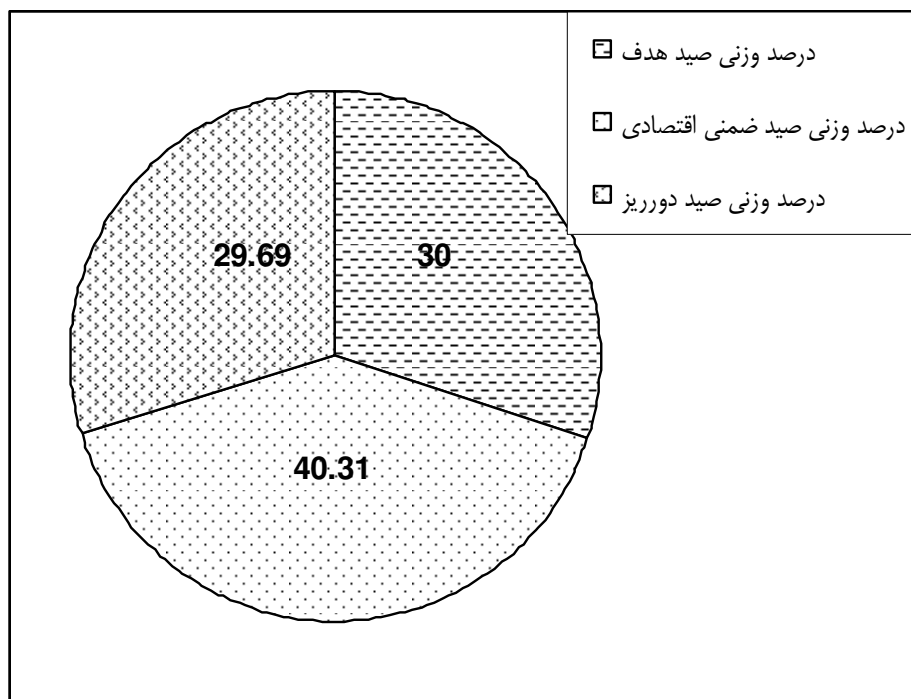
جدول ۱۴ - گونه‌های صید شده با استفاده از تور پرساین در منطقه بحرکان استان خوزستان

نام علمی گونه	نام فارسی	درصد وزنی در بحرکان	ارزش صید
<i>Liza klunzingeri</i>	مید	۶۹/۵	هدف اقتصادی
<i>Leiognathus fasciatus</i>	پنجزاری	۷/۷	ضمنی دورریز
<i>Pomadasys stridens</i>	سنگسر چهار خط	۴/۹	ضمنی دورریز
<i>Johnius sp.</i>	شبه شوریده	۴/۸	ضمنی اقتصادی
<i>Catostilus tagi</i>	ژله ماهی	۱۳/۱	ضمنی دورریز

۳-۳ - تور گوشگیر

۳-۳-۱ - ترکیب وزن صید

میانگین وزن صید بدست آمده با استفاده از تور گوشگیر در این پروژه $207/89 \pm 275/86$ کیلوگرم بود، که ۳۰ درصد از وزن کل صید شامل آبزبان هدف (با توجه به سایز چشمه تور که شامل گونه‌های شوریده، صبور، سنگسر، شیر، قباد، حلواسفید و بیاح می‌باشد) و ۷۰ درصد شامل آبزبان ضمنی (غیر هدف و دورریز) که از این مقدار $29/69$ درصد آبزبان دورریز بود (شکل ۳). میانگین وزن صید هدف $179/38 \pm 54/88$ کیلوگرم و میانگین وزن صید ضمنی در طول این دوره $221/78 \pm 152/98$ کیلوگرم و میانگین وزن صید دورریز $98/85 \pm 199/19$ کیلوگرم بود.

شکل ۳- درصد وزن صید هدف، ضمنی و دورریز تور گوشگیر در سواحل استان خوزستان

نتایج تست آنالیز واریانس دوطرفه بدون تکرار نشان از وجود اختلاف معنی دار بین صید ضمنی تور گوشگیر در فصول مختلف داشت ($f=14/7$ $p<0/05$ $df=3$). از طرف دیگر بین صید ضمنی مناطق مختلف مورد بررسی اختلاف معنی داری وجود نداشت ($f=1/8$ $p>0/05$ $df=2$) (جدول ۱۵).

جدول ۱۵- نتایج آنالیز واریانس دوطرفه بدون تکرار صید ضمنی در فصول و مناطق مختلف در تور گوشگیر

ANOVA

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
season	۴۳۷۳۳۷/۱	۳	۱۴۵۷۷۹	۱۴/۷۵۹۸۵	۰/۰۰۳۵۴۷	۴/۷۵۷۰۶۳
station	۳۷۰۵۱/۰۵	۲	۱۸۵۲۵/۵۲	۱/۸۷۵۶۷۴	۰/۲۳۲۹۴۸	۵/۱۴۳۲۵۳
Error	۵۹۲۶۰/۳۸	۶	۹۸۷۶/۷۳			
Total	۵۳۳۶۴۸/۵	۱۱				

۲-۳-۳- توزیع زمانی وزن صید گونه‌ها

جدول ۱۶ تغییرات فصلی وزن صید گونه‌ها را نشان می‌دهد. بیشترین درصد وزن صید کل گونه‌ها در تابستان ۶۰/۸٪ و کمترین وزن صید در زمستان ۷/۲٪ بود. در مقیاس فصلی بیشترین درصد وزن صید ماهیان هدف در زمستان، ۴۸٪ و کمترین آن در تابستان ۶٪ بود. پس از فصل زمستان، فصل پاییز ۴۴/۵٪ و بعد از آن بهار ۲۶٪ به ترتیب اولویت قرار گرفته‌اند (جدول ۱۶). بیشترین درصد وزن صید ماهیان ضمنی در تابستان، ۹۴٪ و کمترین آن در زمستان ۵۲٪ می‌باشد. پس از فصل تابستان، فصل بهار ۷۴٪ و بعد از آن پاییز ۵۵/۵٪ به ترتیب اولویت قرار گرفته‌اند. بیشترین درصد وزن صید ماهیان دورریز در تابستان، (۶۳/۷ درصد) و کمترین آن در زمستان (۱۰/۱ درصد) می‌باشد. پس از فصل تابستان، فصل بهار (۲۵ درصد) و بعد از آن پاییز (۲۳/۷ درصد) به ترتیب اولویت قرار گرفته‌اند (جدول ۱۶).

جدول ۱۶- درصد وزن صید کل، هدف، ضمنی، دورریز تور گوشگیر در فصول مورد بررسی در سواحل استان خوزستان

فصل	درصد صید	درصد صید هدف	درصد صید ضمنی	درصد صید دورریز (از صید ضمنی)
بهار	۲۳/۴	۲۶/۰	۷۴/۰	۲۵/۰
تابستان	۶۰/۸	۶/۰	۹۴/۰	۶۳/۷
پاییز	۸/۶	۴۴/۵	۵۵/۵	۲۳/۷
زمستان	۷/۲	۴۸/۰	۵۲/۰	۱۰/۱

جدول ۱۷ درصد وزنی کل آبزبان، آبزبان هدف، ضمنی و دورریز تور گوشگیر را در ماههای مختلف نشان می‌دهد. بیشترین درصد وزنی کل آبزبان صید شده در تیرماه معادل ۵۴/۴۴ درصد و کمترین درصد صید در اسفند ماه ۰/۸ درصد بود.

جدول ۱۷- مقایسه درصد وزنی کل آبزیان، هدف، ضمنی و دورریز تور گوشگیر در ماههای مورد بررسی در

سواحل استان خوزستان

اسفند	بهمن	دی	آذر	آبان	مهر	شهریور	مرداد	تیر	خرداد	اردیبهشت	فروردین	
۵۱/۲۷	۳۳/۸۶	۵۸/۸۷	۳۹/۶۰	۴۱/۵۱	۴۷/۶۸	-	۱۱/۰۱	۳/۶۵	۲۶/۵۹	۲۰/۲۸	۳۵/۴۰	هدف
۴۸/۷۳	۶۶/۱۴	۴۱/۱۳	۶۰/۴۰	۵۸/۴۹	۵۲/۳۲	-	۸۸/۹۹	۹۶/۳۵	۷۳/۴۱	۷۹/۷۲	۶۴/۶۰	ضمنی
۷/۱۶	۱۴/۰۵	۱۰/۲۱	۲۷/۳۲	۴۳/۶۷	۱۹/۴۷	-	۷۷/۴۳	۵۶/۸۰	۳۴/۷۰	۱۸/۷۳	۲۱/۸۶	دورریز

در بررسی ماهیانه بیشترین درصد وزن صید آبزیان هدف در دی ماه برابر ۵۸/۸۷٪ (میانگین درصد صید هدف از توراندازی هادر همان ماه می باشد)، و کمترین آن در تیر ماه ۳/۶۵ درصد بود. بیشترین درصد وزن صید آبزیان ضمنی در تیر ماه برابر ۹۶/۳۵ درصد (میانگین درصد صید ضمنی از توراندازی ها در همان ماه می باشد)، کمترین آن در دی ماه ۴۱/۱۳ درصد بود. بیشترین درصد وزن صید آبزیان دورریز در مرداد ماه برابر ۷۷/۴۳ درصد و کمترین آن در اسفند ماه ۷/۱۶ درصد بود (جدول ۱۷).

۳-۳-۳- توزیع مکانی وزن صید کل گونه ها در مناطق مورد بررسی

درصد وزن کل صید، صید هدف، ضمنی، دورریز در سه منطقه بحرکان، خورموسی و لیفه بوسیف در جدول ۱۸ آورده شده است. در این جدول مشاهده می شود بیشترین وزن صید کل گونه ها در منطقه خورموسی (۵۶ درصد وزن صید کل) می باشد پس از آن منطقه لیفه بوسیف (۳۷/۷ درصد وزن صید کل گونه ها) و کمترین وزن صید کل گونه های شناسایی شده در منطقه بحرکان (۶/۳ درصد) می باشد.

جدول ۱۸- درصد وزن کل صید، هدف، ضمنی، دورریز تور گوشگیر در سواحل استان خوزستان

نام منطقه	درصد صید	درصد صید هدف	درصد صید ضمنی	درصد صید دورریز
بحرکان	۶/۳	۳۰/۴	۶۹/۶	۳۶/۵
خورموسی	۵۶/۰	۳۴/۰	۶۶/۰	۲۵/۰
لیفه بوسیف	۳۷/۷	۲۵/۰	۷۵/۰	۳۳/۴

بررسی کلی وزن صید هدف در سه منطقه مورد مطالعه نشان می دهد که خورموسی بیشترین مقدار (۳۴/۰ درصد) و لیفه بوسیف (۳۰/۴ درصد) کمترین مقدار را داشت. صید ضمنی لیفه بوسیف (۷۵ درصد) بیشترین

مقدار، در حالیکه منطقه خورموسی (۶۶ درصد) کمترین مقدار را به خود اختصاص داده‌اند. بیشترین مقدار صید دورریز در منطقه بحرکان (۳۶/۵ درصد) و کمترین مقدار در خورموسی (۲۵/۰ درصد) بود (جدول ۱۸).

۴-۳-۳-۴ CPUE (kg/h/km)

در بررسی منطقه‌ای بیشترین CPUE صید کل و صید هدف در خورموسی به ترتیب ۲۰/۷ و ۴/۰ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور بود. کمترین CPUE صید کل در بحرکان ۸/۳ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین CPUE صید هدف در لیفه بوسیف ۱/۸ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور بدست آمد. بیشترین CPUE صید ضمنی در خورموسی ۱۶/۷ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین آن در بحرکان ۶/۱ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور محاسبه گردید. بیشترین CPUE صید دورریز در لیفه بوسیف ۱۳ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین آن در بحرکان ۳/۹ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور بود (جدول ۱۹).

جدول ۱۹- CPUE (kg/h/km) صید کل، هدف، ضمنی و دورریز در مناطق مورد مطالعه در سواحل استان

خوزستان

نام منطقه	CPUE صید کل	CPUE صید هدف	CPUE صید ضمنی	CPUE صید دورریز
بحرکان	۸/۳	۲/۳	۶/۱	۳/۹
خورموسی	۲۰/۷	۴/۰	۱۶/۷	۱۰/۱
لیفه بوسیف	۱۷/۹	۱/۸	۱۶/۰	۱۳/۰

در بررسی ماهیانه CPUE صید کل نتایج نشان می‌دهد بیشترین آن در تیر ماه ۶۱/۶۳ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین مقدار آن در اسفند ماه ۲/۶۱ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور می‌باشد. بیشترین CPUE صید هدف در فروردین ماه ۱۰/۸۳ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین مقدار آن در اسفند ماه ۰/۸۵ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور بود. همچنین بیشترین مقدار CPUE صید ضمنی و صید دورریز در تیرماه (۶۰/۵۲ و ۴۹/۸۳) کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین مقدار CPUE به ازای صید ضمنی دردی ماه ۱/۳۲ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین مقدار CPUE به ازای صید دورریز در اسفند ماه ۰/۰۶ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور بود (جدول ۲۰).

جدول ۲۰- CPUE (kg/h/km) صید کل، هدف، ضمنی و دورریز تور گوشگیر در ماههای مورد مطالعه در

سواحل استان خوزستان

ماه	CPUE صید کل	CPUE صیدهدف	CPUE صید ضمنی	CPUE صید دورریز
فروردین	۳۶/۰۳	۱۰/۸۳	۲۵/۲	۱۱/۳۳
اردیبهشت	۷/۶۷	۱/۷۹	۵/۸۸	۲/۱۲
خرداد	۱۴/۲۴	۲/۳۴	۱۱/۹	۸/۷۵
تیر	۶۱/۶۳	۱/۱	۶۰/۵۲	۴۹/۸۳
مرداد	۱۸/۷۴	۱/۷۳	۱۷	۱۵/۱۲
شهریور	-	-	-	-
مهر	۹/۱۹	۴/۶۸	۴/۵۱	۱/۶۵
آبان	۱۲/۶	۵/۳۳	۷/۲۷	۵/۳۴
آذر	۳/۵۱	۱/۳۶	۲/۱۵	۰/۹۸
دی	۳/۲۶	۱/۹۳	۱/۳۲	۰/۳۴
بهمن	۳/۷۴	۱	۲/۷۴	۰/۱۷
اسفند	۲/۶۱	۰/۸۵	۱/۷۶	۰/۰۶

در بررسی فصلی CPUE صید کل بیشترین مقدار در تابستان ۵۰/۹۲ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین مقدار در زمستان ۳/۱۴ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور بود. بیشترین CPUE به ازای صید هدف در بهار ۴/۰۷ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین مقدار در زمستان ۱/۲۲ کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور بود.

بیشترین مقدار CPUE صید ضمنی و صید دورریز در تابستان به ترتیب (۴۹/۲۶ و ۴۳/۴۷) کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور و کمترین مقدار آن‌ها در زمستان به ترتیب (۱/۹۹ و ۰/۱۸) کیلوگرم در ساعت در هزار متر طول تور بود (جدول ۲۱).

جدول ۲۱- CPUE (kg/h/km) صید کل، هدف، ضمنی و دورریز تور گوشگیر در فصول مورد بررسی در

سواحل استان خوزستان

فصل	CPUE صید کل	CPUE صیدهدف	CPUE صید ضمنی	CPUE صید دورریز
بهار	۱۶/۴۹	۴/۰۷	۱۲/۴۲	۶/۵۴
تابستان	۵۰/۹۲	۱/۶۶	۴۹/۲۶	۴۳/۴۷
پاییز	۷/۵۳	۳/۶۲	۳/۹۱	۱/۶۷
زمستان	۳/۱۴	۱/۲۲	۱/۹۹	۰/۱۸

در جدول ۲۲ گونه‌های شناسایی شده در مناطق مورد بررسی که با استفاده از وسایل صید گوشگیر صید شده‌اند و درصد وزنی آنها در آن مناطق و ارزش صید از لحاظ گونه هدف، ضمنی و یا دورریز بودن آورده شده است. به طور کلی در کل مناطق ۴۵ گونه شناسایی شد که ۳۶ گونه از آنها در ردیف صید ضمنی قرار می‌گیرند. گونه ژله ماهی بیشترین درصد صید را (۶۴/۶۷ درصد) در کل سه منطقه داشت. کمترین درصد صید مربوط به گیش ماهی ۰/۰۶ درصد بود.

جدول ۲۲ - گونه‌های صید شده با استفاده از تور گوشگیر در مناطق مختلف

نام علمی گونه	نام فارسی	درصد وزنی دربحرکان	درصد وزنی درخورموسی	درصد وزنی درلیفه بوسیف	میانگین درصد وزنی	ارزش صید گونه
<i>Pomadasys kaakan</i>	سنگسر معمولی	-	۵۱/۷۱	۳/۲	۱۸/۳۰	هدف اقتصادی
<i>Acanthopagrus latus</i>	شانک باله زرد	-	۶/۹	۵/۵	۴/۱۳	ضمنی اقتصادی
<i>Teneus illisha</i>	صبور	۲۳/۲۴	۲۴/۱۱	۱۹/۰۵	۲۲/۱۳	هدف اقتصادی
<i>Parastromateus niger</i>	حلواسیاه	۲/۲	۹/۸	-	۴	ضمنی اقتصادی
<i>Johnius sp.</i>	شبه شوریده	۱۳/۷	۲۰/۱۹	۱۲/۹۴	۱۵/۶۱	ضمنی اقتصادی
<i>Argyrosomus holopidotus</i>	میش ماهی	-	۲۳/۸۵	-	۷/۹۵	ضمنی اقتصادی
<i>Nematalosa nasus</i>	گواف	۸/۲۲	۲/۲۳	۱۱/۶	۷/۳۵	ضمنی اقتصادی
<i>Scomberomorus commerson</i>	شیر ماهی	۶/۶	۴/۲۸	۱/۱	۳/۹۹	هدف اقتصادی
<i>Scomberoides commersonianus</i>	سارم دهان بزرگ	۲۳/۱۶	۳/۱	۹/۶۵	۱۱/۹۷	ضمنی اقتصادی
<i>Ilisha melastoma</i>	پیکو	۸/۲۳	۸/۴۷	۷/۵	۸/۰۶	ضمنی اقتصادی
<i>Otolithes ruber</i>	شوریده	۱۴	۲۴/۵۹	۱۱/۹۸	۱۶/۸۵	هدف اقتصادی
<i>Caranx ignobilis</i>	گیش بزرگ (حمام)	-	۶/۴	-	۲/۱۳	ضمنی اقتصادی
<i>Himantura gerrod & H.walga</i>	سفره ماهی	۹/۱۱	۷/۲۶	۷/۰۶	۷/۸۱	دورریز غیر اقتصادی
<i>Arius sp.</i>	گرچه ماهی	۱۸/۹۱	۲۷/۰۷	۲۶/۹۱	۲۴/۲۹	دورریز غیر اقتصادی
<i>Catostilus tagi</i>	ژله ماهی	۴۷/۱۱	۵۷/۴۷	۸۹/۴۵	۶۴/۶۷	دورریز غیر اقتصادی
<i>Portonus pelagicus</i>	خرچنگ آبی	۴/۶	۲/۲	۶/۴۴	۴/۴۱	ضمنی اقتصادی
<i>Pampus argenteus</i>	حلواسفید	۳/۰۵	۳/۶	۳/۵۸	۳/۴۱	هدف اقتصادی
<i>Chirocentrus nudus</i>	خارو باله سفید	۱۱/۶۲	۲۳/۶۴	۳۴/۱۵	۲۳/۱۳	ضمنی اقتصادی
<i>Saurida tumbil</i>	حسون معمولی	۵/۹۱	۱/۲	۱	۲/۷۰	ضمنی اقتصادی
<i>Cynoglossus arel</i>	کفشک زبان گاوی	۳/۳	۸/۸	۰/۰۳	۴	ضمنی اقتصادی
<i>Pseudosynanceia melanostigma</i>	عقرب ماهی	-	۱/۲	۱/۳	۰/۸۳	دورریز غیر اقتصادی

۴-۳ - گرگور

۴-۳-۱ - ترکیب وزن صید

میانگین وزن کل صید بدست آمده در هر گرگور در این پروژه $1/06 \pm 1/66$ کیلوگرم بر شبانه روز بر گرگور بود که $93/81$ درصد از وزن کل صید شامل آبزیان هدف (کفزی صخره‌ای) و $6/19$ درصد آبزیان ضمنی (غیر کفزی و دورریز) و $6/15$ درصد آبزیان دورریز بود. میانگین وزن کل صید هدف در هر گرگور $1/09 \pm 1/58$ کیلوگرم و میانگین وزن کل صید ضمنی در هر گرگور در طول این دوره $0/078 \pm 0/11$ کیلوگرم و میانگین وزن کل صید دورریز $0/078 \pm 0/11$ کیلوگرم بود (شکل ۴).

شکل ۴- درصد وزن کل صید هدف، ضمنی اقتصادی و دورریز گرگور در سواحل استان خوزستان

نتایج تست آنالیز واریانس دوطرفه بدون تکرار نشان از عدم وجود اختلاف معنی دار بین صید ضمنی گرگور در فصول مختلف داشت ($p > 0/05$ $f = 0/5$ $df = 3$). از طرف دیگر بین صید ضمنی مناطق مختلف مورد بررسی اختلاف معنی داری وجود نداشت ($p > 0/05$ $f = 3/8$ $df = 2$) (جدول ۲۳).

جدول ۲۳- نتایج آنالیز واریانس دوطرفه بدون تکرار بین صید ضمنی در فصول و مناطق مختلف در گرگور

ANOVA						
Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Season	۸/۱۴۴۴	۳	۲/۷۱۴۸	۰/۵۹۲۱۳۵	۰/۶۴۲۵۹۲	۴/۷۵۷۰۶۳
Station	۳۵/۵۹۴۸۷	۲	۱۷/۷۹۷۴۳	۳/۸۸۱۸۶۲	۰/۰۸۲۸۴۱	۵/۱۴۳۲۵۳
Error	۲۷/۵۰۸۶	۶	۴/۵۸۴۷۶۷			
Total	۷۱/۲۴۷۸۷	۱۱				

۲- ۳-۴- توزیع زمانی وزن صید گونه‌ها

جدول ۲۴ تغییرات فصلی وزن صید گونه‌ها در هر گرگور را نشان می‌دهد. بیشترین درصد وزن صید کل گونه‌ها در زمستان ۳۴/۰۰٪ و کمترین آن در پاییز ۱۵/۷۰٪ بود. در مقیاس فصلی بیشترین درصد وزن صید ماهیان هدف (ماهیان کفزی صخره‌ای) در بهار، ۹۸/۱۰٪ و کمترین آن در زمستان ۸۷/۵۴٪ بود (جدول ۲۴).

در مقیاس فصلی بیشترین درصد وزن صید ماهیان ضمنی (ماهیان غیر کفزی صخره‌ای) در زمستان، ۱۲/۴۶٪ و کمترین آن در بهار ۱/۷۹٪ می‌باشد. پس از فصل زمستان، فصل تابستان ۴/۹۴٪ و بعد از آن پاییز ۲/۸۵٪ به ترتیب اولویت قرار گرفته‌اند (جدول ۲۴).

در مقیاس فصلی بیشترین درصد وزن صید ماهیان دورریز در زمستان ۱۲/۴۶٪ و کمترین آن در بهار ۱/۷۹٪ می‌باشد. پس از فصل زمستان، تابستان با ۴/۹۴٪ و بعد از آن پاییز ۲/۸۵٪ به ترتیب اولویت قرار گرفته‌اند (جدول ۲۴).

جدول ۲۴- درصد وزن کل صید، هدف، ضمنی، دورریز در روش صید گرگور در فصول مختلف در سواحل

استان خوزستان

فصل	درصد صید	درصد صید هدف	درصد صید ضمنی	درصد صید دورریز
بهار	۲۷/۰	۹۸/۱۰	۱/۹۰	۱/۷۹
تابستان	۲۲/۹۱	۹۵/۰۵	۴/۹۴	۴/۹۴
پاییز	۱۵/۷۰	۹۷/۱۴	۲/۸۵	۲/۸۵
زمستان	۳۴/۰۰	۸۷/۵۴	۱۲/۴۶	۱۲/۴۶

۳- ۳-۴- توزیع مکانی وزن صید گونه‌ها

جدول ۲۵ درصد وزنی کل صید، صید هدف، ضمنی و دورریز را در سه منطقه بحرکان، خورموسی و لیفه بوسیف نشان می‌دهد. بیشترین درصد وزنی صید کل گونه‌ها متعلق به منطقه خورموسی (۶۵/۵۳ درصد) و

کمترین وزن صید کل گونه‌های شناسایی شده به منطقه لیفه بوسیف (۰/۴۳ درصد وزن صید کل گونه‌ها) تعلق داشت. بررسی کلی درصد وزن صید هدف در سه منطقه مورد مطالعه نشان می‌دهد که خورموسی بیشترین مقدار، (۹۶/۹۰ درصد) و بحرکان (۸۸/۷۸ درصد) کمترین مقدار را داشت. صید ضمنی در بحرکان با دارا بودن (۱۱/۲۱ درصد) بیشترین مقدار و منطقه خورموسی (۳/۰۹ درصد) کمترین مقدار را داشت. بیشترین مقدار صید دورریز در منطقه بحرکان (۱۱/۲۱ درصد) و کمترین آن در منطقه خورموسی (۳/۰۹ درصد) بود (جدول ۲۵).

جدول ۲۵- درصد وزن کل صید، هدف، ضمنی، دورریز در مناطق مختلف گرگور در سواحل استان

خوزستان

نام منطقه	درصد صید	درصد صید هدف	درصد صید ضمنی	درصد صید دورریز
بحرکان	۳۴/۰۲	۸۸/۷۸	۱۱/۲۱	۱۱/۲۱
خورموسی	۶۵/۵۳	۹۶/۹۰	۳/۰۹	۳/۰۳
لیفه بوسیف	۰/۴۳	۱۰۰	۰	۰

۴-۳- CPUE (kg/24h/trap)

بیشترین CPUE صید کل و صید هدف در خورموسی به ترتیب (۳/۷۸ و ۳/۹۵) کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور بود. کمترین مقدار در لیفه بوسیف به ترتیب (۱/۹۶ و ۱/۹۶) کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور بود. بیشترین CPUE صید ضمنی و صید دورریز در بحرکان (۰/۴۲) کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور ثبت شد. در لیفه بوسیف، مقدار آن صفر بود (جدول ۲۶).

جدول ۲۶- CPUE (kg/24h/trap) صید کل، هدف، ضمنی و دورریز در مناطق مورد بررسی در سواحل استان

خوزستان

نام منطقه	CPUE صید کل	CPUE صید هدف	CPUE صید ضمنی	CPUE صید دورریز
بحرکان	۳/۹۱	۳/۵۱	۰/۴۲	۰/۴۲
خورموسی	۳/۹۵	۳/۷۸	۰/۱۷	۰/۱۶
لیفه بوسیف	۱/۹۶	۱/۹۶	۰	۰

بررسی ماهیانه CPUE صید کل و صید هدف نشان می‌دهد بیشترین مقدار در فروردین ماه ۱۲/۶۴ کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور و کمترین مقدار در مردادماه ۰/۷۷ کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور می‌باشد. همچنین بیشترین مقدار CPUE صید ضمنی و صید دورریز در بهمن ماه و برابر ۰/۵ کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور و کمترین مقدار در فروردین، مرداد و آذر ماه برابر صفر می‌باشد (جدول ۲۷).

جدول ۲۷- CPUE (kg/24h/trap) صید کل، هدف، ضمنی و دورریز گرگور در ماههای مورد بررسی در

سواحل استان خوزستان

ماه	CPUE صید کل	CPUE صید هدف	CPUE صید ضمنی	CPUE صید دورریز
فروردین	۱۲/۶۴	۱۲/۶۴	۰	۰
خرداد	۲/۷۸	۲/۶۵	۰/۲۰	۰/۱۰
تیر	۲/۵۳	۲/۲۷	۰/۳۰	۰/۳۰
مرداد	۰/۷۷	۰/۷۷	۰	۰
آبان	۴/۷۶	۴/۳۱	۰/۴۶	۰/۴۶
آذر	۳/۹۰	۳/۹۱	۰	۰
دی	۴/۶۵	۴/۵۰	۰/۰۹	۰/۰۹
بهمن	۲/۸۴	۲/۳۴	۰/۵۰	۰/۵۰
اسفند	۱۰/۳۱	۱۰/۰۹	۰/۲۰	۰/۲۰

در بررسی فصلی CPUE صید کل و صید هدف، بیشترین مقدار در بهار و به ترتیب ۴/۳۱ و ۴/۲۱ کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور و کمترین مقدار در تابستان ۲/۴۹ و ۲/۲۴ کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور بود. بیشترین CPUE صید ضمنی و صید دورریز در زمستان و برابر ۰/۳۰ کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور و کمترین آن در بهار و به ترتیب ۰/۰۷ و ۰/۰۶ کیلوگرم در شبانه روز به ازای هر گرگور بود (جدول ۲۸).

جدول ۲۸- CPUE (kg/24h/trap) صید کل، هدف، ضمنی و دورریز در فصول مورد بررسی در سواحل استان

خوزستان

فصل	CPUE صید کل	CPUE صید هدف	CPUE صید ضمنی	CPUE صید دورریز
بهار	۴/۳۱	۴/۲۰	۰/۰۷	۰/۰۶
تابستان	۲/۴۹	۲/۲۴	۰/۲۰	۰/۲۰
پاییز	۴/۱۹	۴/۰۶	۰/۱۰	۰/۱۰
زمستان	۴/۲۲	۳/۹۰	۰/۳۰	۰/۳۰

در جدول ۲۹ گونه‌های شناسایی شده در مناطق مورد بررسی که با استفاده از وسایل صید گرگور صید شده‌اند و درصد وزنی آنها در آن مناطق و ارزش صید از لحاظ گونه هدف، ضمنی و یا دورریز بودن آورده شده است. در کل مناطق ۲۲ گونه شناسایی شد از این میان ۱۰ گونه به عنوان صید ضمنی شناسایی شد. بیشترین درصد صید را گونه هامور معمولی (*Epinephelus coioides*) (۶۷/۲۸ درصد) در کل سه منطقه دارا بود و پس از آن ماهی مرکب ببری (*Sepia pharaonis*) (۵۷/۴۳ درصد) در رتبه بعدی قرار داشت. کمترین درصد صید متعلق به گونه خرچنگ آبی (۰/۱۵ درصد) بود.

جدول ۲۹- برخی گونه‌های صید شده به وسیله روش صید گرگور در سواحل استان خوزستان

نام علمی گونه	نام فارسی	درصد وزنی در بحرکان	درصد وزنی در خورموسی	درصد وزنی در لیفه بوسیف	میانگین درصد وزنی	ارزش صید گونه
<i>Pomadasys kaakan</i>	سنگسر معمولی	۲۲/۳۳	۱۶/۲۱	-	۱۹/۲۷	هدف اقتصادی
<i>Acanthopagrus latus</i>	شانک باله زرد	۱۸/۹	۲۵	-	۲۱/۹۵	هدف اقتصادی
<i>Epinephelus coioides</i>	هامور معمولی	۵۰/۸۶	۵۱	۱۰۰	۶۷/۲۸	هدف اقتصادی
<i>Parastromateus niger</i>	حلواسیاه	۱۹/۷۷	۸/۱۱	-	۱۳/۹۴	ضمنی اقتصادی
<i>Sepia pharaonis</i>	ماهی مرکب	۶۲/۸۶	۵۲	-	۵۷/۴۳	هدف اقتصادی
<i>Argyrosomus hololepidotus</i>	میش ماهی	۱۶/۴۹	۱۵/۰۶	-	۱۵/۷۷	ضمنی اقتصادی
<i>Grammoplites suppositus</i>	زمین کن خال باله	۸/۸۲	۸/۵	-	۸/۶۶	ضمنی اقتصادی
<i>Lutjanus johnii</i>	سرخو معمولی	۲۶	-	-	۸/۶۶	هدف اقتصادی
<i>Lethrinus nebulosus</i>	شهری معمولی	۴/۷۳	۱۲/۹۷	-	۸/۸۵	هدف اقتصادی
<i>Scomberoides commersonianus</i>	سارم دهان بزرگ	۲۰/۶۸	-	-	۱۰/۳۴	ضمنی اقتصادی
<i>Sparidentex hasta</i>	صبیتی	۱۸/۳۴	-	-	۹/۷	هدف اقتصادی
<i>Otolithes ruber</i>	شوریده	۵/۲۶	۵/۹۶	-	۵/۶۱	ضمنی اقتصادی
<i>Caranx ignobilis</i>	گیش بزرگ (حمام)	۱۸/۹۴	۲۱/۸۸	-	۲۰/۴۱	ضمنی اقتصادی
<i>Himantura gerrod & H.walga</i>	سفره ماهی	۱۰/۹۶	۹/۱	-	۱۰/۰۳	دورریز غیر اقتصادی
<i>Chiloscyllium griseum</i>	کوسه ماهی	-	۲۰/۸۳	-	۱۰/۴۱	ضمنی اقتصادی
<i>Arius sp.</i>	گره ماهی	۱۰/۸۳	۶/۷	-	۸/۷	دورریز غیر اقتصادی
<i>Catostilus tagi</i>	ژله ماهی	۳۲	۷/۲۹	-	۱۹/۶۴	دورریز غیر اقتصادی

نتایج تست آنالیز واریانس یک طرفه نشان از عدم وجود اختلاف معنی دار بین صید ضمنی تور گوشگیر، ترال و گرگور در دو فصل پاییز و تابستان داشت ($p < 0/05$ $f=1/6$ $df=2$). با توجه به ترال کشی در دو فصل تابستان و پاییز مقایسه سه وسیله صید فقط در این دو فصل انجام شد (جدول ۳۰).

جدول ۳۰- نتایج آنالیز واریانس یک طرفه صید ضمنی در دو فصل پاییز و تابستان در تور گوشگیر، ترال و گرگور

ANOVA						
Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	۶۸۶۱۹۵۸۸	۲	۳۴۳۰۹۷۹۴	۱/۶۵۹۰۱۴	۰/۲۳۱۱۳۷	۳/۸۸۵۲۹۴
Within Groups	۲/۴۸E+۰۸	۱۲	۲۰۶۸۰۸۳۲			
Total	۲/۴۸E+۰۸	۱۴				

۴- بحث و نتیجه گیری

در این بررسی به لحاظ اهمیت اقتصادی گونه‌های موجود در صید برای صیاد، تأکید بر وزن انواع صید در هر یک از ادوات بوده است. Gilson (۱۹۹۹) بیان می‌کند که تنها یک نوع از ادوات و یا گروهی از آنها را نمی‌توان به عنوان مهمترین دلایل نگرانی جهانی در زمینه صید و صیادی در نظر گرفت، بلکه برای هر گروه از گونه‌ها، ادوات صید مشخص با درجه تهدید بیشتر یا کمتر نسبت به سایر ادوات وجود دارد. گرچه بعضی از انواع ادوات صیادی و بعضی گونه‌ها بیشتر مورد توجه محققین قرار گرفته‌اند.

۱-۴- تور ترال

بر اساس نتایج پروژه درصد صید هدف ۱۳ درصد، صید ضمنی اقتصادی ۴۹ درصد و صید دور ریز ۳۸ درصد بود. علیرغم اینکه در ترال‌های موجود، میگوها گونه‌های هدف می‌باشند (به دلیل سایز چشمه تور) اما بر اساس نتایج می‌توان دریافت که اکثر گونه‌های تشکیل دهنده ترال کف را ماهیان اقتصادی تشکیل می‌دهند. نیکو (۱۳۸۵) نیز بیان می‌کند که ماهیان درصد بیشتری از کل آبزیان صید شده با ترال کف را شامل می‌شوند.

در بررسی ولی نسب و همکاران (۱۳۸۵) که بر روی صید ضمنی ترال میگو در آبهای هرمزگان انجام گرفت ۲۷/۲ درصد وزنی ترکیب صید را میگو و ۴۹/۴ درصد را ماهیان ریز و ۴/۷ درصد را گونه‌های مهم تجاری و ۱۸/۷ درصد را آبزیان درشت و نسبتاً درشت تشکیل می‌داد این در حالی است که پیغمبری و تقوی (۱۳۸۲) بیان کرده‌اند که ترکیب صید تورهای ترال کشتیهای صنعتی میگوگیر در استان هرمزگان شامل ۱۵ درصد میگو و ۶۵ تا ۷۰ درصد ماهیان ریز و ماهیان گونه‌های مهم تجاری و ۱۵ تا ۲۰ درصد آبزیان درشت و نسبتاً درشت می‌باشند. این مقایسه نشان می‌دهد که ۲ برابر شدن صید ضمنی به میگو، در کشتی‌های صنعتی نسبت به لنجهای ترال میگو را می‌توان به قدرت شناور و اندازه تور آنها مربوط دانست.

در بررسی ترکیب صید ضمنی در روش ترال میگو در سنگاپور مشاهده شد که ۳۲ درصد از ترکیب صید ضمنی، بچه ماهیهای گونه‌های مهم تجاری بوده‌اند (Cook, 2001). بدین معنی که صید میگو علاوه بر اینکه بر سایر روشهای صید اختصاصی اثر منفی دارد، مدیریت ذخایر ماهیان اقتصادی را نیز با مشکل مواجه می‌کند.

نتایج آنالیز واریانس بین فصول ($p > 0/05$ $f = 0/3$ $df = 1$) و مناطق مورد بررسی ($p > 0/05$ $f = 0/9$ $df = 2$) نشان داد که در تور ترال به دلیل درصد انتخاب پذیری کم و بالا بودن درصد صید ضمنی آن تفاوت معنی داری در صید ضمنی در دو فصل تابستان و پاییز وجود ندارد.

بیشترین درصد وزنی صید هدف در مقیاس فصلی مربوط به فصل تابستان (ماه مرداد) و در مقیاس مکانی مربوط به منطقه بحرکان می‌باشد. دلیل این امر را می‌توان به درصد وزنی بالای میگوی ببری مرتبط دانست زیرا به عنوان صید هدف محسوب شده و به دلیل داشتن وزن بالا نسبت به گونه‌های دیگر میگو و مهاجر بودن این گونه (از آنجا که بومی آبهای بوشهر می‌باشد و مجاور بودن منطقه بحرکان با بوشهر) درصد بالایی از وزن صید هدف در

تورترال کفی را در بر می گیرد، از طرف دیگر میگوی خنجری را نیز می توان در بالا بودن وزن صید هدف دخیل دانست.

نیکو (۱۳۸۵) بیان نمود بیشترین فراوانی میگوها در اواخر بهار (خرداد) تا اوایل تابستان (مرداد)، با اوج حضور آنها در مرداد ماه در خوریات ماهشهر می باشد که با نتایج این تحقیق همخوانی دارد.

Garcia and Reste (۱۹۸۱) نیز بیان کردند که الگوی مهاجرت میگوهای پنائیده در مناطق ساحلی با مهاجرت و ورود لاروها به مناطق کم عمق ساحلی و مصبی آغاز شده، که بعد از گذراندن مرحله لاروی جهت تولید مثل از این آبها خارج می شوند.

میگوی خنجری در ترکیب صید میگو در سواحل و خوریات خوزستان، به عنوان دومین گونه در ترکیب صید محسوب می شود (محمدی، ۱۳۷۶؛ پارسامنش و شالباف، ۱۳۷۸؛ انصاری، ۱۳۸۸) همچنین محمدی (۱۳۷۶) بیان کرده که درصد ناچیزی از کل صید میگو در خوزستان را میگوی ببری تشکیل می دهد.

دیهم (۱۳۸۲) بیان کرد که کاهش میانگین طول میگوی خنجری در ماههای خرداد تا شهریور به دلیل ورود نسل جدید در این ماههاست. همچنین اضافه نمود که دوره اصلی تولید مثل این میگو از اسفند تا تیر ماه است که در اعماق بیشتر دریا در این منطقه رخ می دهد.

قاسمی و نیامیندی (۱۳۶۹) اظهار کردند که میگوی ببری در آبهای استان بوشهر در زمستان الی بهار تخمیریزی کرده و در اواسط مرداد تا شهریور برداشت می شود. این نتایج در مورد میگوی ببری، با نتایج بررسی حاضر که حضور این گونه در تابستان افزایش می یابد، هماهنگ می باشد.

بیشترین درصد صید ضمنی بدست آمده در منطقه لیفه بوسیف و در فصل پاییز می باشد. به نظر می رسد بدلیل اینکه در فصل تابستان در تور ترال کفی درصد بالاتری از میگو صید می شود بنابراین درصد صید ماهیان کاهش می یابد. نمونه برداری در فصل تابستان فقط در ماه مرداد و در فصل پاییز نیز فقط در ماههای آبان و آذر که فصل آزادی صید است انجام شد بنابراین شاید نتواند گویای درصد کلی صید ضمنی باشد. بیشترین مقدار صید ضمنی اقتصادی در پاییز (آذرماه) و در منطقه لیفه بوسیف بدست آمد. به طور کلی درصد وزن صید بدست آمده در پاییز بیشتر بوده و صید ضمنی نیز تابعی از صید کل می باشد. دلیل بالاتر بودن صید ضمنی در منطقه لیفه بوسیف شاید به علت نوزاد گاهی بودن این منطقه باشد.

نیکو (۱۳۸۵) بیشترین وزن صید کل گونه های اقتصادی را در تیرماه به میزان ۱۶/۷۲٪ از وزن کل گونه ها گزارش کرد.

الگوی پراکنش ماهیان در خوریات و مصبها، تحت اثر ترکیبی از شرایط فیزیکی (دما و شوری) و خصوصیات بیولوژیکی (زیستگاه، مهاجرت، تولیدمثل و تغذیه) وابسته به فصل می باشد (Morin et al., 1992). بیشترین مقدار صید دورریز از نظر زمانی و مکانی به ترتیب در فصل پاییز (آبان ماه) ۴۰٪ و در منطقه لیفه بوسیف ۴۵/۵٪ بود. از آنجا که گونه هایی که به عنوان دورریز در نظر گرفته شد شامل گرچه ماهی، ژله ماهی، ماهی سه خار، بمبک

کوسه، عقرب ماهی، ماهی پنجزاری، یال اسبی، بادکنک ماهی، بزماهی، شمسک و سنگسر چهار خط هستند، اوج صید آنها در فصل پاییز و در منطقه لیفه بوسیف بود.

ولی نسب (۱۳۸۵) بیان کرد که بعضی گونه‌ها مانند حلواسفید، شوریده، زمین کن هندی که دارای ارزش تجاری هستند به طور معناداری کاهش یافته و از طرف دیگر بعضی گونه‌های اصلی دیگر مانند حسون، گوازیم، کوتر، سفره ماهی و گربه ماهی به طور معنی‌داری افزایش یافته اند و بیش از ۴۰٪ توده زنده کلی شامل این گروه از آبزیان می‌باشد و از لحاظ اکولوژیکی این موجودات با تغییرات اکوسیستم سازگاری یافته و این نشانه افزایش شکارچیان در این مناطق می‌باشد.

بنابر گفته حسینی (۱۳۸۴)، در هر صیدی که خصوصاً با ترال انجام شود، شاید بیش از ۵۰٪ آن را صید ضمنی (منظور دورریز) تشکیل می‌دهد که عمدتاً پس از جداسازی ماهیان درشت تجاری و خوراکی، این بخش از صید به صورت نیمه جان یا مرده مجدداً به دریا ریخته می‌شود.

طبق گزارشات صیادی (Great Barrier reef marine park) در سال ۲۰۰۳، در منطقه نوزادگاهی مقادیر بالایی از صید دورریز وجود دارد که شامل درصد بالایی از نوزادان گونه‌های مختلف می‌شود.

بالاترین درصد صید دورریز در ترال‌های میگوگیر است در حالی که ادوات صید سطحی مانند (ترال‌های ماهی گیر سطحی و پرساین‌ها) به طور معمول کمترین درصد صید دورریز را دارا می‌باشند (Morizur & Caillait, 1999).

CPUE بیانگر میزان صید در واحد تلاش می‌باشد. استفاده از داده‌های واقعی CPUE برای ارزیابی ذخایر بسیار حیرت آور و گیج کننده می‌باشد. در حالی که ممکن است کاهش فراوانی ذخایر رخ دهد ولی در عین حال آمار سالانه داده‌های CPUE این امر را انعکاس ندهند (Deepthi, 2006).

در تحقیق حاضر تلاش روش صید ترال به صورت وزن صید در مدت یک ساعت در نظر گرفته شده است. در بررسی منطقه‌ای بیشترین CPUE صید کل در لیفه بوسیف ۷۴/۹۰ کیلوگرم در ساعت و کمترین CPUE صید کل در خورموسی ۶۷/۰۲ کیلوگرم در ساعت بود. در بررسی فصلی CPUE به ازای صید کل بیشترین مقدار در پاییز ۷۴/۵۵ کیلوگرم در ساعت و کمترین مقدار در تابستان ۶۴/۹۱ کیلوگرم در ساعت بدست آمد. میزان تلاش به ازای صید ضمنی نیز از همین روند تبعیت می‌کند. به نظر می‌رسد با توجه به سهم زیاد صید ضمنی و دورریز از کل صید و واقع شدن بیشترین مقدار تلاش به ازای صید کل در منطقه لیفه بوسیف، سهم ماهیان اقتصادی و دورریز در این منطقه بیشتر بوده و همچنین نتایج مربوط به تلاش به ازای صید هدف (میگو) نشان می‌دهد که سهم این گونه‌ها در منطقه لیفه بوسیف به کمترین مقدار خود می‌رسد، این در حالی است که منطقه بحرکان بیشترین تلاش به ازای صید هدف (میگو) را داشت.

در بررسی فصلی CPUE به ازای صید کل بیشترین مقدار در پاییز ۷۴/۵۵ کیلوگرم در ساعت و کمترین مقدار در تابستان ۶۴/۹۱ کیلوگرم در ساعت بود. در بررسی ماهیانه CPUE به ازای صید کل نتایج نشان می‌دهد بیشترین آن

در آذر ماه ۸۰/۶۲ کیلوگرم در ساعت و کمترین مقدار آن در مرداد ماه ۶۴/۹۱ کیلوگرم در ساعت بود. کمترین مقدار صید هدف در آبان ماه و فصل پاییز ثبت شد به دلیل سهم زیاد صید ضمنی و دورریز از صید کل بیشترین مقدار ماهیان اقتصادی و دورریز در فصل پاییز و در آذرماه بدست آمد. شاید یکی از دلایل این افزایش، آغاز مهاجرت ماهیان به آبهای استان خوزستان در این فصل و صید آنها به همراه صید هدف (میگو) باشد.

Davis and Nickson (۲۰۰۹) اظهار کرده‌اند که در اندونزی تلاش صیادی ترال‌های کفروب مختص صید گونه خاصی نمی‌باشد ولی آنها در تلاشند که توده زنده برداشت شده را در مدت زمان معین افزایش دهند. تفاوت مدیریتی مقادیر صید دورریز و ناخواسته تورهای ترال هنگامی حل خواهد شد که برنامه هماهنگ جهانی در برنامه ریزیهای تلاش صیادی صورت پذیرد.

CPUA بیانگر میزان صید در واحد مساحت جاروب شده می‌باشد. این نشان می‌دهد که میانگین صید منطقه در هر واحد وزنی شاخص فراوانی ذخیره آن منطقه است (Gulland, 1984).

شادکامی (۱۳۸۵) بیان کرد که استحصال میگو به عنوان گونه هدف توسط تور ترال فقط چند ماه در سال صورت می‌گیرد، ولی بیشترین تلاش صید را در مدت زمان صید نسبت به سایر ابزارها دارد. بیشترین CPUA صید کل در بررسی مکانی در لیفه بوسیف، در بررسی فصلی در پاییز و در بررسی ماهیانه در آبان ماه بدست آمد.

همانگونه که پیش از این در بحث CPUE نیز یادآوری شد حجم بالایی از صید کل، شامل گونه‌های ماهیان اقتصادی و دورریز می‌باشد و از آنجا که عمده ماهیان اقتصادی خلیج فارس را گونه‌های کفزی تشکیل می‌دهد بنابراین می‌توان گفت که سهم منطقه لیفه بوسیف از حیث این ماهیان در بالاترین مقدار بوده و در تور ترال باعث بیشتر شدن درصد این ماهیان در این منطقه شد. اما بیشترین CPUA صید هدف در منطقه بحرکان و در فصل تابستان بدست آمد.

در بررسی زمانی بالاترین مقدار صید هدف در تابستان (مردادماه) بود. این نتایج با نتایج CPUE در مورد گونه‌های هدف همخوانی دارد. بیشترین درصد صید ضمنی (ماهیان اقتصادی) در پاییز و در آبان ماه بدست آمد.

نیکو (۱۳۸۵) بیان می‌کند میزان CPUA ماهیان اقتصادی در طول ماههای مورد بررسی (کلیه ماههای سال) دارای دو پیک تیر تا مرداد و مهرماه می‌باشد. مقایسه بین نتایج آن بررسی و این تحقیق نشان می‌دهد با وجود ترال کشی در دو فصل تابستان و پاییز و عمدتاً در ماههای مرداد و آبان اثرات مخرب تور ترال بر ماهیان ضمنی اقتصادی از سال ۱۳۸۵ تاکنون در فصل تابستان بیشتر می‌باشد این در حالی است که در فصل پاییز تغییرات چشمگیری در ماهیان اقتصادی مشاهده نمی‌شود.

تقوی (۱۳۶۸) بیان می‌کند برای مدیریت صید در این گونه ذخایر، ابتدا باید میزان برداشت را کنترل نمود تا در حدی قرار گیرد که ذخیره قابل احیاء باشد و از طرف دیگر حفظ شرایط محیطی مورد نیاز منابع و جلوگیری از تخریب آنها صورت گیرد.

به طور کلی در کل مناطق ۴۳ گونه شناسایی شده است. گونه کفشک زبان گاوی (*Cynoglossus arel*) بیشترین درصد صید (۱۴/۷۴ درصد) را در کل سه منطقه تشکیل می‌داد و پس از آن شبه شوریده *Johnius sp.* (۱۱/۷۵ درصد) در رتبه بعدی قرار داشت. کمترین درصد صید متعلق به گونه سارم (*Scomberoides commersonianus*) (۰/۳ درصد) بود.

نیکو (۱۳۸۵) بیان کرد که در ترکیب صید ضمنی ترال میگو فراوان ترین گونه شبه شوریده (*Johnius belangerii*) بود. نیامبندی (۱۳۶۷) ترکیب عمده صید غیر اقتصادی در ماهیان بوشهر و ولی نسب (۱۳۷۳) فراوان ترین گونه صید ضمنی را از رأس نایبند تا رأس سیریک ماهی پنجزاری معرفی کرده‌اند. ماهیان بر اساس نوع گونه و عدم بازار پسندی آن در منطقه خوزستان و نه بر اساس سایز و درشت و ریز بودن به عنوان صید دورریز در نظر گرفته شدند. برخی از این ماهیان دورریز شامل گربه ماهی، ژله ماهی، ماهی سه خار، بمبک کوسه، عقرب ماهی، ماهی پنجزاری، یال اسبی، بادکنک ماهی، بزماهی، شمسک و سنگسر چهار خط می‌باشند.

بنابر گفته (Perez et al., 1995) و (Rochet et al., 2002) اگرچه غالباً بازار به عنوان فاکتور اصلی برای صید دورریز از سوی صیادان در نظر گرفته می‌شود، اما به ندرت در مطالعات نمونه گیری صید دورریز مد نظر قرار می‌گیرد. هیچ مطالعه‌ای یافت نشده که در آن برای تخمین صید دورریز از متغیرهای اقتصادی مثل طبقات اقتصادی یا اطلاعات فرعی استفاده شده باشد. معمولاً کل صید گونه‌های غیر قابل فروش دورریز می‌شود و کل صید گونه‌های با قیمت بالا نگهداری می‌شود در حالی که گونه‌های کم ارزش بسته به وضعیت بازار نگهداری و یا دورریز می‌شوند.

۲-۴- تور پرساین

Romanov (۲۰۰۲) بیان کرده است که شاید بتوان گفت در صیادی با تور پرساین تأثیر انسانی مستقیم بسیار زیادی بر اکوسیستم اپی پلاژیک نواحی گرمسیری در کلیه اقیانوس‌ها وجود خواهد داشت. به دلیل مقیاس جهانی صیادی با تور پرساین، ارزیابی تأثیر این وسیله صید و تأثیر آن بر گونه‌های وابسته بسیار حائز اهمیت می‌باشد.

میانگین وزن کل صید هدف که شامل گونه مید با نام علمی *Liza klunzingeri* می‌باشد ۱۲۴۲/۸ کیلوگرم (۶۹/۵ درصد) و میانگین وزن کل صید ضمنی ۵۵۲/۸ کیلوگرم (۳۰/۵ درصد) بود. در صید ضمنی، میانگین وزن کل

صید ضمنی اقتصادی ۸۵/۷ کیلوگرم (۵ درصد) و میانگین وزن دورریز ها ۴۶۷/۱ کیلوگرم (۲۵/۵ درصد) را شامل می‌شد.

با توجه به این نتایج به نظر می‌رسد درصد صید هدف در این وسیله صید نسبت به سایر ابزارهای دیگر که گونه‌های خاصی را هدف صید قرار می‌دهند (گوشگیر و ترال) بسیار بیشتر می‌باشد، همچنین نسبت صید ضمنی به صید هدف نشانگر این مطلب می‌باشد که صید هدف تقریباً دو برابر صید ضمنی می‌باشد. از طرف دیگر در همین مقدار کم صید ضمنی، درصد زیادی صید دورریز وجود دارد که این امر به لحاظ تأثیر بر محیط زیست دریا حائز اهمیت بوده و بایستی در برنامه ریزی‌های مدیریت صید مورد توجه قرار گیرد.

سالارپور (۱۳۸۸) بیان می‌کند پژوهش‌های پیشین حاکی از وجود گونه‌های مختلف ساردین ماهیان و موتوماهیان در خلیج فارس است. به طوری که معلوم شده گونه‌های موتو *Encrasicolina punctifer* و ساردین سند (روغنی با نام محلی کلیکو) *Sardinella sindensis* گونه‌های غالب در صید به روش تور پرساین دو قایقی در این منطقه محسوب می‌گردند.

Romanov (۲۰۰۲) بیان می‌کند که در تور پرساین تون ماهیان که در آبهای اقیانوس هند غربی انجام شده، در حالی که فقط دو گونه ماهی تون زرد باله و اسکیب جک به عنوان گونه‌های هدف معرفی شده‌اند، حدود ۴۰ گونه ماهی و سایر آبزیان دیگر صید شده است. متوسط وزن صید ضمنی بدست آمده ۵۱۸/۰ تن به ازای هربار توراندازی بوده، به عبارت دیگر مقدار صید ضمنی معادل ۲۷/۱ تن به ازای هر ۱۰۰۰ تن گونه هدف بود. همچنین بیان می‌کند به دلیل اینکه در بعضی تورهای پرساین صید ضمنی گزارش نشده، ممکن است کلیه تأثیرهای این نوع تور بر روی صیادی اکوسیستم سطح در اقیانوس هند ناشناخته باقی بماند.

El-Haweet و همکاران (۲۰۰۴)، بیان می‌کنند که آمار تلاش صیادی دارای اهمیت اساسی در ارزیابی ذخایر آبرزی برداشت شده می‌باشد. صید به ازای واحد تلاش یک مقیاس خوب از فراوانی نسبی ذخایر برداشت شده بوده، به علاوه اطلاعات درباره تلاش صیادی بسیار اطلاعات با ارزشی برای برآورد حداکثر محصول پایدار MSY می‌باشد.

در محاسبه تلاش صیادی که به صورت وزن صید در هر ساعت به ازای هر قایق در نظر گرفته شده است نسبت تلاش صید هدف به تلاش صید ضمنی تقریباً دو برابر می‌باشد و تفاوت بسیار ناچیزی در تلاش صید دورریز و ضمنی دیده می‌شود که گویای درصد بالای صید دورریز از صید ضمنی می‌باشد.

Grofit (۱۹۸۱) نیز بیان نموده که صید واحد تلاش صیادی یا نرخ صید مفیدترین شاخص در بازنگری و ارزیابی ذخایر در طولانی مدت می‌باشد.

ترکیب صید بدست آمده شامل ۵ گونه و به ترتیب درصد فراوانی شامل گونه مید ۶۹/۵٪، ژله ماهی ۱۳/۱٪، پنجزاری ۷/۷٪، سنگسر چهارخط ۴/۹٪، شبه شوریده ۴/۸٪ بود.

شاید بتوان گفت گونه هدف (مید) در این تحقیق به دلیل رفتارهای گله‌ای خود در سطوح بالای آب گرفتار تور پرسیان در حجم زیاد شده و همچنین ژله ماهی که جزو گونه‌های سطحی زی می‌باشد نیز به دلیل رفتارهای گله‌ای در هنگام شنا اسیر این نوع تور خواهد شد. نتایج نشان می‌دهد که ترکیب گونه‌ای در تور پرسیان در این محدوده از مکان و زمان دارای تنوع کمی می‌باشد.

Romanov (۲۰۰۲) نیز به نتایج مشابهی در مورد تنوع گونه‌ای صید حاصل از تور پرسیان تون ماهیان در اقیانوس هند غربی دست یافت. همچنین بیان می‌کند که ترکیب گونه‌ای صید ضمنی در تور پرسیان به ساختار، رفتار و تراکم گونه‌های مختلفی که با فاصله از هم در سطح آب قرار گرفته‌اند بستگی دارد. بعضی گونه‌های مشاهده شده در ترکیب صید ضمنی جزو گونه‌های متراکم نمی‌باشند، برخی گونه‌ها هنگام صید ممکن است از تور دور شده و یا فرار کنند مانند وال‌ها و پرندگان. بنابراین ترکیب صید در اغلب صیادی‌ها، نمایانگر ترکیب واقعی گونه‌ای نمی‌باشد.

۳-۴- تور گوشگیر

از وزن کل صید ۳۰ درصد آن شامل آبزبان هدف (با توجه به سائز چشمه تور که شامل گونه‌های شوریده، صبور، سنگسر، شیر، قباد، حلواسفید و بیاح است) و ۷۰ درصد آبزبان ضمنی (غیر هدف و دورریز) بود. درصد وزن صید ماهیان ضمنی اقتصادی ۴۰/۳ درصد بود.

نتایج نشان می‌دهد در ترکیب وزنی تور گوشگیر، درصد صید هدف و دورریز با هم برابری می‌کند. صید ضمنی تورهای گوشگیر مخصوص صید ماهی هیک از ۴۸٪ تا ۶۸٪ در آبهای ایتالیا و اطراف پرتغال گزارش شده است (Anon, 2000).

شادکامی (۱۳۸۲) بیان می‌کند که این روش صید نسبت به سایر ابزارهای ماهیگیری از تلاش بالاتری برخوردار است زیرا این گونه شناورهای صیادی در سال بیش از هشت ماه و در شبانه روز ۱۰ الی ۱۵ ساعت بطور مداوم فعال می‌باشند و با افزودن طول تور و ارتفاع تور (چند طاقه‌ای کردن) و متحرک نمودن آن با جریان جزر و مدی آب و استفاده از چشمه‌های غیراستاندارد و نخهای مختلف تلاش شناور افزایش پیدا کرده و بدین ترتیب بیش از ۵۰ درصد صید غیر هدف (ضمنی) در انواع این تورها مشاهده می‌گردد.

طبق نتایج بدست آمده بین فصول، تفاوت معنی داری از نظر مقدار صید ضمنی وجود دارد، به نظر می‌رسد این تفاوت به دلیل اختلاف در ورود گونه‌های مهاجر مختلف باشد به عنوان مثال میش ماهی، ژله ماهی و ماهی خارو و ... که هر یک درصد وزنی زیادی از صید ضمنی را دربر می‌گیرند در فصول بهار و تابستان و گونه‌هایی مانند گونه ماهی مید در فصل پاییز و زمستان به آبهای استان مهاجرت می‌کنند.

بیشترین درصد وزنی آبزیان ضمنی و دورریز در فصل تابستان (ماههای تیر و مردادماه) و پس از آن در فصل بهار و از نظر مکانی نیز در منطقه لیفه بوسیف می‌باشد. این امر ناشی از ورود گونه‌های صید ضمنی (سنگسر، ژله ماهی، میش ماهی و ...) در فصول یاد شده می‌باشد که باعث بالارفتن درصد وزنی آنها در این فصول شده است. شادکامی (۱۳۸۲) بیان می‌کند که امروزه تلاش صیادی عامل مستقیم و تأثیرگذار بر روی ذخایر دریایی می‌باشد و اثرات زیانبار اکولوژیک را بر محیط زیست به جا گذاشته که نظر کارشناسان زیست محیطی و فنی را به راه کارهای مدیریتی در این بخش معطوف داشته و تدوین آئین نامه‌ها و ضوابط اجرایی برای مدیران شیلاتی جهت پایداری ذخیره پیشنهاد گردید به طوری که اقدامات اجرایی مدیریت در این مرحله مشتمل بر ممنوعیت ماهیگیری در نوزاد گاهها، ممنوعیت ماهیگیری به هنگام تخم ریزی، ممنوعیت صید ماهیان غیراستاندارد در هنگام عملیات از طریق روشهای مخرب و اعمال محدودیت در ابزارها و ادوات غیراستاندارد (چشمه تور، سوراخ قفس و گرگور و نخ‌های مضر و نامناسب، نسبت تعلیق و...) که اجرای چنین تمهیداتی نیازمند تنظیم آئین نامه و وضع مقررات مربوط و پشتیبانی از آنها می‌باشد که بتواند دور نمای صید و صیادی را در جامعه همچون صنعت‌های تولیدی دیگر احیا و پایدار نماید.

تور گوشگیر می‌تواند ماهیان با ذخیره بسیار کم را صید نماید یعنی در واقع تمام ذخایر توسط این ابزار مورد تهدید جدی قرار دارد. صید کلان به روش گوشگیر توسط اغلب دولتها محدود شده و شامل محدودیت‌هایی مانند طول تور می‌باشد که نباید بیش از دو کیلومتر و نیم باشد.

Lewison و همکاران (۲۰۰۴) ابراز داشته اند که سیاست مدیریت صید از جمله محدودیت زمان و منطقه باعث کاهش صید ضمنی خواهد شد، اگرچه این سیاست‌ها از طریق کاهش تلاش صیادی می‌تواند به مرحله اجرا درآید.

بیشترین تلاش صیادی به ازای صید ضمنی و دورریز در تیرماه و در منطقه لیفه بوسیف بوده که می‌توان گفت این امر به دلیل مهاجرت اغلب گونه‌های صید ضمنی در فصل بهار و تابستان باشد. در حالیکه بیشترین تلاش به ازای صید هدف در فروردین ماه و در منطقه لیفه بوسیف بود.

شادکامی (۱۳۸۲) چنین بیان می‌کند که میزان تلاش صید این ابزار نسبت به سایر ادوات بخصوص ترال بیشتر می‌باشد. استفاده از شناورهایی با تناژ بالا، روزهای بیشتر تلاش صید، استفاده از تعداد طاقه تور بیشتر، مکانیزه شدن صید (وینچ گیل نت) و حجم پوشش صیدگاهی که از خط ساحلی تا اعماق مختلف و از سطح تا بستر است باعث شده این ابزار مورد توجه بیشتر قرار بگیرد. به دلایل اشاره شده نسبت فعالیت قایق‌ها در این روش نسبت به لنج در سهم صید بیشتر بوده و نشان دهنده این است که ذخایر موجود در کنار خط ساحلی (که غالباً زیستگاه و محیط نسبتاً امن تری برای زندگی آبزی است) مورد تهدید و صید این ابزار قرار بگیرد.

در این روش صید ۴۵ گونه شناسایی شده که بیشترین فراوانی مربوط به گونه ژله ماهی می‌باشد. از این گونه‌ها، ۷ گونه هدف و ۳۸ گونه ضمنی می‌باشند. این تنوع زیاد ترکیب گونه‌ای را می‌توان به پتانسیل بالای ناحیه شمال خلیج

فارس به لحاظ دارا بودن شرایط آب و هوایی ویژه و بسترهای مناسب آن دانست و اگرچه این ابزار صید از نوع انتخابی می‌باشد ولی به دلیل پوشش دادن حجم وسیع آب گونه‌های متنوعی را مورد صید قرار می‌دهد. خدادادی (۱۳۸۱) بیان می‌کند در ترکیب صید تورهای گوشگیر دوطبقه‌ای در آبهای خلیج فارس مخصوص صید شیر ماهیان ۱۵ گونه وجود دارد که شامل زرده، هوور، کوسه، سوکلا، سارم، شیر، قباد، خارو، دلفین ماهی، مارلین، سفره ماهی، حلواسیاه، کفشک و کوتر می‌باشد. همچنین بیان می‌کند ۹۰-۹۵ درصد مربوط به آبزبان سطحی زی می‌باشد که هدف اصلی صید تورهای گوشگیر شیری دو طبقه است.

۴-۴ - گرگور

در این پروژه استفاده از گرگور در منطقه لیفه بوسیف به لحاظ بستر گلی - ماسه‌ای بسیار کم و محدود بود زیرا بستر مناسب استفاده از این ابزار بسترهای صخره‌ای - گلی می‌باشد. از این رو محل مناسب صید با این ابزار، منطقه بحرکان می‌باشد.

۹۳/۸۱ درصد از وزن کل صید شامل آبزبان هدف (کفزی صخره‌ای) و ۶/۱۹ درصد آبزبان ضمنی (غیر کفزی و دورریز) و ۶/۱۵ درصد آبزبان دورریز بود.

به نظر می‌رسد به دلیل انتخاب پذیر بودن بالای این ابزار صید، درصد صید هدف که شامل آبزبان کفزی صخره‌ای می‌باشد نسبت به گوشگیر که جزء ابزار صید انتخابی است بیشتر می‌باشد و همچنین می‌توان نتیجه گرفت که درصد بالایی از آبزبان ضمنی در این روش صید، دورریز می‌باشند. آبزبان ضمنی اقتصادی نیز گونه‌های سطحی زی بوده که مورد صید این ابزار قرار می‌گیرند.

Santos و همکاران (۲۰۰۲) بیان کرده‌اند وزن صید ضمنی در قفس‌های مخصوص صید تون ماهیان نسبت به دیگر ادوات مقدار پایین تری است.

Alverson و همکاران (۱۹۹۶) بیان کرده‌اند بیشتر ادوات صیادی دارای سائز انتخابی نیستند، اما به طور انتخابی گونه‌های کمی را صید می‌کنند بنابراین صید گونه‌های غیر هدف اجتناب ناپذیر است. نتایج تست آنالیز واریانس صید ضمنی بین فصول و مناطق مختلف اختلاف معنی داری را نشان نداد که این امر را می‌توان به دلیل انتخاب پذیری بالا و کم بودن مقدار صید ضمنی دانست.

بیشترین درصد صید ماهیان ضمنی و دورریز در فصل زمستان و در منطقه بحرکان و بیشترین درصد صید ماهیان هدف در بهار و در منطقه خور موسی بود. به نظر می‌رسد این امر به دلیل فصل تخم‌ریزی ماهیان کفزی صخره‌ای در فصل بهار باشد. خور موسی به دلیل عمق کم، محل نوزادگاهی اکثریت گونه‌های کفزی بوده، همچنین به دلیل خورهای انشعابی فراوان و شکارچیان کمتر در این منطقه دارای تولید مناسب تری است که با افزایش درجه حرارت در فصل بهار بیشتر آشکار می‌گردد.

شادکامی (۱۳۸۲) بیان می‌کند انواع آبزبانی که توسط گرگورها در صید گاههای بوشهر صید می‌شوند بیش از ۱۴ گونه می‌باشند که ۹۵٪ صید آن از جمله گونه‌های هامور، سنگسر، شعری، سرخو، زمین کن، گیش،

میش ماهی، شانک، کوپر، صافی، حلوا سیاه، گربه ماهی، سلطان ابراهیم و ماهی مرکب می‌باشد. به دلیل به کارگیری گرگورهای با چشمه‌های کوچک اکثراً ماهیان نابالغ که در حد اندازه استاندارد نمی‌باشند صید می‌گردند.

به دلیل اینکه گرگور از وسایل صید انتظاری می‌باشد مدت غوطه‌وری و یا زمان شناور ماندن در آب برای این وسیله صید مهم است.

شادکامی (۱۳۸۲) همچنین بیان می‌کند که امروزه برای بالا بردن بازده این روش صید، تلاش در جهت استفاده تعداد بیشتر گرگورهای مصرفی و انتخاب چشمه‌های کوچکتر در میان صیادان معمول شده است. با توجه به روند روبه رشد گرگورگذاری و استفاده گسترده از این روش صید، در صورت نیافتن راهکارهای مناسب در بالا بردن کیفیت صید و نیز شناختن معایب آن در آینده نه چندان دور از بین رفتن بیشتر ذخایر کف زی خلیج فارس توسط این ابزار صید محتمل خواهد بود.

در صید کل ۲۲ گونه شناسایی شد. نتایج نشان داد که گونه هامور معمولی *Epinephelus coioides* بیشترین درصد صید را در کل سه منطقه دارا می‌باشد (۶۷/۲۸ درصد) و پس از آن ماهی مرکب *Sepia pharaonis* (۵۷/۴۳ درصد) در رتبه بعدی قرار دارد. کمترین درصد صید را گونه خرچنگ آبی (۰/۱۵ درصد) دارد.

می‌توان نتیجه گرفت که گرگور بهترین وسیله جهت صید هامور ماهی و ماهی مرکب می‌باشد. ولی اندازه هامورهای صید شده در این روش صید نسبت به دیگر ادوات صید کوچکتر می‌باشد که این امر ناشی از کوچک بودن اندازه دهانه ورودی گرگور می‌باشد.

اسکندری (۱۳۸۷) بیان می‌کند در سازه‌های مصنوعی به کار رفته در سواحل خوزستان هامور ۴۰ درصد و ماهی مرکب ۲۳/۳ درصد و در سال ۱۳۸۵ هامور ماهی ۵۶/۶ درصد و شانک ماهی ۹/۴ درصد از ترکیب صید را به خود اختصاص داد.

شادکامی (۱۳۸۲) بیان می‌کند گرگورهای دودریچه‌ای که امروزه به شکل زیادی توسعه یافته شانس صید بیشتری نسبت به گرگورهای دیگر دارد. این ابزار سبب کاهش طول و وزن ماهیان از جمله هامور ماهیان شده است که معمولاً در سالهای گذشته به عنوان صید غالب و هدف تلقی می‌شد ولی امروزه کمتر و یا بندرت در گرگور دیده می‌شود. با توجه به اینکه این ابزار در تمام فصول کاربرد دارد فرصتی به ماهیان کفزی برای تخم‌ریزی و احیاء نسل داده نمی‌شود. گرگورهای سرگردان نیز آفتی برای محیط زندگی آبریان می‌باشد. در دو اسکله بوشهر (جفره و جلالی)، امروزه این حرفه به طور انبوه دنبال می‌شود و دلیل آن فروش صید در کشورهای همسایه است که از لحاظ اقتصادی به صرفه است اما در سایر بنادر استان استفاده از این ابزار رو به کاهش نهاده است که ممکن است به دلیل عدم تطابق سود و هزینه بدست آمده در سایر بنادر توسط این ابزار و یا دوری از صیدگاههای ماهیان صخره‌ای باشد.

۵- نتیجه گیری نهایی

در بررسی کلی ادوات صیادی، بیشترین درصد وزنی صید ضمنی و دورریز در تور ترال میگو و بیشترین تعداد گونه‌های صید ضمنی و دورریز نیز در تور ترال میگو مشاهده گردید بنابراین از دیدگاه مدیریتی توجه به عملکرد تور ترال میگو در منطقه بسیار مهم است. کمترین درصد وزنی صید ضمنی و دورریز در گرگور و کمترین تعداد گونه‌های صید ضمنی و دورریز در تور پرساین مشاهده گردید. در بررسی فصلی تور ترال بیشترین درصد صید ضمنی در فصل پاییز دیده شد که این امر به دلیل کاهش سهم عمده صید میگو در تور ترال می‌باشد به همین دلیل سهم ماهیان ضمنی در این تور زیاد است. در تور گوشگیر بیشترین درصد صید ضمنی در فصل تابستان دیده شد که این امر به دلیل حضور درصد بالای ژله ماهی در این نوع ابزار صید بوده چرا که با شروع فصل گرما و افزایش دمای آب فراوانی حضور این گونه زیاد می‌شود. در بررسی کلی مکانی بیشترین درصد صید ضمنی تور ترال و گوشگیر در منطقه لیفه بوسیف به دست آمد. این امر در تور ترال به دلیل درصد زیاد کفشک زبان گاوی در این نوع تور می‌باشد که صید ضمنی محسوب می‌شود. این گونه در آب‌های کدر و کم عمق بیشتر یافت می‌شود و به همین دلیل در منطقه لیفه بوسیف باعث افزایش صید ضمنی شده است. کفشک زبان گاوی در بسترهای گلی مناطق فلات قاره به ویژه در خوریات ساکن بوده و عمدتاً در ترال کف صید می‌گردد (Bianchi, 1985). در این منطقه درصد بالای صید ضمنی در تور گوشگیر به دلیل وجود مقادیر بسیار بالای ژله ماهی بوده است. بیشتر بودن تعداد گونه‌های موجود در لیفه بوسیف را می‌توان به نوزاد گاهی بودن این منطقه مرتبط دانست. ماهیان جوان بسیاری از گونه‌ها احتمالاً به نوزاد گاه‌های خوریات جذب نمی‌شوند، بلکه معمولاً به سمت مناطق کم عمق و کدر ساحلی می‌روند (Blaber and Blaber, 1980). ماهیان ظاهراً این آب‌ها را به عنوان پناهگاه برای در امان ماندن از شکارچیان دریایی به کار می‌برند. به تجربه ثابت شده است جانوران در محیط با کدورت بالا فعالیت‌های ضد شکارچی خود را کاهش می‌دهند و یا بروز نمی‌دهند (Abrahams and Kattenfeld, 1997).

پیشنهادها

- ۱- اجرای قوانین حقوق محیط زیست دریا که به نوعی با صید و صیادی ارتباط دارند.
- ۲- نظارت هرچه مستمرتر بر کار صید صیادان (حفظ محدوده زمانی ممنوعیت ترال کشی و استفاده از تور گوشگیر مناسب با اندازه ماهی در فصل صید و محدوده اکولوژیکی خاص آن).
- ۳- جلوگیری از صید بی رویه با اعمال روش های صحیح مدیریت صیادی.
- ۴- حذف تدریجی ابزارهای صیدی که سطح بالایی از صید ضمنی و یا صید اتفاقی گونه های غیر هدف را دارا می باشند.
- ۵- حفظ و بازسازی گونه های هدف، تا قادر به انجام نقش طبیعی خود بوده و نرخ پایدار تولید مثل را دارا باشند مانند شوریده، صبور، حلواسفید، شیر، قباد، بیاح، سنگسر.
- ۶- نظارت مستمر شیلات بر کار صیادان و اهدای تسهیلاتی ویژه به صیادان رعایت کننده مقررات.
- ۷- تحقیق و بررسی ساخت ادوات صیادی انتخابی ویژه صید میگو با هدف کاهش استفاده از تور ترال.
- ۸- تغییرات در طراحی گرگورها (افزایش اندازه چشمه و یا نصب دریچه فرار) در جهت کاهش صید گونه های با اندازه کوچک.
- ۹- مشخص کردن دقیق محدوده های صید گونه های بالغ ماهیان تجاری با انجام گشتهای تحقیقاتی مستمر.
- ۱۰- دادن تسهیلات ویژه به بخش خصوصی جهت فعال سازی کارخانجات عمل آوری در جهت استفاده بهینه از بخش دورریز و غیر بازاری و همچنین صادرات به کشورهای دیگر.

منابع

- آبادی، ن.، ۱۳۸۹. گزارش آمار صید خوزستان، معاونت صید و بنادر ماهیگیری استان خوزستان، دفتر آمار، اداره کل شیلات خوزستان. ۵۶ صفحه.
- آذر، ر.، ۱۳۶۰. گزارش نهایی بررسی چگونگی توزیع و گسترش ماهیان صید ضمنی در خلیج فارس (آبهای استان بوشهر). مؤسسه تحقیقات علمی و فنی ماهیگیری دریایی، مرکز تحقیقات و توسعه ماهیگیری دریایی خلیج فارس. ۵۶ صفحه.
- اسدی، ه.، ۱۳۶۹. گزارش نهایی بررسی ترکیب صید ضمنی شناورهای میگوگیر استان هرمزگان و تهیه پروتئین مایع از صید ضمنی. مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان. ۶۴ صفحه.
- اسدی، ه.؛ دهقانی پشت رودی، ر. ۱۳۷۵. اطلس ماهیان خلیج فارس و دریای عمان. سازمان تحقیقات و آموزش شیلات ایران. ۲۲۶ صفحه.
- انصاری، ه.، ۱۳۸۸. تخمین زی توده و اعلام زمان شروع و خاتمه میگوی سفید در شمال غربی خلیج فارس (آبهای استان خوزستان). مؤسسه تحقیقات شیلات ایران. مرکز تحقیقات آبی پروری جنوب کشور، اهواز. گزارش نهایی پروژه. ۳۲ صفحه.
- اسکندری، غ.، ۱۳۸۷. بررسی ساختار زیستگاههای مصنوعی احداث شده در سواحل خوزستان. مرکز تحقیقات آبی پروری جنوب کشور، اهواز. صفحات ۸۴ تا ۱۲۲.
- پارسامنش، ا. و شالباف، م.، ۱۳۷۸. صیادی میگو در آبهای ساحلی استان خوزستان. مرکز تحقیقات آبی پروری جنوب کشور، اهواز. گزارش نهایی پروژه. ۷۸ صفحه.
- پیغمبری، ی و تقوی مطلق، ا.، ۱۳۸۲. مقایسه تأثیر نصب چند نوع وسیله کاهنده صید ضمنی در کاهش صید ماهیان مهم تجاری در ترال ویژه صید میگو در خلیج فارس. مجله علمی شیلات ایران، دوازدهم، شماره ۳، پاییز ۱۳۸۲، صفحات ۱۳ تا ۳۴.
- تقوی، ا.، ۱۳۶۸. روشهای مناسب حفاظت از منابع آبزیان. هفتمین کنفرانس ملی شیلات ایران (ماهیگیری مسئولانه). صفحات ۱۴ تا ۱۶.
- حسینی، ع.، ۱۳۸۴. بهره برداری بهینه، عمل آوری و اهمیت اقتصادی ماهیان صید ضمنی. پایگاه اطلاع رسانی شیلات ایران.
- حسینی، و.، ۱۳۸۴. فن آوری ادوات صیادی پیشرفته. معاونت صید و بنادر ماهیگیری. اداره کل ترویج و تکنولوژی صید. ۲۶۰ صفحه.
- خانی پور، ع.، ۱۳۸۸. ادوات صیادی و تکنولوژی صید ماهی. مؤسسه تحقیقات شیلات ایران، مدیریت اطلاعات علمی. ۴۲۲ صفحه.

- خدادادی، ر.، ۱۳۸۱. تعیین ترکیب طولی و گونه‌ای تورهای گوشگیر شیری دوطبقه در منطقه دیر. پژوهشکده میگوی کشور، موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۴۶ صفحه.
- خورشیدیان، ک.، ۱۳۷۴. نگاهی بر اثرات محدودیت ترال بر صیادی استان بوشهر. مرکز تحقیقات شیلاتی خلیج فارس، بوشهر. ۱۲ صفحه.
- دیهیم، ج.، ۱۳۸۲. بررسی برخی از خصوصیات زیستی و جمعیتی میگو خنجری در منطقه لیفه بوسیف. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید چمران اهواز. ۱۲۶ صفحه
- سالارپور، ع.، ۱۳۸۸. بررسی زیستی سطحزبان ریز (ساردین و موتوماهیان) در آبهای ساحلی استان هرمزگان (جزیره قشم و بندر لنگه) با تاکید بر دمای سطحی آب، پراکنش پلانکتونی و کلروفیل a. پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان. ۱۲۷ صفحه .
- شادکامی، ح.، ۱۳۸۲. تأثیرات سوء ابزار و ادوات صید بر گونه‌های آبی. پروژه دوره کارشناسی. دانشگاه علمی کاربردی بوشهر. ۷۰ صفحه.
- شعبانی، م. ج.، ۱۳۸۹. مقایسه کارایی تورهای ترال میگوی پلی آمید و پلی اتیلن با چشمه های استاندارد در آبهای استان بوشهر. موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۸۶ صفحه.
- صفی خانی، ح.، ۱۳۷۷. بررسی برخی از خصوصیات بیولوژیک میگو سفید در خوزستان. مرکز تحقیقات آبی پروری جنوب کشور، اهواز. گزارش نهایی پروژه. ۵۲ صفحه.
- قاسمی، ش. و نیامیندی، ن.، ۱۳۶۹. گزارش نهایی بررسی زیست شناسی میگوی ببری سبز در اعماق مختلف خلیج فارس. مرکز تحقیقات میگوی ایران، بوشهر. ۴۴ صفحه .
- کردوانی، پ.، ۱۳۷۴. اکوسیستم های آبی ایران (خلیج فارس و دریای عمان). نشر قومس. تهران. ۲۶۸ صفحه.
- محمدی، غ.، ۱۳۷۶. تعیین وزن توده زنده و اعلام زمان شروع و خاتمه فصل صید میگو سفید در خوزستان. مرکز تحقیقات آبی پروری جنوب کشور، اهواز. ۵۳ صفحه.
- نیامیندی، ن.، ۱۳۶۷. وضعیت ترکیب صید و پاره ای از بررسیهای زیستی ماهیان در منطقه آبهای دریایی بوشهر تا راس المطاف. مرکز تحقیقات شیلاتی خلیج فارس، بوشهر. ۲۱ صفحه.
- نیکو، س.، ۱۳۸۵. بررسی خصوصیات زیستی و پویایی جمعیت ماهیان اقتصادی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر. ۱۱۰ صفحه.
- ولی نسب، ت.، ۱۳۸۵. تعیین میزان توده زنده کفزیان خلیج فارس و دریای عمان به روش مساحت جاروب شده. مرکز تحقیقات شیلاتی خلیج فارس، بوشهر. ۲۱ صفحه.
- ولی نسب، ت.، ۱۳۷۳. ارزیابی ذخایر منابع کفزی به روش مساحت جاروب شده از رأس نایبند تا رأس سیریک. مرکز تحقیقات دریای عمان. ۲۶ ص.

- Alverson D.L., Freeberg M.H., Murawaski S.A and Pope J.G., 1994. A global assessment of fisheries bycatch and discards. FAO Fisheries technical paper no 339. Rome, FAO:235p.
- Alverson D.L. and Hughes S.E., 1996. By-catch: from emotion to effective natural resource management. Review in Fish Biology and Fisheries 6; pp. 443-442.
- Andrew N. L and Pepperell J.G., 1992. The by-catch of shrimp trawl fisheries. Oceanogr. Mar. Biol. Annu. Rev. 30: 527-565.
- Anon., 2000. The hake semi-pelagic longline selectivity and evaluation of selectivity models for hook and line gear. Final report. EC DG Fish Study Contract, N° 96/0062: 190p.
- Anonymous., 2001. North Carolina Fishery Management Plan, Red drum. Morehead City, NC, USA: North Carolina Division of Marine Fisheries, 111pp.
- ianchi G. 1985. FAO Species Identification Sheets for Fisheries Purposes, Field Guide to Commercial Marine and Brackish Species of Pakistan, FAO, Rome, Italy:200 p.
- Baranov, F.I. 1914. The capture of fish by gillnets. Mater. Poznaniyu Russ. Rybolovstva, 3(6): 56-99.
- Biju Kumar A. and Deepthi G.R., 2006. Trawling and by-catch: implications on marine ecosystem. Curr Sci 90, 922-931.
- Blaber S. J. M. and T. G. Blaber. 1980. Factors affecting the distribution of juvenile estuarine and inshore fish. Journal of Fish Biology 17:143-162.
- Broadhurst M.K., 2000. Modifications to reduce bycatch in prawn trawls: a review and framework for development. Rev Fish Biol Fish 10:27-60.
- Charuau A., 1985. Evaluation des rejets sur la pecherie de langoustine de mer Celtique. Rapport Interne DRV/RH, 85-02-04, 23 p.
- Cook R., 2001. The magnitude and impact of by-catch mortality by fishing gear. Reykjavik conference on Responsible Fisheries in the Marine Ecosystem . Reykjavik, Iceland. 1-4 October 2001:1-18.
- Cox B. A. M., R. G., 1976. Incidental catch and disposition of sea turtles by the Brownsville-Port Isabel Gulf shrimp fleet Cameron Cooperative Extension.
- Davies R.W.D. and Nickson A., 2009. Defining and estimating global marine fisheries bycatch. Marine Policy, doi:10.1016/j.marpol.2009.01.003.
- Deepthi G.R., 2006. Trawling and by-catch: implications on marine ecosystem. Curr Sci 90, 922-931.
- Eays S., 2005. A Guide to Bycatch Reduction in Tropical Shrimp-Trawl Fisheries. Australian maritime college Tasmania. Australia.
- El-Haweet A., Sabry E., Abuhatab H. and Hegazy M., 2004. Assessment of purse seine fishery and Sardine catch of Gaza Strip. Egyption journal of aquatic research. Vol. 30(B), 2004: 306- 321.
- FAO., 2009. Tropical shrimp fisheries and their impact on living resources. Shrimp fisheries in Asia : Bangladesh, Indonesia and the Philippines; in the near east: Bahrain and Iran ; in Africa: Cameroon, Nigeria and the united Republic of Tanzania ; in Latin America : Colombia, Costa Rica, Cuba, Trinidad and Tobago and Venezuela. FAO Fisheries Circular .No.974:378p.
- FAO., 2005. FAO Yearbook. Fishery statistics. Food and agriculture organization of the united nations. Rome. fish. Fish. Res. 29, 133-143.
- Francis R. I. C. C., 1992. Use of risk analysis to assess fishery management strategies: a case study using orange roughy (*Hoplostethus atlanticus*) on the Chatham Rise, New Zealand. Can. J. Fish. Aquat. Sci. 49: 922-930.
- Garcia M and Hall M., 1995. Spatial and temporal distribution of bycatches of yellowfin, skipjack, mahi-mahi and wahoo in the eastern Tropical Pacific's purse seine tuna fishery. In Proceedings of the 46th annual tuna conference. (A. J. Mullen, and J. Suter, eds.), p: 54. IATTC, La Jolla, CA.
- Garcia S. and L. Le Resete., 1981. Life cycles, dynamics, exploitation and management of costal penaeid shrimp stock. FAO fish. Tech. Pap. No. 203: 5-30.
- Gillis D. M., 1999. Behavioral inferences from regulatory observer data: catch rate variation in the Scotian Shelf silver hake (*Merluccius bilinearis*) fishery. Can. J. Fish. Aquat. Sci. 56:288-296.
- Gislason H., 2001. The effect of fishing on non-target species and ecosystem structure and function. Reykjavik Conference on Responsible Fisheries in the Marine Ecosystem Reykjavik, Iceland, 1-4 October:21 p.
- Grofit E., 1981, The artisanal coastal fisheries in the Eastern mediterranean. Stud. Rev. GFCM. 248: 75- 130.
- Gulland J.A. and Rothschild B.J., 1984. Penaeid shrimp their biology and management. Fishing News Book Ltd, Survey. 87P.
- Hameed S. M. And Boopendranath M.R., 2005. Modern Fishing Gear - Technology . Daya Publishing house, Delhi.

- Hashemi, S.A.R and Valinassab T., 2011. Stock assessment of demersal resources in the West northern of Persian Gulf waters. *World J. Fish and Marine Sci.*, 3(6): 480-485.
- Hilborn R. and Walters C.J., 1992. Quantitative fisheries stock assessment: choice, dynamics and uncertainty. Chapman and Hall, New York. 570p.
- Hyrenbach D.K., Forney K.A and Dayton P.K., 2007. Marine protected areas and ocean basin management. *Aquat Conserv: Mar Freshwater Ecosyst* 10:437-458.
- Joseph J., 1994. The tuna- dolphin controversy in the eastern pacific ocean: biological, economic, and political impacts. *Ocean Dev. Int. Law* 25: 1-30.
- Kulka D. W. and Power M.S., 1996. By-catch in the NAFO Division 3M shrimp fishery, 1993-1995. NAFO SCR Doc. 96/64, Ser. No. N2740, 15 p.
- Kuronuma K. and Abe Y., 1986. Fishes of the Persian Gulf. Kuwait Institute for Scientific Research .p:356.
- Lagler K.F., Bardac J.E and Miller R.R., 1962. Ichthyology: the study of fishes . john wiley and sons, New York .p:545.
- Lewison R.L., Crowder L.B., Read A. and Freeman S., 2004. Understanding impacts of fisheries bycatch on marine megafauna. *Trends in Ecology and Evolution*, 19 (11): 598-604.
- Machias A., Maiorano P., Vasilopoulou V., Papaconstantinou C., Tursi A. and Tsimenides N., 2004. Sizes of discarded commercial species in the eastern-central Mediterranean Sea. *Fisheries Research* 66, 213-222.
- Matsushita Y. and Ali R., 1997. Investigation of trawl landings for the purpose of reducing the capture of non-target species and sizes of fish. *Fish. Res.* 29, 133- 143
- Melnikov V.N. 1983. Biotechnical principle of fishing industry. Russian food industry. 216p.
- Morin B., Hudon Ch. and Whoriskey F.G., 1992. Environmental influence on seasonal distribution of coastal and Estuarine fish assemblage as Wemideji, easter James Bay. *Journal of Environmental Biology* 35(3):219-229.
- Morizur Y., Caillart B. and Tingley D., 2004. The problem of discards in fisheries, in “Fisheries and Aquaculture: Towards Sustainable Aquatic Living Resources Management” edited by Patrick Safran, in “Encyclopedia of Life Support Systems (EOLSS)”, Developed under the Auspices of the UNESCO, Eolss Publishers, Oxford,UK, [<http://www.eolss.net>], chapter 5.52.12: 17p.
- Pauly D. and Christensen V., 1995. Primary production required to sustain global fisheries. *Nature*,374: 225-257.
- Perez N., Pereda P., Uriarte A., Trujillo., Olaso V. and Lens I., 1995. Discards of the Spanish fleet in ICES divisions. Commission of the European Communities Study Contract DG XIV PEM/93/005.
- Probert P.K., McKnight D. G. and Groove S. L., 1997. Benthic invertebrate bycatch from a deep-water trawl fishery, Chatham Rise, Newzealand. *Aquatic Conservation: Marine and Freshwater Ecosystems* 7:27-40.19: 598 – 604.
- Rochet M.J, Péronnet I. and Trenkel V., 2002. An analysis of discards from the French trawler fleet in the Celtic Sea. *ICES J. Mar. Sci.* 59: 538-552.
- Rochet M. and Trenkel V., 2004. Factors for the variability of discards: assumptions and field evidence. Published on the NRC Research Press Web site at <http://cjfas.nrc.J17801>
- Romanov V., 2002. Bycatch in the tuna purse- seine fisheries of the western Indian ocean .southern scientific research institute of marine fisheries and oceanography . fish bull. 100 (1): 90-105
- Santos M. Saldanha H. and Garcia A., 2002 . Observation on by-catch from a tuna trap fishery off the Algarve (siuthern portugal). Instituto de Investigação das Pescas e do Mar (IPIMAR), Centro Regional de Investigação Pesqueira do Sul (CRIPSul), Avenida 5 deOutubro s/n, 8700-305 Olhão, PORTUGAL.
- Siddeek M.S.M, Fouda M.M.and Hermosa G.V., 1991. Demersal fisheries of the Arabian sea, the gulf of oman and the Persian gulf . journal of estuarine, coastal and shelf science 49:87-97.
- Somerton D.A. Otto R.S. and Syrjala S.E., 2002. Can changes in tow duration on bottom trawl surveys lead to changes in CPUE and mean size?. *Fish. Res.*, 55: 63-70.
- Sparre P. and Venema S.C., 1992. Introduction to tropical fish stock assessment. Part:1, Manual FAO Fisheries Technical Paper. FAO Publication.
- Tchernia P., 1980. Descriptive regional oceanography .Pergamon marine series,vol3:pp 253.

Abstract

Study and research on the fishing gears in northern waters of Persian Gulf (Khuzestan Province Coastal Waters) was carried out from March 2009 to February 2010. Sampling was done for trawl in summer and autumn, for purse seine in autumn and for gillnet and trap in all seasons. The average of total catch was in trawl 167.9

1.06 kg. The rate of bycatch in ± 207.89 and trap 1.66 ± 270.17 , gillnet 275.86 ± 48.4 , purse seine 1795.6 \pm trawl net was 87 percent, purse seine net 30.49 percent, gill net 70 percent and trap 6.19 percent. In this study, the number of bycatch species in trawl net are 38 species, gill net 36 species, trap 10 species and purse seine net 4 species. The result of two way ANOVA test in trawl net between bycatch and time, and between bycatch and place showed non-significant differences ($p > 0.05$, $f = 0/3$) ($p > 0.05$, $f = 0.9$). The result of two way ANOVA test in gillnet between bycatch and time, showed significant ($p < 0.05$, $f = 14.7$), and between bycatch and place showed non-significant ($p > 0.05$, $f = 1.8$). The result of two way ANOVA test in trap between bycatch and time and between bycatch and place was non-significant ($p > 0.05$, $f = 0.5$). According to the result, rate of bycatch of trawl net is higher than other gear, So control and manage of bycatch in trawl is most important.

Key words: bycatch, fishing gear, net, trawl, gillnet, purse seine, trap, cpue, Persian Gulf.

**Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION – South Aquaculture
Research Center**

Project Title : Study and research on the fishing gears in northern waters of Persian Gulf (Khuzestan Province Coastal Waters)

Approved Number: 4-74-12-88073

Author: Hooshang Ansari

Project Researcher : Hooshang Ansari

Collaborator(s) : A.R.Hashemi, Gh. Mohammadi, S. Maghamesi, A. Alavi, M. Owfipur

-Advisor(s):

-Supervisor:

Location of execution : Khuzestan province

Date of Beginning : 2010

Period of execution : 1 Year & 5 Months

Publisher : *Iranian Fisheries Research Organization*

Date of publishing : 2015

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

**MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION - South Aquaculture Research
Center**

Project Title :

**Study and research on the fishing gears in northern
waters of Persian Gulf (Khuzestan Province
Coastal Waters)**

Project Researcher :

Hooshang Ansari

Register NO.

44022